

VILA

ČASOPIS ZA LIKU I VELEBITSKO PRIMORJE * PROSINAC 2009. * BR.18 (110) * CIJENA 10 KUNA * ISSN 1331-7059

**E
L
E
B
I
T
A**

Čestit Božić i sretna Nova godina!
Udbina - 12. rujna 2009. Dan hrvatskih mučenika

**U ovom broju:
Poklon poster-kalendar 2010**

**Izabran
novi predsjednik**

Udruga Ličana «Vila Velebita» u Zagrebu

RESTAURANT Stara poštarica

Otvoreno 10.10.1987. godine na 100. rođendan Zvonimira Pape Rogoza

ZAGREB

Ogrizovićeva 8
Trešnjevka

vl. Marko Jurković

Domaća lička kuhinja – roštilj na drveni ugljen

Osvježite se uz pivo po izboru
Izdvajamo: Ožujsko - svijetlo i tamno
Velebitsko - svjetlo, tamno, kasačko

Očekujemo vas na: domijencima, svečanim ručkovima, zarukama, svadbama, krštenjima, ...

Zaželite li se domaćih ličkih specijaliteta, ...

ne izlazite iz Zagreba - navratite kod nas !

Birajte mjesto
u jednoj od tri sale ili
prostranoj natkrivenoj terasi!

DOKAZ KVALITETE SU MNOGI GOSTI IZ JAVNOG ŽIVOTA
PA TAKO I LEGENDARNI ZVONIMIR ROGOZ
KOJI JE IMAO I SVOJ STOL
U SALI KOJA JE DOBILA IME PO NJEMU
U ISTOJ SALI JE 1990. GODINE OSNOVANA
UDRUGA LIČANA "VILA VELEBITA"

lički sir Škripavac
velebitski ovčji sir
lički krasnarski sir
lička palenta s kajmakom
plata Kozjak
domaći lički pršut
domaći kulen
kuhana prepeličja jaja

ličke mesne okruglice
ličke pečenice
ličke češnjovke
lički lonac
domaće krvavice
piletina, puretina
zec na lovački
jela sa roštilja

riblji specijaliteti
špageti
gulaši
kuhana i sušena janjetina
janjetina s ražnja
odojak s ražnja
razne salate
domaće slastice ...

Informacije na tel: 01/382 00 23, 01/382 04 22, mob: 01/382 00 23

VILA VELEBITA

časopis Like i Velebitskog primorja

Osnivač i izdavač:

Udruga Ličana "Vila Velebita"
Ul. kneza Ljudevita Posavskog 37, Zagreb
Tel.: 01/4635-888

Za izdavača:

doc.dr.sc. Milan Vrkljan

Glavni urednik:

doc.dr.sc. Milan Vrkljan

Uredništvo:

Pomoćnici glavnog urednika:
Dr. Jure Murgić, Avenka Butković

Članovi:

prof. Luka Maršić, Tihomir Marjanović,
Jasmina Milinović Katalinić, Ivica Sokolić,
fra Draženko Tomić, Dijana Fišter, Vlado
Marić

Suradnici:

Jasna Čutić, Josipa Dasović, Mirjana Greblo,
Ana Jelinić, Karolina Vidović Krišto, Marin
Smolčić, Željko Mataija, Ana-Maria Devčić,
Dražen Prša, Lucija Tomljenović, dr. sc.
Željko Holjevac, Dorotea Prpić, Milan
Murgić, Željko Starčević, Milan Ostović,
Nikica Marković

Adresa uredništva:

Vila Velebita
Ul. kneza Ljudevita Posavskog 37, Zagreb
E-mail: urednistvo@vila-velebita.hr
http://vila-velebita.hr

Grafička priprema:

Tihomir Marjanović

Fotografije:

Tihomir Marjanović,
Branimir Butković, Arhiv Vile Velebita,
Internet photo pages.

Tisak:

STAJER-GRAF, Zagreb

Broj žiro-računa:

2360000-1101435362

Cijena jednog primjerka:

10,00 kuna

Naklada: 2000 primjeraka

Upravni odbor Udruge:

Predsjednik:
Željko Radošević

Dopredsjednici:

Nikola Kostelac, Ivan Krpan

Članovi:

Milan Vrkljan, Stjepan Bičan, Tomislav
Crnić, Ivica Francetić, Nikola Jurković,
Katarina Kolaković, Josip Milinković, Damir
Miškulin, Milan Murgić, Petar Rajković,
Ivan Šimunović, Mile Vranić

Nadzorni odbor Udruge:

Predsjednik:
Josip Zdunić

Članovi:

Drago Asić, Darko Brkljačić, Predrag
Čudina, Nikica Marković

ISSN 1331-7059

EAN code: 9771331705001

IZ SADRŽAJA

Udbina - Dan Hrvatskih mučenika

4

9

Načelnik Općine Lovinac - Danijel Jurjević

Dan «bijelog štapa»

12

13

Predsjednik Vile Velebita - Željko Radošević / interview

Narodni Lički recepti

19

20

Film «2012» - kritičar Nikica Marković

Crkva sv. Jelene - posvećenje

22

23

Svinjska gripa - osvrt dr. Darko Katalinić

Načelnik Općine Brinje - Ivica Mesić

25

27

Nogometaši Pazariške ulice u Gospiću

7. Likovni simpozij u Karlobagu

29

31

Ličani na «Titanicu»

7. Lička noć u Bizovcu

33

36

Sjećanje na pogibiju 1991. u Starom Selu

<http://www.vila-velebita.hr/>

IZ SADRŽAJA

	Stjepan Zdunić - Hrvatski ekonomski suverenitet i recesija	37
40	Hrvatska Domovina - Rodoljubno pjesništvo iz 1941.	
	Lička «Buša»	41
44	«ELKRO» KUP - nogometni susret	
	Kulturocid u Gospiću	45
47	Odstrijel «Albino» medvjeda	
	Nač. Općine Karlobag - Ivan Tomljenović - Mima / interview	51
54	Umjetnost kao sjaj istine	
	Najteža jadranska regata - Vodice - Jabuka	56
58	Fotoamaterski kutak - Ana Marija Vrkljan	
	Vila Velebita - Izborna skupština 2009.	60
62	Tenk JNA u Gospiću 1991.	
	Gacka dolina - raj na zemlji	63
64	Općina Karlobag na «Jesen u Lici» 2009.	
	Umjetnik iz sjene - Branko Radešić	65
67	Najjači Hrvati	

Riječ urednika

doc.dr.sc. Milan Vrkljan

Tijekom zadnje četiri godine Udruga Ličana „Vila Velebita“ je imala vrlo živahnu i raznoliku aktivnost. Posebno bi izdvojili izlaženje časopisa Vila Velebita, čija redovitost i naklada ovisi o financijskom stanju Udruge. Svi brojevi se mogu kupiti i u kioscima Tiska. Također Vila je pokrenula vrlo posjećivanu stranicu Vile Velebita, /www.vila-velebita.hr/ U tom razdoblju, zaključno do kraja 2009. godine, stranica je imala više od 53000 posjeta. Statistika pokazuje da je 43% njih upućeno iz inozemstva, i to najviše iz Australije, Kanade, SAD-a, Čilea,.. itd. Ukupno je izvršeno 7600 «skidanja» raznih brojeva ovog časopisa u pdf formatu, koji se na stranici može naći i prije nego tiskovno izdanje. Također možete naći sve o našoj aktivnosti kao i par kratkih filmova s

razgledavanjem grada Gospića, Perušića, Ličkog Osika. Uskoro se očekuju i kratki filmovi s ostalim ličkim gradovima. Posebno su se tim filmovima razveselili naši čitatelji iz Kanade. Naime, sad danas izgleda Gospić i koliko je uspješno obnovljen nakon Domovinskog rata.

Vila je organizirala izgradnju spomenika Šimi Starčeviću, hrvatskom jezikoslovcu i piscu prve gramatike hrvatskog jezika na hrvatskom, u Karlobagu. Ukupan projekt vrijedan je 420.000,00 kuna. Zahvaljujemo se svim donatorima i prijateljima Vile što su pomogli ovaj vrijedni projekt. Osim ovih do sada 25 važnijih aktivnosti i ukupno 9 brojeva časopisa, Vila redovito organizira ličke večeri u Zagrebu, koje se održavaju u prosincu svake godine.

Još niste član Udruge Ličana

Vila Velebita !?

Što se čeka?

Posjetite našu stranicu:

www.vila-velebita.hr

Birajte:

“Postanite član Udruge”

Ispunite pristupnicu

Na Vaš E-mail dobit će te
uplatnicu za jednogodišnju članarinu
i...
uživajte u članskim pogodnostima!!!

UDBINA

12. RUJNA 2009.

DAN HRVATSKIH MUČENIKA

Dan hrvatskih mučenika proslavljen je svečano 12. rujna na Udbini koncelebriranim euharistijskim slavljem koje je ispred Crkve hrvatskih mučenika predvodio hvarsko-bračko-viški biskup Slobodan Štambuk.

U misi su koncelebrirali domaćin gospičko-senjski biskup Mile Bogović, zadarski nadbiskup Ivan Pređa, šibenski biskup Ante Ivas, porečkopoljski biskup Ivan Milovan, kanonici Senjskog kaptola i stotinjak svećenika.

Sudionike slavlja pozdravio je domaćin mons. Bogović. Podsjetio je da su susjedne biskupije prihvatile ovu Crkvu kao svoj hodočasnički cilj, ali ukazao i na one koji dolaze iz udaljenijih biskupija, pa i iz Dubrovačke, ali i iz Stoca u Hercegovini. Najavio je proslavu u Ninu povodom 30. obljetnice Branimirove godine. „Tu godinu proslavili smo, uz crkvu Sv. Križa koja je bila nadahnuće za CHM. Ponosni smo na tu duhovnu povezanost Nina i Udbine, na povezanost naše prošlosti s našom današnjom sudbinom. U ovu crkvu ugrađene su poruke i Branimirove godine.“ Rekao je biskup Bogović. Nakon mise nazočnima su se obratili i potpredsjednik Hrvatskoga sabora Josip Friščić i ličko-senjski župan Milan Jurković. Misnome slavlju

nazočio je u ime Vlade RH ministar zdravstva i socijalne skrbi Darko Milinović. S njim je bila i državna tajnica Dorica Nikolić. Andrija Kolobarić je zastupao Tomislava Ivića, ministra obitelji, branitelja i međugeneracijske solidarnosti, a Željko Jurković u ime ministra unutarnjih poslova. Slavlju je nazočio i zagrebački gradonačelnik

Milan Bandić, kao i drugi predstavnici državnih vlasti, gradonačelnici, načelnici i njihovi suradnici, te konačno i načelnik općine Udbina Ivan Pešut.

Nazočili su i predstavnici braniteljskih udruga iz Križevaca, Duge Rese i Ljubuškog, te političkih zatvorenika iz Zadra, predstavnici prognanih Udbinjana na čelu s ►►

Propovijed biskupa Slobodana Stambuka

odvjetnikom Stjepanom Bićanom, te Milan Vrkljan, tadašnji predsjednik udruge Ličana „Vila Velebita“, Branislav Šutić, ravnatelj Nacionalnog parka Plitvička jezera, članovi Zajednice krvi Kristove iz Splita, Društva prijatelja glagoljice i Društva braće hrvatskoga zmaja.

Na misi su nazočili i mnogi vjernici iz iseljene Hrvatske, predvođeni vlč. Antom Kutlešom, koji su spremni prihvatiti Krbavski križ kao simbol povezanosti sa starom domovinom. Bili su tu i provincijal franjevac trećoredaca fra Ivan Paponja, mnogi redovnici, sjemeništarcari iz Zadra i bogoslovi iz Rijeke s njihovim

poglavarima.

U velikom broju su nazočile sestre milosrdnice predvođene zamjenicom časne majke, s. Blankom Vrdoljak, kao i sestre Presvetog Srca Isusova i

način biti uzidan u novu crkvu.

„Došli smo častiti mučenike koji su podnijeli dragovoljnu žrtvu za Krista zbog mržnje prema vjeri“, istaknuo je

ostale sestre. Uz vojsku i policiju je predstavnik Vojnog ordinarijata fra Ivan Nimac.

Misnom slavlju prethodio je mimohod motorista-branitelja koji su iz mjesta hrvatskih stradanja po cijeloj domovini skupili i donijeli po jedan kamen koji će na simboličan

biskup Štambuk u propovijedi i podsjetio na već proglašene hrvatske svece i mučenike - sv. Nikolu

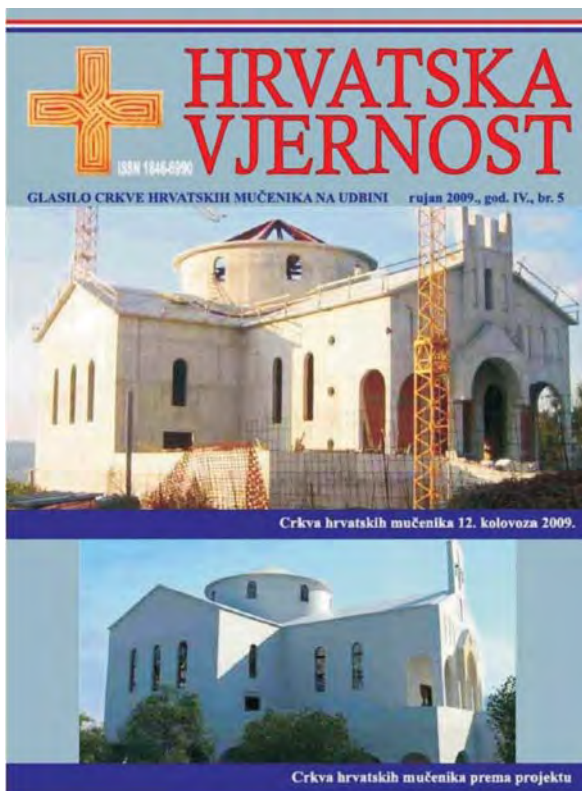
Tavelića, sv. Marka Križevčanina i bl. Alojzija Stepinca, izvijestio je Hrvatski katolički radio. Citirajući dijelove pjesme Augusta Šenoa „Budi svoj“, propovjednik je istaknuo kako je nužno upoznati sebe, svoje, svoju domovinu, kako bi

se iz toga moglo poštovati sve druge. Tko ne zna u svojoj kući, u svojoj domovini, srediti pojmove svojega, neće znati pravilno postupati ni prema drugima, poručio je, i dodao kako će svoje mjesto u Crkvi hrvatskih mučenika imati svi oni koji su, kako je rekao, sluge svoje vlastite savjesti i ne okreću se kako im drugi diktiraju. Ovdje u Udbini svoje će mjesto imati i svi vjernici hrvatskog naroda koji jesu i žele biti svoji, a pritom se trude živjeti u razumijevanju s drugim ljudima i nacionalnostima, drukčijim vjerama i nacionalnim opredjeljenjima, istaknuo je mons. Štambuk. Potom se kritički osvrnuo na zahtjeve za uklanjanjem križa iz javnosti, a što se, kako je rekao, objašnjava potrebom za tolerancijom. Ali tolerancija je uvažavanje i prihvaćanje drugoga s njegovim osobitostima, a nije izbjegavanje svojega da bih se

drugome svidio. To nije tolerancija, to je samoubojstvo svojeg dostojanstva, rekao je propovjednik. Spominjući pak skore predsjedničke izbore, biskup Štambuk upitao se: Ne bi li bilo normalno i poželjno da budući predsjednik katoličke Hrvatske bude katolik, ne samo po listu, nego i po svjedočenju života?

Kamen za izgradnju Crkve hrvatskih mučenika blagoslovio je papa Ivan Pavao II. za trećeg posjeta Hrvatskoj, a crkva se gradi uz pomoć darova pojedinaca i skupina iz domovine i inozemstva. Dosad je prikupljeno 37 milijuna kuna, odnosno oko tri četvrtine potrebnog iznosa, a kraj gradnje i posveta crkve očekuju se u proljeće sljedeće godine.

HRVATSKA VJERNOST, br. 5.

Iz tiska je početkom rujna izišao novi broj glasila Crkve hrvatskih mučenika na Udbini – Hrvatska vjernost. Ovaj, peti po redu broja, uredio je prof. dr. Ante Bežen, a tisak (OG-grafika, Ogulin) naklade od 10 tisuća primjeraka u potpunosti je podmirila mesna industrija Agro-Rijeka u vlasništvu Bože Strike. Kao i do sada darovatelji dobivaju svoj besplatni primjerak na kućnu adresu, a ostali časopis mogu naručiti u Ordinarijatu u Gospiću po cijeni od 10 kn.

Četrdeset stranica novog broja Hrvatske vjernosti odiše porukom: „Crkva na Udbini je pod krovom!“ Stavljanje kuće pod krov najava je skorog završetka gradnje, a ova crkva se već šest godina stvara s posebnim nadahnućem, graditeljskim mukama i nadom za vrijeme što dolazi. Uz stalne rubrike (pregled događaja vezanih uz CHM od prošlogodišnje proslave na Udbini do zaključivanja ovog izdanja, popis novih darovatelja, pisama čitatelja), ovaj broj donosi i dodatna objašnjenja biskupa mons. dr. Mile Bogovića o implikacijama promjene projekta, u međuvremenu objavljenom na web-

portalu Križ života. Nakon što se Gospićko-senjska biskupija odlučila za novi projekt koji je financijski realan i usklađen s temeljnom porukom u ovom se broju donosi detaljno tumačenje novog projekta, te prvi put u javnosti i simulacija izgleda unutrašnjosti crkve. U svom osvrtu na izgradnju CHM novi udbinski načelnik Ivan Pešut uz ostalo kaže: „CHM vidimo kao središte ne samo duhovnog i vjerničkog okupljanja nego i središte okupljanja dobrih ideja i planova za razvoj cijeloga mjesta i okolice.“

Prilog Dvanaest poruka hrvatskih mučenika donosi sažete duhovne poruke kojima će crkva trajno zračiti kad jednom bude završena i predana vjernicima. Te će se poruke sljedećih godina obogaćivati i širiti jer nisu samo vjerske, nego općenarodne i općekulturne. Slijedi prilog o inicijativi vezanoj uz Krbavski križ. Naime, taj križ Gradišćanski su Hrvati predložili za simbol svoje povezanosti sa starom domovinom, a biskup Bogović ga predlaže kao simbol cijele iseljene Hrvatske. U člancima prof. Ante Bežena i Majde Rijavec govori se o obrazovno-psihološkim aspektima tema žrtve i zahvalnosti. Ti su članci predavanja prosvjetnim djelatnicima na savjetovanju u Plitvicama 21. – 23. 4. 2008., a upozoravaju na važnost upoznavanja najširih slojeva stanovništva, osobito mladih naraštaja, sa smislom i porukama Crkve. Donose se i osvrti na uspjele akcije za promociju Crkve hrvatskih mučenika: Tenisači Marin Čilić i Mario Ančić za CHM (Ogulin, 1. 3. 2009.), Uskrsni koncert u Ciboni (17. 4. 2009.), Dobrotvorni koncert za CHM u Hildenu (7.11. 2008.) i film „Lika“ od Jakova Sedlara. (D. T.)

HRVATSKI MUČENICI KATOLIČKI KALENDAR - 2010.

PORUKE HRVATSKIH MUČENIKA

Projektom Crkve hrvatskih mučenika na Udbini želimo današnjem naraštaju učiniti vidljivima i prepoznatljivima poruke kršćanskog i nacionalnog blaga naše prošlosti. Svako vrijeme formuliralo je u svojim ostvarenjima određene poruke. Tako su učinila i hrvatska kršćanska stoljeća. Neke od tih poruka želimo posebno istaknuti i uprisutniti u oblicima i izražajnim formulacijama Crkve hrvatskih mučenika. Ne znamo, dakako, niti možemo staviti pred lice nacije sve bogatstvo naše hrvatske i kršćanske prošlosti samo u jednoj građevini. No želimo da Crkva hrvatskih mučenika kao cjelina i po pojedinima svojim dijelovima bude što vjerniji izraz te poruke koja nas vezuje s našom prošlošću i obvezuje nas u našoj sadašnjosti radi bolje budućnosti idućih naraštaja. U Crkvi hrvatskih mučenika se ta poruka naše hrvatske i kršćanske prošlosti sagledava u vrijednosti pojedinačnog i skupnog žrtvovanja za dobro svojih bližnjih i svoga naroda, u smislu poziva pape Ivana Pavla II., koji je na pragu novog stoljeća pozvao sve narode neka popišu svoje mučenike da im oni budu životni uzori.

Kalendari HRVATSKIH MUČENIKA za 2010.

Ovogodišnji kalendar Crkve hrvatskih mučenika posvećen je poruka hrvatskih mučenika. Projektom Crkve hrvatskih mučenika na Udbini želimo današnjem naraštaju učiniti vidljivima i prepoznatljivima poruke kršćanskog i nacionalnog blaga naše prošlosti. Svako vrijeme formuliralo je u svojim ostvarenjima određene poruke. Tako su učinila i hrvatska kršćanska stoljeća. Neke od tih poruka želimo posebno istaknuti i uprisutniti u oblicima i izražajnim formulacijama Crkve hrvatskih mučenika. Ne znamo, dakako, niti možemo staviti pred lice nacije sve bogatstvo naše hrvatske i kršćanske prošlosti samo u jednoj građevini. No

želimo da Crkva hrvatskih mučenika kao cjelina i po pojedinima svojim dijelovima bude što vjerniji izraz te poruke koja nas vezuje s našom prošlošću i obvezuje nas u našoj sadašnjosti radi bolje budućnosti idućih naraštaja. U Crkvi hrvatskih mučenika se ta poruka naše hrvatske i kršćanske prošlosti sagledava u vrijednosti pojedinačnog i skupnog žrtvovanja za dobro svojih bližnjih i svoga naroda, u smislu poziva pape Ivana Pavla II., koji je na pragu novog stoljeća i tisućljeća pozvao sve narode neka popišu svoje mučenike da im oni budu životni uzori.

Cijena 12-listnog kalendara je 10 kuna. Naručuje se kod Biskupskog ordinarijata u Gospiću, Senjskih žrtava 36.

Za Vilu piše: fra Draženko Tomić

Likovna kolonija u Slunju

U župnoj dvorani u Slunju 27. studenog je slunjski Crveni križ na čelu s ranateljicom Mirjanom Puškarić i ove godine upriličio likovnu koloniju u kojoj su sudjelovali

đaci iz slunjske, rakovičke i cetingradske osnovne škole, te predstavnici slunjske srednje škole. U župskoj dvorani od 9 sati okupili su se đaci koji imaju sklonost prema likovnom izražavanju. Pod budnim okom nastavnika likovnog odgoja te likovnjaka iz Karlovca Boška i gđe Lovrić mladi su pokazali zavidnu sposobnost kreativnog izražavanja u raznim slikarskim tehnikama. U prostranoj dvorani vladala je radna atmosfera i promatrač je osjetio radost kad vidi kreativnost mladih. Među nima se kriju zasigurno likovni talenti. Ova će ih kolonija ohrabriti na putu likovnog izražavanja.

Na skromnoj inauguraciji novog načelnika općine i Općinskog vijeća Lovinac prije pola godine uz obećanja da će se istinski boriti za boljitak ovoga područja i svakoga građanina, nije se osjećao preveliki optimizam. Načelnik općine Danijel Jurjević komentirao je tada tešku situaciju koju je zatekao nakon pobjede na

za razgovor bilo je ovoga puta na pretek i na sreću, svi su bili poriveni dobrim vibracijama i načelnikovim neskrivenim optimizmom.

- Stanje je prije 6 mjeseci bio katastrofalno i prijetilo je potpunim kolapsom naše općine. Zatekli smo manjak od tri milijuna kuna, masu neplaćenih računa dobavljačima, plaće su kasnije po nekoliko

pokazala se na djelu odlična i više nego li korektna suradnja s Ličko-senjskom županijom, s kolegama načelnicima općina i gradonačelnicima i svakako je veliki dio posla odradio naš ministar dr. Darko Milinović. Koliko je to stanje bilo teško najbolje oslikava činjenica da je od 6 mjeseci samo dva mjeseca općina bila izvan blokade, zatrpali su

zadnjim lokalnim izborima. Iz ove vremenske distance i podataka što su tek kasnije došli u javnost čini se je njegov pesimizam tada bio više nego li opravdan. Prazna općinska blagajna bila je tek jedan od kroničnih problema zatečenih u ono vrijeme. Prije nekoliko dana načelnik Jurjević održao je prvu press-konferenciju od kada je ponovno zasjeo na mjesto prvoga među jednakima u općini Lovinac. Razloga

mjeseci... Mnogi su projekti započeti, a da financijska konstrukcija nije bila niti približno zatvorena. No, da ne bude nesporazuma: prethodna je vlast započela neke kvalitetne projekte i bilo bi nekorektno i nepošteno reći da prije ove vlasti nije ništa valjalo. Kažem, najveći je problem bila potpuna nelikvidnost i velika dugovanja koja su paralizirali rad općine.

- Tome je sada došao kraj?

- Zahvaljujući razumijevanju Vlade Republike Hrvatske možemo kazati da je kriza sada iza nas. Financijskom injekcijom teškom 5 milijuna kuna ne samo da smo pokrili dugovanja nego li i nastavili neke značajne projekte poput izgradnje vodovodne mreže, kolektorskog sustava, cestovne infrastrukture... Dosadašnja situacija općine Lovinac u pravom smislu te riječi sastojala se od svakodnevne borbe za opstanak. Povremeno se sve činilo bezizlaznim jer je sve bilo u znaku dugotrajne blokade općinskog računa. Ipak, cijelo ovo vrijeme

nas dugovi i sudske ovrhe. Prethodna je vlast puno toga upropastila nenamjenskim trošenjem proračunskog novca i lošim

načelnik Danijel Jurjević

gospodarenjem. Dodamo li k tome recesiju onda je svima jasno da se prethodno razdoblje bolje nije niti moglo završiti. Mi smio štedjeli svaku kunu, sve smo nastojali ►►

realizirati u okvirima postojećih finansijskih mogućnosti. Čini se da smo osnovali jedan dobar tim i našli formulu za uspjeh.

- Na čemu će dalje raditi sadašnja općinska vlast?

- Želimo da općina Lovinac ponovno vrati onaj stari sjaj, dignitet i dostojanstvo. Da budemo primjer kako mala sredina uspješno širi svoje horizonte u gospodarskom i svakom drugom smislu. Sada kada je općina finansijski spašena možemo krenuti sa njenim razvojem koji će biti usmjeren na agresivan rast na tri polja: turizmu, poljoprivredi i razvoju infrastrukture. U turizmu će se akcent staviti na razvoj projekta Sveto brdo koji je vrlo važan ne samo za općine Lovinac i Jesenice iz susjedne zadarske županije s kojom će se projekt provoditi, već i za cijelu regiju. Lovni i ribolovni turizam također su resursi koji bi se mogli više iskoristiti. Projekt Ličko selo dijelom stagnira zbog neriješenih imovinsko-pravnih odnosa vezanih uz cestovnu infrastrukturu, ali je sasvim sigurno da to neće u konačnici omesti realizaciju još jednog dobrog projekta. Razvoj poljoprivrede temeljit će se na iskoristavanju velikih poljoprivrednih površina koje su danas zapuštene i na daljnjem razvoju pravog lovinačkog branda, ličkog krumpira na kojemu Poljoprivredna zadruga Lovinac već dulji niz godina kvalitetno radi. Osim toga Braniteljska zadruga „Grabar“ proizvodi ličku šljivovicu i to bi mogao biti temelj razvoja poljoprivrede na području Lovinca. Treće polje na kojemu se temelji razvoj Lovinca je infrastruktura i to je

temelj za rast i poljoprivrede i turizma. Radi se na vodovodu, uređenju prometnica, te kanalizacijskog sustava i sustava odvodnje. Važno je naglasiti da Lovinac nije samo Sveto Brdo. Mi imamo naselja bez vode, bez adekvatnih putova, u općini imamo socijalne slučajeve, nemamo dječji vrtić, nemamo adekvatno dječje igralište. I to je Lovinac, ta masa projekata

na čijem razvoju moramo raditi, a ne samo na projektu Sveto Brdo. Mi jesmo mala općina i s malo stanovnika, ali je uz sve resurse naša budućnosti itekako osigurana. Uz sve što sam spomenuo treba reći da smo jedina lička općina koja ima čak sva priključka na auto-cestu, što je svakako jedan od razloga što nam se sve intenzivnije javljaju novi investitori, naglasio je načelnik Općine Lovinac Danijel Jurjević.

Kao i u svakoj općini svojevrsni «alter ego» vlasti je Općinsko vijeće. U lokalnom parlamentu sve počinje i završava, «amenuje» se ili poništava ono dobro odnosno loše. Predsjednik Općinskog vijeća Lovinac je dr. Vlatko Duvnjak. Čovjek koji je sa svojim timom hitne medicinske pomoći već dobio brojna državna i lokalna priznanja za humanost i profesionalizam prvi je

čovjek lovinačkog HDZ-a. Skroman i samozatajan u političkoj se praksi grčevito bori za svaki dobar projekt, ruši i proziva ono što je loše i na taj način s načelnikom Jurjevićem čini okosnicu toga novog tima. Trenutnu političku i gospodarsku situaciju na području Općine Lovinac smatra više nego li obećavajućom.

- Većinu mjesta u Općinskom vijeću ima HDZ, pa su tako nestale opstrukcije i bespredmetna prepucavanja kakvih je bilo ranije. I vladajuća stranka i opozicija nastoje zajedničkim radom učiniti bolje ovome kraju. To nam je u konačnici i glavni cilj. Svojim radom dajemo maksimalnu potporu načelniku Jurjeviću jer se u ovo malo vremena pokazalo da g. Jurjević ima dobre ideje, stalo mu je do ove općine, mlad je i visoko obrazovan čovjek. Drago mi je što je javnost doznati da smo mi unatrag 6 mjeseci imali samo jednu zadaću: sanirati dugove i gubitke bivše vlasti. Bila je i inicijativa da

održimo javnu tribinu i prezentiramo nalaz državne revizije, nalaz koji je bio katastrofalan. Kada me danas netko pita «pa što ste onda uopće mogli raditi ovih zadnjih 6 mjeseci» moj bi odgovor bio jednostavan-grčevito smo se borili da ova općina uopće opstane i da konačno krenemo od čiste nule! Dakle, da saniramo nešto loše što je netko stvarao punih sedam godina! Da nije bilo takvih dugovanja ova bi općina danas bila daleko uspješnija. Bez ovih sredstava što smo ih sada dobili, sanacija zaduživanja i propusta bivše garniture trajala bi najmanje dvije godine. Načelnik Jurjević mi je u jednom trenutku kazao kako će morati otpustiti neke ljude jer

dr. Vlatko Duvnjak

jednostavno nema novaca za plaće. Obojica smo znali koliko je nehumano i nepopularno. Radilo se čak o 30 posto ukupno zaposlenih iz ove općine, komunalnog poduzeća, objekta za dnevni boravak starijih osoba... Ne samo da smo uspjeli sanirati sve gubitke, nego smo osigurali sredstva za nekoliko projekata koji će se provoditi u naredne četiri godine našega mandata. Ništa što se radi trenutno i planira u dogledno vrijeme nije megalomanski nego u skladu s materijalnim mogućnostima i potrebama građana ove općine, zaključio je predsjednik Općinskog vijeća Lovinac dr. Vlatko Duvnjak.

V

Za Vilu piše: Marin Smolčić

Nagrada grada Otočca

Tomislav Kostelac-Pavulj

Priznanje grada Otočca čistaču ulica za predan i savjestan rad

Na dodjeli javnih priznanja grada Otočca najviše oduševljenja izmamilo je ime Tomislava Kostelca-Pavulja (44). Čistač ulica, djelatnik Komunalca, jedan je od najomiljenijih Otočana. Tome uvijek svakom prolazniku uputi pogled, smiješak i pozdrav te nikog ne ostavlja ravnodušnim. - *Volim biti među ljudima, a moj Otočac mora biti čist. Najviše me veseli što su me predložili sugrađani* - kaže Tome.

Sretan sam što sam kao dobar radnik dobio priznanje grada Otočca.

V

Za Vilu piše: Dražen Prša

U Hrvatskoj se 15. listopada obilježava Međunarodni dan bijelog štapa u znak sjećanja na 15. listopada 1930. godine kada je obznanjena ideja da se za slijepo osobe uvede bijeli štap kao pomagalo u kretanju, ali i simbol njihove nezavisnosti i samostalnosti.

dnik SAD-a Lyndon Johnson proglasio Danom bijelog štapa, a u nas, odlukom Hrvatskog sabora, od 1996. godine.

U Hrvatskoj živi 5.830 osoba s oštećenjem vida, od kojih 1.962 ostvaruju različita prava u sustavu socijalne skrbi. Društvo slijepih i

Dan bijelog štapa

Gradonačelnik Barković primio predstavnike Društva slijepih i slabovidnih osoba

U svijetu se taj dan slavi od 1964. godine, kada ga je tadašnji predsjednik

Mario Barković

slabovidnih osoba Ličko senjske županije ima 208 članova a od toga broja oko 70-tak je na području Grada Otočca.

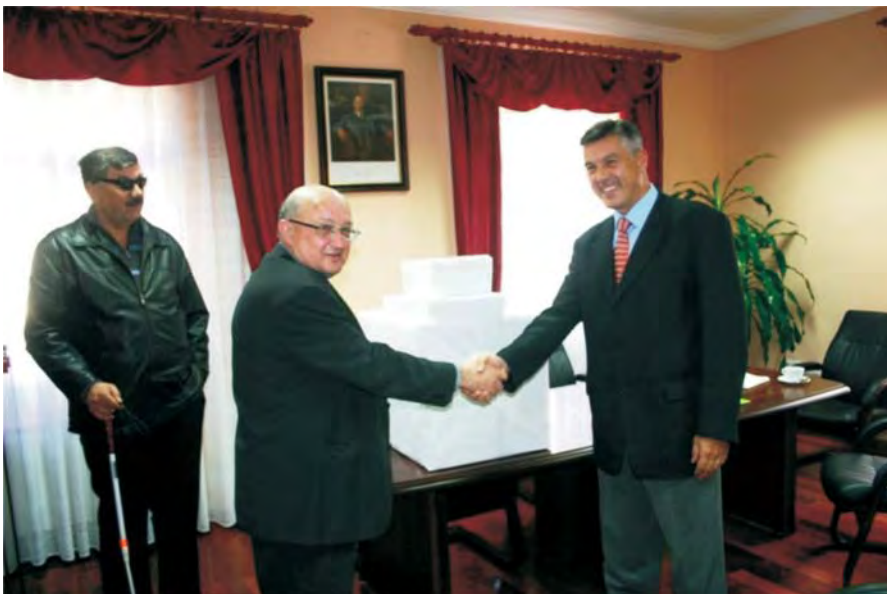
U prigodi obilježavanja „Dana bijelog štapa“ gradonačelnik Otočca Mario Barković upriličio je prijem za predsjednika Društva slijepih i slabovidnih osoba Ličko senjske županije vlč. Juru Ladišića i tajnika Branka Čuića.

Čestitavši im njihov dan, gradonačelnik Barković kazao je da je on uvijek tu, možete mi se obratiti uvijek, ja i moji suradnici spremni smo vas uvijek saslušati, izmijeniti iskustva i pomoći u vašem životu. I

do sada smo pomagali vašoj udruzi

vlč. Jura Ladišić

što će mo činiti i dalje. Koliko podržavamo i cijenimo vaš rad najbolje govori podatak da ste zastupljeni u gradskom proračunu ta da uvijek pružamo ruku suradnje i uvažavanja, kazao je Barković.

O problemima i svakidašnjem životu gradonačelnika je upoznao tajnik društva Branko Čuić.

Gradonačelnik Barković darovao je Društvu slijepih i slabovidnih televizor, dvd, i antenu, za koju su u društvu iskazali potrebu.

Za Vilu piše: Dražen Prša

novi predsjednik

Udruge Ličana «Vila Velebita»

Željko Radošević, dipl.ing.el.teh

Interview

Tvrтка RAVEL d.o.o. osnovana je 1990.g., a njezina osnovna djelatnost je projektiranje elektroenergetskih objekata u Hrvatskoj i u inozemstvu, primjerice u Albaniji, Austriji, Egiptu, Nigeriji, Iraku, Maleziji, Tajlandu... Osnivači tvrtke i njezini suvlasnici su Velimir Ravlić i Željko Radošević, istaknuti gospodarstvenici, koji su svoja stručna znanja i iskustva s područja elektroenergetike primijenili u elektroprivredi, građevinarstvu, vodoprivredi i prometnoj infrastrukturi.

Željko Radošević, po vokaciji dipl. ing. elektrotehnike, svoj životni vijek posvetio je projektiranju elektroenergetskih postrojenja, te svoja iskustva u vezi s projektima s područja elektroenergetike nesebično podijelio s najvećim tvrtkama i najistaknutijim stručnjacima s kojima je surađivao pri realizaciji

velikih energetske objekata ili pri traženju rješenja nestandardnih

Radošević u društvu Ivana Krpana

problema koji su se pojavljivali u praksi.

Međutim, povod razgovoru nije njegova uspješna tvrtka, već nešto sasvim drugo. Željko Radošević izabran je na Izornoj skupštini Udruge Ličana Vila Velebita za novog predsjednika s mandatom na slijedeće četiri godine. Na redovitoj godišnjoj skupštini birani su članovi Upravnog i Nadzornog odbora. Željko Radošević je, do stupanja na novu dužnost, bio član Upravnog odbora Udruge.

Vila: Predsjednik Udruge Ličana Vila Velebita u prošlom mandatu bio je dr. Milan Vrkljan. Kako vi vidite rad Udruge u slijedećih četiri godine?

Zahvalio bih se na povjerenju članova da slijedeće četiri godine vodim Udrugu, čiji sam član od samog njezinog osnutka. Dr. Vrkljan

Radošević, biskup Bogović, Rajković i Vrkljan

bio je na čelu Udruge četiri godine, te bih mogao reći da je otvorio put drugačijem viđenju i vođenju Udruge, a na meni je da nastavim voditi udrugu s istim entuzijazmom kao što ju je vodio i on. Prije svega mislim, da u ovom trenutku, udruga treba staviti naglasak na promoviranje istinskih moralnih vrijednosti u društvu, kako bi se pozitivnim primjerima poticalo samopouzdanje i optimizam naših građana. Za početak mislim pozvati sve poduzetnike podrijetlom iz Like i Primorja da sudjeluju u uspostavljanju fonda za dodjelu godišnje nagrade za osobit doprinos pojedinaca koji svojim djelovanjem podižu kvalitetu življenja svoje zajednice. Priznanje takvim pojedincima bilo bi javno, a dobitnici priznanja bili bi nagrađeni i određenim novčanim iznosom, koji bi bio utvrđen Statutom Udruge.

Vila: Vaše privatno poduzetništvo pokazalo je izvrsne rezultate. Kako zamišljate svoju aktivnost u slobodnoj asocijaciji građana? Što Vas motivira odnosno što je bio Vaš osnovni pokretač da se bavite kompleksnim problemima u Udruzi?

Volim Hrvatsku, volim Liku i nije to samo puka fraza. Aktivan sam politički od 1990.g., kad sam sudjelovao u političkom programu dr.

Marka Veselice, koji mi je nekako bio, u to vrijeme, najbliži po poimanju definicije budućeg hrvatskog društva. Dakle, do 1992.g., bio sam aktivan sudionik u političkim promjenama koje su se u to vrijeme događale u Hrvatskoj. Moji motivi, kad sam se uključio u politička zbivanja, nisu bili osobni pragmatični razlozi, te sam se, prepoznajući

Radošević sa majkom Danicom na promociji diplome

teškoće u koje je tonulo hrvatsko gospodarstvo, vrlo brzo potpuno posvetio radu u svojoj tvrtci, boreći se za egzistenciju svoje obitelji.

Od političkog djelovanja ostalo je samo ispunjavanje građanskih dužnosti kroz redovito izlaženje na birališta. Posvećujući se radu u našoj tvrtci, moj prijatelj Velimir i ja, stvorili smo uspješano, i danas nezaobilazno poduzeće u hrvatskoj elektroenergetici. S uspješnom tvrtkom iza sebe, s obitelji koja me podržava, danas se osjećam dužnim napraviti nešto i za zajednicu. I to je to.

Vila: Dva su grada, Gospić i Zagreb, odredila Vaš osobni i Vaš profesionalni život. Što ste dobili, a što izgubili od svake od ovih sredina?

Gospić je moj rodni grad i grad moje mladosti. Gospić kakav mi je ostao u sjećanju, mogu slobodno reći, bio je mjesto sa svim obilježjima gradske sredine, primjerice dva kina, nekoliko plesnjaka, gostovale su kazališne družine, šetnja korzom, sportske aktivnosti, pa mi dolazak u Zagreb nije bio nekakav posebni problem. Međutim, dolazak u Zagreb imao je, na simboličkoj razini, izuzetno veliki značaj. To nije bio samo dolazak u Zagreb, to je bio dolazak u metropolu, u glavni grad svih Hrvata.

Vila: Kako se živjelo u Gospiću šezdesetih i sedamdesetih godina prošlog stoljeća?

Rođen sam 1954.g. u Gospiću i cijela moja obitelj, otac Josip zvani Josica, majka Danica i sestra Marija, živjela je mirnim, harmoničnim životom u obiteljskoj kući u Pazariškoj ulici. Sestra Marija 1968. g. odlazi u Zagreb na studij stomatologije, a ja joj se, kao brucš elektrotehnike, pridružujem 1971.g. Roditelji ostaju živjeti u Gospiću do 1984. g. kad se i oni definitivno sele u Zagreb. Moje

u mladim danima

Sa roditeljima i sestrom

djetinjstvo i moji gimnazijski dani provedeni su vrlo idilično u Gospiću. Radili smo sve što rade mladi u bilo kojoj sredini: učili, bavili se sportom, plesali, imali prve ljubavi. A onda dolazi 1971.g., upis na Elektrotehnički fakultet i odlazak u Zagreb. Počinju moji studentski dani i u roku diplomiram zahtjevni studij. Tadašnja tvornica Rade Končar dala mi je stipendiju, te se po završetku studija zapošljava u Končaru, gdje radim do 1990.g., kad ulazim u nepredvidive poduzetničke vode. Jedno kratko vrijeme radio sam u Croatiplanu. Ponovno se vraćam u Končar, u tadašnji OOUR Prodaja objekata i postrojenja, kasnije Inženjering na radno mjesto šefa odjela za projektiranje sklopnih postrojenja. Da bih samostalno mogao projektirati, morao sam položiti stručni ispit, te od 1978.g. dobivam ovlasti za samostalan rad na projektiranju. Cijeli svoj život radim u struci i uistinu mogu reći da radim posao koji znam i volim.

Vila: Kako je Vaša obitelj reagirala na Vaš najnoviji angažman u Udruzi Vila Velebita?

Sve je lakše kad ste svoji. Supruga Jasna, iz obitelji Maras, susjeda je iz Kaniške ulice u Gospiću, pa joj je sve u vezi s Gospićem i blisko i prirodno, jer i ona jako voli svoj rodni grad. Supruga je završila i magistrirala na Agronomskom fakultetu u Zagrebu, te neko vrijeme radila kao asistentica na Katedri za genetiku i opleme-

njivanju bilja. Kasnije su se rodila djeca, kći Velena 1980.g. i sin Tomislav 1986.g., te se posvećuje obitelji. Zbog zdravstvenih problema odlazi u invalidsku mirovinu. Kćer Velena je završila Medicinski faku-

ljet kao jedan od najboljih studenata, a sada je trenutno na specijalizaciji iz ginekologije u Klinici za rodništvo i ženske bolesti u Petrovoj ulici. Sin Tomislav je uspješan student četvrte godine Fakulteta elektrotehnike i računarstva, smjer elektroenergetika. Tvrtka RAVEL, s obzirom na Velimirove i moje godine, jedva čeka na mlade snage, na mojega Tomislava i Velimirovu djecu, također vrlo uspješne studente.

Vila: Kako posluje tvrtka RAVEL?

Od početka osnivanja naše tvrtke bavimo se isključivo projektiranjem sklopnih postrojenja za domaće i inozemno tržište. U Hrvatskoj nema niti jednog većeg objekta na kojem nismo radili. Suradivali smo s renomiranim domaćim i svjetskim firmama kao što su Končar, Dalekovod, Siemens ili ABB, a svoja iskustva iznosili u stručnim časopisima te na predavanjima na stručnim skupovima. Naše usluge projektiranja koriste se u azijskim i afričkim zemljama, primjerice u Iraku, Tajladu, Ugandi, Nigeriji... Slobodno možemo reći da imamo kvalitetni brand zahvaljujući izvrsnim zaposlenicima, mahom diplomiranim inženjerima elektrotehnike. RAVEL je tvrtka s osamnaest uposlenih djelatnika i skoro su polovica od njih visokoobrazovani stručnjaci. Oni su istodobno i priznati stručnjaci, a mladi inženjeri Branimir Đikić i Željko Čosić trenutno se usavršavaju na doktorskom studiju.

Vila: Intrigira nas kakav ste bili učenik. Kako ste odabrali svoj poziv?

Ima jedna priča koja ide ovako: moja mala prijateljica Danka Starčević imala je sedam godina i krenula je u prvi razred. Ja sam imao pet i pol godina i ja sam isto želio ići u školu. Tako smo nas dvoje nerazdvojni u

igri krenuli skupa u prvi razred. Ona uistinu, a ja kao pratnja. Međutim, došlo je polugodište i ispalo je da sam bio najbolji učenik. Osnovana je komisija i odlučeno je da nastavim školovanje kao redoviti učenik. Dankina mama, Tonka, bila je naša učiteljica, koja bi mi nosila torbu do škole, a onda nam predavala. Kasnije sam krenuo u gospičku gimnaziju s generacijom dvije godine starijom od sebe. Kao što je bilo i za očekivati, studij elektrotehnike završio sam s nepune dvadesetdvije godine. Iako je moja majka željela da studiram medicinu, ja sam oduvijek znao da ću studirati samo elektrotehniku. Tako je i bilo.

Vila: Postoji li neki događaj tijekom školovanja koji Vam je ostao u sjećanju?

Moje školovanje je bilo lijepo, jer nisam imao problema s učenjem. Možda tek u četvrtom razredu

ktavalo punom snagom, u cijeloj Lici, pa tako i u Gospiću, vremena su bila olovna i nimalo sklona isticanju nacionalnoga, pa su me prosrpski orijentirani profesori htjeli izbaciti iz gimnazije. Imao sam sreće, profesor Javorović i još neki drugi profesori su se založili za mene i omogućili mi da maturiram. Eto, to je epizoda koja me je i kasnije podsjećala na moj položaj, na položaj moje obitelji, na položaj mog naroda u bivšoj državi. Zbog ovog događaja nisam mogao dobiti studentski dom u Zagrebu, iako sam po odličnim ocjenama imao pravo na njega, ali, hvala bogu, mjesto u domu nije mi ni trebalo.

Vila: Kako je Vaša obitelj živjela u Gospiću?

Moj otac Josica imao je soboslikarski obrt i bio među imućnijim Gospićanima u to vrijeme. Kao primjer mogu navesti da je jedan od prvih privatnih automobila, Fiat 1100, u

gimnazije mogu izdvojiti jedan incident, primjeren vremenu kad se dogodio. Bilo je zimsko doba, početak 1971.g., vrijeme buđenja nacionalnih osjećaja. U Gospić je došao student stomatologije Markan Sokolić, podrijetlom iz Budačke ulice. Na rukavu crnog zimskog kaputa isticao se prišiven hrvatski grb, što je mene tada posebno fasciniralo, pa i ja stavljam isto tako hrvatski grb na rukav kaputa. Makar se Hrvatsko proljeće tek razbu-

Gospiću bio mojeg oca. Međutim, početak šezdesetih godina je bio vrijeme „borbe protiv ostataka kapitalizma i kulaka“ i moja obitelj se našla na udaru revolucionarnih snaga i njihovog pravosuđa. Protiv mog oca, i gotovo svih obrtnika u cijeloj zemlji, pokrenuti su krivični postupci. Takvi postupci su obično završavali višegodišnjim zatvorskim kaznama, ali, na sreću, ocu je zatvorska kazna zamjenjena uvje-

tnom kaznom i, naravno, novčanom kaznom u visini vrijednosti automobila kojeg je otac bio prisiljen prodati. Do 1971.g., kad sam otišao na studij, pamtim Gospić kao grad živog društvenog života kojeg su predvodili i provodili ostaci građanskog sloja u obliku organiziranja raznih zabava, plesova, kazališnih gostovanja ili sportskih priredbi. Pri tome su gospićki obrtnici bili pokretači tih zbivanja. Iz tog doba ostale su mi uspomene na kupanja u Karlobagu ili u Novčici kod Murkovića benta, na obrtničke i vatrogasne zabave koje je, kao najbolji plesač, valcerom otvarao Franjo Pajtl, bravarski obrtnik iz Gospića. Još i danas se sjećam šetnji po korzu, od današnje zgrade Županije pa do spomenika vodarici Marti ispred crkve. Tu su se odigravala prva gledanja, prvi susreti i prve ljubavi. Nekako mi se čini da je u to vrijeme bilo puno više romantike, ili mi je možda bilo puno manje godina....

Vila: Ima li nešto što Vas opušta?

Uživam u umjetnosti, osobito u slikarstvu, ali me se isto tako, može sresti na opernim izvedbama. Pjevam izuzetno loše, ali uživam slušati druge kad pjevaju. Ipak, najbolje se opustim uz svoju kolekciju slika u kojoj dominiraju velika imena Hrvatske moderne. Zar ima nešto ljepše od opuštenog sjedenja u naslonjaču, a pred očima vam prekrasan Crnčićev morski pejzaž ili Vrbe uz rijeku nastale pod kistom Ferde Kovačevića. A i taj Ferdo je potekao iz Smiljana. Isto kao i Milivoj Uzelac. I kao Edo Kovačević. A tu su i velikani kao Nikola Mašić i Miroslav Kraljević. Izgleda da je istinita ona o ličkom sluhu. Među glazbenicima rijetko sretnete Ličane, ali među slikarima sve sama velika imena.

Sada, u ozbiljnijim godinama, kad su djeca odrasla, supruga i ja nađemo nešto vremena i za naše male radosti, pa posjetimo poneku izložbu ili odemo na kakav koncert. I to je to.

V
*Za Vilu piše: Avenka Butković
foto: -Branimir Butković
-obiteljska arhiva*

Bosački klub „Vila Velebita“ smješten na dvije etaže, 200 m od jarunskog jezera, već četvrtu sezonu za redom širom otvara vrata svojim članovima i onima koji to žele postati i postići više u svome životu.

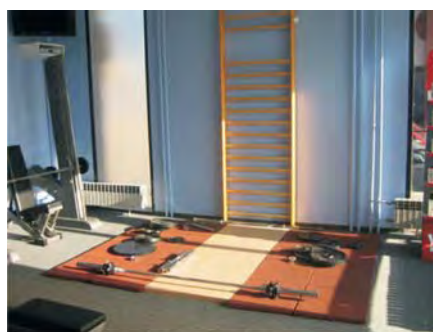
sauni ili masaži.

Naš stručni tim voditelja treninga u svakom trenutku stoji vam na raspolaganju za sve informacije o sportskoj prehrani, nabavi opreme, medicinskom nadzoru vašeg

Boksački klub Vila Velebita

U ugodnom i kreativno uređenom prostoru vrijeme možete provesti u vježbanju raznih borilačkih sportova

(boks, kick boks, tajlandski boks, hrvanje, samoobrana), te fitnessu, a poslije treninga možete se družiti u

treniranja.

Posebnu pozornost poklanjamo programima za djecu i mladež, te programima borilačkih vještina i samoobrane za žene.

Za više informacija obratite nam se na adresu: Hrgovići 61, Zagreb radnim danom 16 - 22, te na telefon: 099 599 6666 ili E-mail: info@bkvilavelebita.hr

V
Za Vilu piše: Tadija Petrović

BLIZINA KAMPUSA BORONGAJ (5 fakulteta)

- vrtić preko puta
- useljivo s uporabnom dozvolom
- dječje igralište u sklopu projekta
- stanovi od 30 m² do 90 m²
- osnovna i srednja škola u neposrednoj blizini

VUKOMEREC

AKCIJA ZA STUDENTE

USELJIVO

stanovi od 28 m² do 120 m²

REMETINEC

tel: 01/3652-555

mob: 098/453-756

www.jadran-gradjenje.hr

IZNAJMLJIVANJE

Uredi i skladišta od 100 m² - 1000 m²
 Šarengadska (kod Cibone), Tomislavova (Drvinje),
 Rendićeva (Maksimirska), Av. Dubrovnik (N. Zagreb)

Lički narodni recepti

Pripremio: Milan Murgić - Padela

Sastojci za 8 osoba:

Janjetina (but, rebra, mješano) 2 kg
 Kapula 2 glavice
 Paprika svježa 2 kom
 Kupus slatki 1 glavica
 Krumpir 1/2 kg
 Mrkva 1/2 kg
 Paradajz svježi 2 kom
 Češnjak 2-3 režnja
 Sol, papar
 Peršin svježi

Umjesto janjetine ili bravine može se isto pripremiti s junetinom, a umjesto svježe paprike i paradajza može se dodati mljevena paprika ili pelat rajčica.

Dragi čitatelji Vile Velebita još jednom hvala na vašim pohvalama i prijedlozima, nadam se da će vam se i današnji recept svidjeti. Za sve one koji su mi se javili i druge koji imaju neki lički recept mogu mi ga slobodno poslati na m a i l :

milan.murgic@gmail.com

LIČKA KALJA

Okrepljujući lički specijalitet bogat vitaminima

Dragi moji Ličani, a i ostali čitatelji Vile Velebita, razmišljajući koji lički recept odabrati u ovom broju Vile, dese nam se prehlade i gripe, bilo svinjske ili neke druge. Znajući da prehrana ima važnu ulogu za liječenje gripe odlučio sam da vam predložim jedno lijepo ukusno ličko jelo bogato vitaminima, željezom i ostalim sastojcima potrebnim za brzo ozdravljenje, a to je **LIČKA KALJA**.

To je jedno tradicionalno ličko jelo poteklo iz siromašnih obitelji koje u davna vremena nisu imali izbor kao mi danas, te se jelo ono što je bilo u dvorištu. To je jelo koje je okrepljivalo i dan danas okrepljuje nakon boravka na hladnim ličkim danima.

janjetine, dodajte na kockice izrezanu mrkvu, kupus, papriku, češnjak i svježu rajčicu. Sve posolite i poparite. Potkraj stavite na kockice narezani krumpir i kušajte.

• Kad je meso i povrće mekano, jelo je gotovo, pospite svježe kosanim peršinom i poslužite vruće.

Priprema:

- Janjetinu narežite na manje komade i operite hladnom vodom
- U lonac stavite vodu, dodajte janjetinu, krupnije nasjeckan kapulu i kuhajte na laganoj vatri.
- Kad meso omekša, ovisno o starosti

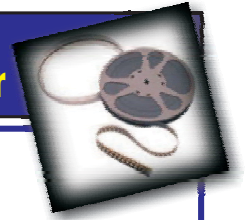
*Želim vam dobar tek
i dobro zdravlje*

Za Vilu piše: Milan Murgić - Padela

Nikica Marković **Filmski kritičar**

Redatelj: Roland Emmerich

Scenarij: Roland Emmerich i Harald Kloser

Uloge: John Cusack, Amanda Peet, Chiwetel Ejifor, Thandie Newton, Danny Glover, Woody Harrelson, Oliver Platt, Zlatko Burić

Žanr: Akcija, Drama, Znanstvena fantastika

Godina: 2009.

Zemlja: SAD

Ovih dana krenuo je u pohod na svjetska kina američki "blockbuster" film "2012". Velika su očekivanja od filma u koji je uloženo više od 260 milijuna US dolara. Film je režirao Roland Emmerich, redatelj njemačkog podrijetla, koji se nakon dolaska u Sjedinjene Američke Države specijalizirao za filmove katastrofe. Njegovi poznatiji filmovi su "Dan nezavisnosti" i "Dan poslije sutra". Glavna obilježja njegovih filmova su specijalni efekti pa je tako, moglo bi se reći, i "2012" jedan veliki specijalni efekt. U filmovima

Rolanda Emmericha sve vrvi od grandioznih rušenja, eksplozija, uništavanja, panike i ostalih užasa. Ali sve to je ništavno u usporedbi s "2012". Tu je redatelj dao sebi oduška i pokazao sve što zna i može. Impresivne su scene u kojima eksplodiraju super vulkani, potresi uništavaju kontinente, cunamijski valovi veći od kilometra ruše sve pred sobom. Takve scene realiziraju se pomoću specijalnih efekata i kompjuterske animacije. Nedavno je naš glumac Zlatko Burić, koji je dobio ulogu u "2012", izjavio da su većinu scena snimali ispred ogromnog plavog zastora da bi se kasnije na tu podlogu

mogli ubaciti kompjuterski obrađeni efekti. Prateći razvoj filma katastrofe u američkoj kinematografiji možemo zaključiti da su atrofirali filmski elementi kao priča, gluma, razrađenost likova a procvjetali su specijalni efekti i to naročito s napretkom kompjuterske tehnologije. Filmovi takve vrste vrlo su popularni kod široke publike, dok kod stručne filmske kritike rijetko pobiru pohvale.

Sama priča u "2012" bazira se na proročanstvu izgubljene civilizacije Maja, zapravo na datumu u

majanskom kalendaru. Po tom kalendaru kraj svijeta nastupit će 21. prosinca 2012. godine. Emmerich i suradnici ispleli su "znanstvenu potku" na kojoj leži film. Erupcije Sunca izazvale su tijekom 2009. godine promjene u Zemljinoj jezgri i znanstvenici su zatim otkrili da će posljedice biti katastrofalne za planet. Zapravo, točno 21. prosinca 2012. godine nastupit će kraj svijeta kakvog mi poznajemo. Nakon niza katastrofalnih potresa i vulkanskih erupcija, u kojima nestaju cijeli kontinenti, ogromni plimni val potopit će sve pred sobom. Kako do toga ima još dosta vremena, svjetske elite u tajnosti grade ogromne brodove u koje će se smjestiti odabrani pripadnici ljudske vrste i tako preživjeti kataklizmu. Naravno, da sve bude u stilu biblijskog potopa, na te brodove ukrat će se i primjerci raznih životinskih vrsta kao i najveće svjetske kulturne vrijednosti. Glavni kriteriji za dobiti kartu na tim

suvremenim Noinim arkama su bogatstvo i moć. Tajna je jako dobro skrivena i tek nekoliko običnih smrtnika uspijeva doznati što se

dogđa i pokušava u ludoj trci spasiti sebe i svoje obitelji.

Na prvi pogled, ima tu puno elemenata oko kojih bi redatelj mogao razviti priču. Tu je nadolazeća kataklizma, bezosjećajnost i sebičnost političara i moćnika, herojstvo običnog čovjeka, cijeli ljudski rod ostavljen na cjeđilu, neodgovoran odnos prema okolišu itd. Postoji tu masa elemenata po kojima bi redatelj mogao

napraviti kritičan film o našoj sadašnjosti. Međutim, ništa od toga nije za-nimalo Rolanda Emmericha. Nje-ga je samo zani-malo rušiti i razarati svijet. Posebno je za-nimljivo kad Emmerich, kao uvjereni ateist i mrzitelj religija, prikazuje rušenja Isusovog kipa u Rijui i Sikstinske kapele u Rimu, te mnogih drugih vjerskih hramova, ali ne i svetog kamena u Meki. U zadnji čas se predomislio jer nije želio na sebe navući "fatwu" muslimanskih fundamentalista.

Gledajući ovaj film vrlo brzo ustanovite da je prepun "klišeja" filmova katastrofe. Film je predvidiv i lako je zaključiti tko će od likova

poginuti, a tko preživjeti. Ne-vjerojatno je kako se glavni likovi uvijek u zadnji čas uspiju izvući dok sve oko njih gori, eksplodira, propada. To uskoro postane iritantno i kontraproduktivno pa se nakon svakog takvog nevjerojatnog podviga publika u kino dvorani smije. Redatelj stalno forsira napetost koja nakon nekog vremena izgubi smisao i postane smiješna. Dok gledaju smak svijeta ljudi se smiju i veselo komentiraju. Onaj tko se želi zabaviti i vidjeti scene apokalipse grandioznih razmjera, te se usput i malo nasmijati, trebao bih pogledati "2012".

V

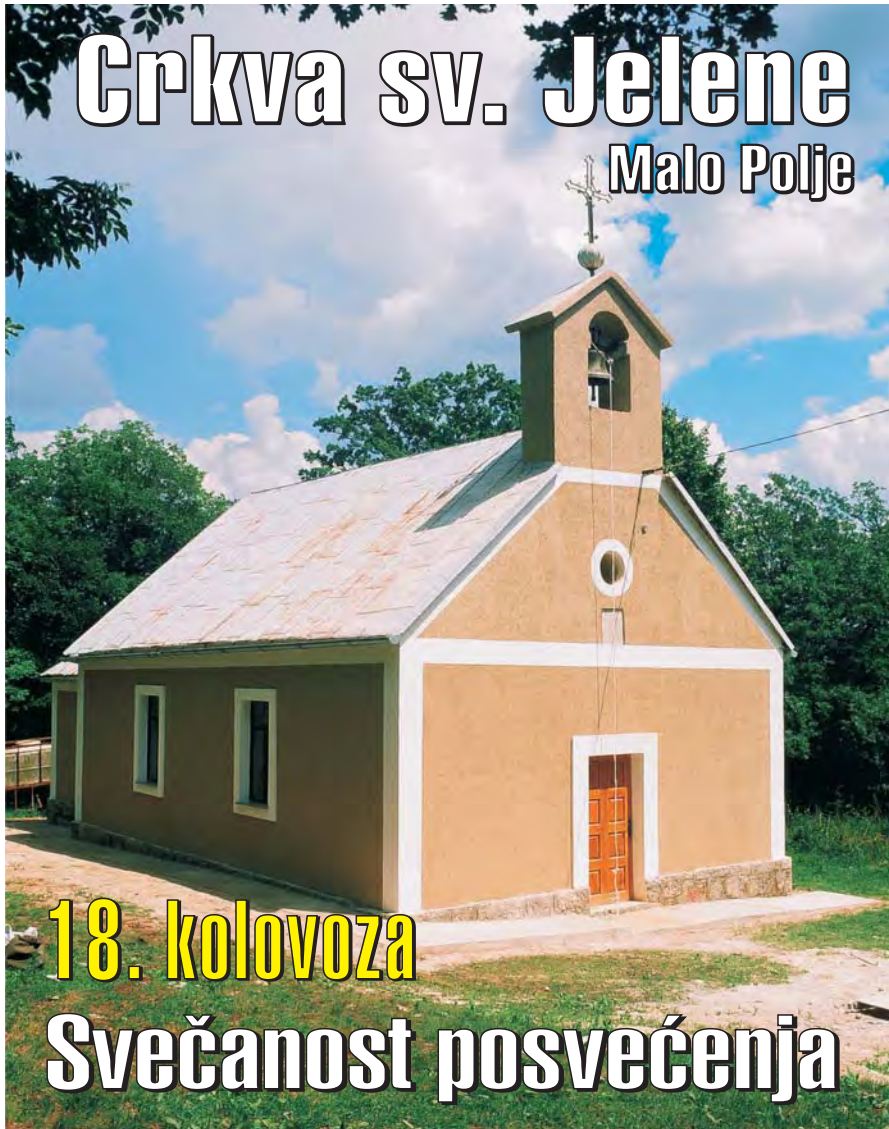
Za Vilu piše: Nikica Marković

Crkva sv. Jelene

Malo Polje

18. kolovoza

Svečanost posvećenja

Sveta Jelena Križarica slavi se 18. kolovoza i to je dan kada kršćani slave svoju zaštitnicu u svim župama. U crkvi Svete Jelene u Malome Polju u Perušiću bilo je ovoga ljeta Gospodnjega osobito svečano. Povod misnome slavlju bilo je posvećenje crkve Svete Jelene u novouređenom sakralnom interijeru. Vjernici iz cijele Hrvatske, Njemačke, Francuske, Švicarske i Australije uživali su iznova u misnome slavlju zaštitnice svojega mjesta. Gotovo tisuću duša slilo se u ovo mirno mjesto kako bi se ponovno vratili na trenutak u djetinjstvo, u obitelji, u sjećanja.

Svečanost su prenosili izravno televizijski i elektronički mediji; primjerice, Jutarnji list, Večernji list,

Novi list, HTV-ova religijska emisija Mir i dobro; Turistička zajednica općine Perušić, Portal Slobodna Lika –Gospić, Senj, Ogulin.

Inicijator i pokrovitelj projekta revitalizacije crkve Svete Jelene je Zavičajna udruga Malo Polje, Mezinovac-Perušić, a koordinatori uspješno završenog projekta su članovi Udruge Ivan Ugarković Ičo, Nikola Jurković, Jure Lulić, Milan Lulić, Jurica Lulić i Željko Lulić. Od same zamisli obnove devastirane i zapuštene crkve do njezine rekonstrukcije prošlo je točno godinu dana. Zahvaljujući izdašnim donacijama fizičkih i pravnih osoba, osobito s područja Ličko-senjske županije i Zagreba, ali i ostalih dijelova Hrvatske i Europe, ovaj

iznimno plemeniti cilj je ostvaren, te je crkva iznova zasjala u izvornoj formi kao kad je prvi put izgrađena daleke 1927.g., o čemu svjedoči najstarija sudionica izgradnje crkve Kaja Milković, koja je upravo navršila devedeset ljeta i došla na misno slavlje ove godine.

Projekt revitalizacije crkve napravljen je po pravilima konzervatorske struke, a izvođač radova bila je graditeljska tvrtka Duka gradnja iz Perušića. Ivica Turić, načelnik Općine Perušić, dao je potporu mještanima Maloga Polja pri obnovi crkve donacijama u novcu i u građevinskom materijalu.

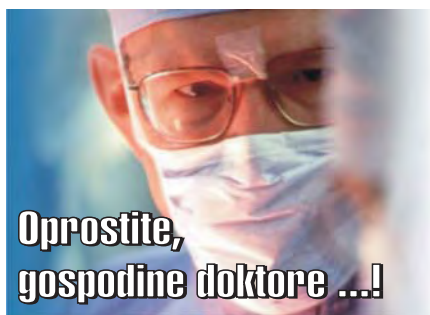
Perušićka glazbena skupina Likote zabavljala je prisutne uzvanike uz stare pučke napjeve Vila Velebita, Šalaj sokole,... Plesalo se tradicionalno ličko kolo, kušala domaća rakija i izvorna lička jela, prisjećalo se dragih ljudi.

Misa posvećenja služila se u 18 sati, a vodio ju je perušićki svećenik Josip Mustać sa svojim pomoćnicima. Ozračje nabijeno emocijama i samo jedna želja: da se uskoro ponovno vidimo na misi kao nekada u našoj novoj crkvi.

*Za Vilu piše: Avenka Butković
foto: -Branimir Butković*

Oprostite,
gospodine doktore ...!

Svinjska gripa

Ovih dana, svjedoci smo neviđene rasprave, medicinskih senzacija te panike koja se širi zbog infekcije virusom tzv. „svinjske“ gripe. Da za to nema nikakve potrebe, govore sva izvješća zdravstvenih institucija prema kojima su simptomi „svinjske“ gripe

puno lakši, bolest se relativno brzo preboli te je oporavak relativno brz u usporedbi sa tzv. zimskom ili sezonskom gripom koja je neusporedivno teža bolest i po jačini

simptoma i po smrtnosti.

Kod „svinjske“ gripe se radi o novoj i jedinstvenoj genetskoj kombinaciji poznatih virusa gripe, a budući da većina oboljelih nije imala kontakt sa svinjama, pretpostavljeno je da se bolest prenosi s čovjeka na čovjeka što se kasnije i potvrdilo.

Prvi oboljeli javljaju se u travnju 2009 g. u Meksiku i SAD-u, te se malo po malo bolest širi na cijeli svijet. Klinički gledano, prenosi se na uobičajen način kako se i inače širi virus sezonske gripe, putem kihanja i kašljanja zaraženih kapljice koje onda izlaze na zrak i mogu zaraziti druge ljude u okolici. Neposredni kontakt u zatvorenom prostoru, rukovanje, ljubljenje, grljenje također može biti način prijenosa. Laboratorijski je dokazano da je uzročnik bolesti virus H1N1 (mutant

Piše:
dr. sc. Darko Katalinić, dr. med.

spoja virusa ptičje i svinjske gripe) koji izaziva tipične simptome infekcije dišnih puteva kojima su često pridodani i simptomi probavnog sustava (mučnina, povraćanje, proljev). Ono što je dominantno je povišena tjelesna temperatura i do 40 °C koja je uvijek vodeći simptom uz opću slabost, malaksalost, bolove u mišićima, kostima i zglobovima. Bolest se najčešće prezentira šmrcaњem, curenjem iz nosa, grloboljom i osjećajem suhoće grla, kašljem, kihanjem te kratkoćom daha ili otežanim disanjem. Najveći broj zaraženih osoba ove tegobe preboli u kratkom vremenu (do 7 dana) uz simptomatsko lijećenje (uto-plja-

vanje, uzimanje dosta tekućine i vitamina, lijekovi protiv povišene tjelesne temperature). Kod manjeg broja zaraženih bolest može imati teži klinički tijek praćen najčešće akutnom upalom pluća što onda zahtjeva i liječenje s lijekovima protiv virusa,

njskom“ gripom. Ruke treba prati sapunom učestalije nego to inače činimo, te koristiti različita sredstva kao što su dezinfekcijske maramice ili dezinfekcijske otopine za ruke. Ukoliko u kućanstvu imamao oboljelog, treba ga izolirati u zasebnu

a kod nekih oboljelih javlja se izuzetno teška upala pluća ili se stanje dodatno komplicira širenjem bolesti na moždane ovojnice i srčani mišić. Takve bolesnike se mora odmah primiti u bolnicu i liječiti u jedinicama intenzivnog liječenja. Trenutno se užurbano radi na stvaranju cjepiva koje je po svim informacijam već dostupno.

Važno je napomenuti da samoinicijativno uzimanje antibiotika nema nikakve svrhe budući da oni ne djeluju protiv virusa. U slučaju da neka osoba posumnja da boluje od „svinjske“ gripe, ne treba ići odmah direktno u bolnicu, a posebno je važno napomenuti da se ne koriste sredstva javnog prijevoza jer se virus na taj način najlakše širi. Najbolje je telefonski obavijestiti izabranog liječnika opće medicine o tegobama, koji će nakon toga bolesnika uputiti da se izravno javi u njegovu ambulantu ili utrditi koji je daljnje postupanje. Što se tiče osobne zaštite i sprječavanja širenja bolesti, jako je važno, ako nema potrebe, ne boraviti u malim zatvorenim prostorima (tramvaji, male prostorije koje se ne provjetravaju itd.) i izbjegavati izravne kontakte s osobama za koje posumnjamo da su zaraženi „svi-

prostoriju, zabraniti posjete drugih osoba oboljelome, te učestalo provjetravati prostor u kojem se boravi. Zaključno recimo, da „svinjska“ gripa nipošto nije bolest

koje se trebamo plašiti budući da se do sada nije pokazala opasnijom od sezonske gripe. Učestalim praćenjem informacija preko sredstava javnog informiranja, provođenjem mjera prevencije te postupanjem u skladu sa savjetima liječnika, ne bi trebalo biti većih teškoća u ograničavanju epidemije te pobola od „svinjske“ gripe.

*Za Vilu piše:
dr. sc. Darko Katalinić, dr.med.*

Stop AIDS party

CroMSiC
Croatian Medical Students' International Committee

Međunarodna udruga studenata medicine Hrvatska - CroMSiC, radi i djeluje pri svim medicinskim fakultetima u Republici Hrvatskoj, te je jedna od 97 punopravnih članica međunarodne federacije studenta medicine (IFMSA). Ove godine CroMSiC po dvanaesti put organizira obilježavanje Svjetskog dana borbe protiv AIDS-a. Akcije u 30 gradova sastoje se od edukacije mladih na interaktivnim predavanjima u više od 65 osnovnih i srednjih škola, podizanja svijesti putem

informiranja javnosti i dijeljenja promotivnih materijala na info štandovima te organiziranja „Stop AIDS“ party-a. Akcija u Gospiću će biti održana 9., 10. i 11. prosinca, i uključivati će predavanja u osnovnoj školi, gimnaziji i stručnoj školi, info štand na glavnom gradskom trgu i party u The Highlanders Pubu, što organiziraju studentice medicine te članice CroMSiC Ana Marija Vrkljan i Ida Matić.

Ivica Mesić

načelnik Općine Brinje

INTERVIEW

Republika Hrvatska, u čijem su stvaranju nesebično svoj obol dali i mnogi moji sugrađani. Svi smo se radovali i veselili Domovini. Međutim, Domovinski rat je ostavio bolne ožiljke, većina je pogona uništena i zatvorena, a mnogi su zbog nedostatka posla otišli u veće gradove. Upravo deficit radnih mjesta, a time i nedostatak stanovnika, najveći je problem za Općinu Brinje danas. U svom političkom djelovanju, kao općinski načelnik, imam dva osnovna cilja, a to su: zaustaviti raseljavanje te poboljšati kvalitetu života. Trenutna situacija u državi i opća globalna kriza ne idu nam na ruku. Nadamo se skorom izlasku iz recesije, a time i lakšem pronalasku investitora koji su spremni ulagati na području Općine Brinje. Ukratko, situacija nije najbolja, ali se nadamo i vjerujemo u bolje sutra.

Vila: Na koji način mislite zaustaviti raseljavanje?

Prije svega otvaranjem novih radnih mjesta. S obzirom da se nalazimo u globalnoj krizi, većina investicija čeka bolja i sigurnija vremena, ali imamo nekoliko svijetlih točaka koje nam daju nadu. U Poslovnoj zoni u Žutoj Lokvi gradi se suvremena pilana s preradom bukovine za izradu brodskih podova i parketa. Za početak se planira upošljavanje tridesetak radnika. Trenutno se provodi i postupak prodaje zemljišta za izgradnju kogeneracijskog postrojenja na biomasu u Brinju. Radi se o projektu iz skupine obnovljivih izvora energije. U pogonu i na prikupljanju biomase (50 tisuća tona godišnje) zaposlilo bi se oko četrdeset radnika. Funkcioniranje ovog postrojenja značajno bi utjecalo i na proračunske prihode Općine Brinje. Također, pregovaramo s jednim poduzetnikom iz

Sa načelnikom Općine Brinje, razgovor za Vilu Velebita vodila je prof. Ana Šebalj.

Vila: U svibnju ove godine provedeni su lokalni izbori. Vi ste izabrani za Općinskog načelnika. Recite nam s nekoliko riječi, kako Vam izgleda trenutna situacija u Općini Brinje, sada s odmakom od skoro šest mjeseci?

Ovaj prekrasan brinjski kraj već godinama dijeli sudbinu mnogih ruralnih sredina u našoj domovini. Nažalost, danas najmanje Brinjaka živi u Brinju. Nema kontinenta, nema europske zemlje pa ni jednog hrvatskog grada bez Brinjaka.

Egzodus traje desetljećima. Mnogo je naših sugrađana ostalo u austro-ugarskim rovovima diljem čitave Europe, mnogo je ljudi izgubilo živote u nesretnom Drugom svjetskom ratu, ali nažalost i poslije njega. Pod krinkom antifašističke borbe, komunistički režim je samo 1945. godine poubijao u ovom našem kraju, preko noći, bez suda i presude više od 1000 ljudi, ponajviše mladića. Mnogi su bježeći od komunističkog terora otišli u bijeli, daleki svijet, neki zbog neslaganja s takvom politikom, a neki zbog vlastite egzistencije. Nakon raspada Jugoslavije u krvi je stvorena

Švicarske koji je zainteresiran za kupnju skladišnog prostora u Križpolju s namjenom centralnog skladištenja određenih proizvoda za područje Hrvatske. Postoje još neki zanimljivi, mogući ulagači koje ne bih sada želio spominjati da ne prejudiciram. Osim otvaranja novih radnih mjesta, stanovnicima naše općine moramo ponuditi i kvalitetniji i ugodniji život. Jedna od mogućnosti je rad kroz razne udruge. Tako je ovih dana osnovano ili bolje rečeno obnovljeno, nakon gotovo 75 godina, Planinarsko društvo Škamnica. Nakon osam godina stanke, pokrenut je i rad Kulturno-umjetničkog društva iz Brinja. Također, pokrenuta je i inicijativa osnivanja Taekwondo kluba. Posljednjih mjesec dana u školskoj dvorani u Brinju dva puta tjedno se održavaju taekwondo treninzi. Treninge vodi majstor 4. Dana Nikola Pemper iz Otočca, a na treninge dolazi oko stotinjak djece različitog uzrasta. Osim taekwondo uskoro će se u Brinju dva puta tjedno održavati i rukometni treninzi u suradnji s rukometnim klubom iz Senja.

Vila: Koji su Vam planovi za slijedeću 2010. godinu?

Ovih se dana postavljaju rasvjetna tijela u Križ Kamenici i Tominčevoj Dragi. Slijedeće godine nastavit ćemo s tim radovima i u ostalim

naseljima. Trenutno se projektira i Športsko-rekreativni centar u Brinju. Prvi radovi započet će slijedeće godine, a vrijeme izgradnje ovisit će o raspoloživim financijskim sredstvima. Tim projektom planirana je izgradnja teniskog terena, polivalentnog terena za mali nogomet, rukomet i košarku, boćališta, tribina na nogometnom igralištu te uređenje svlačionice. Slijedeće godine planiramo urediti i Centralno groblje u Brinju. Naravno, uz pomoć lokalnog stanovništva, nastavit će se i asfaltiranje nerazvrstanih cesta kao i svih redovnih poslova.

Vila: Kakvo je trenutno financijsko stanje Općine Brinje i jeste li u strahu od eventualnog gubljenja statusa općine?

Financijsko stanje je stabilno i zadovoljavajuće. Kao i u većini općina i gradova zabilježen je pad prihoda u odnosu na prošlu godinu. Bez obzira na takvu situaciju, izdvajamo značajna sredstva u raznim socijalnim programima. Sufinanciramo prijevoz srednjoškolskih učenika, financiramo troškove školske kuhinje učenicima osnovne škole iz višečlanih i socijalno ugroženih obitelji, a svakom osmoškolcu s područja općine dodijelili smo jednokratno 200 kuna za nabavu školskih udžbenika.

Općina Brinje je stabilna jedinica lokalne samouprave, nisam u strahu jer ne vjerujem u mogućnost gubljenja statusa općine. Samostalno pokrивamo sve svoje troškove. Izdvajamo sredstva za rad DVD-a Brinje, Športskog društva Sokolac i svih

ostalih građanskih udruga s područja općine. Održavamo nerazvrstane ceste, sufinanciramo izgradnju komunalne infrastrukture, financijski pomažemo našem komunalnom društvu u redovnom poslovanju, imamo dobru tradiciju, bogatu povijest i kao takvi ne bojimo se ukidanja naše općine.

Vila: Dugoročno, gdje vidite Općinu Brinje?

Općina Brinje u zemljopisno položajnom smislu ima jednu od boljih pozicija u Republici Hrvatskoj. Tridesetak kilometra smo udaljeni od mora, sat vremena od Zagreba kao i sat vremena od Zadra. Jednog dana kada se izgradi autocesta Žuta Lokva – Rijeka, Brinje će postati predgrađe Rijeke, udaljeno od Rijeke svega pola sata vožnje. Osim toga, ovaj kraj je područje netaknute prirode i u budućnosti ima dosta potencijala za razvoj turizma. Nalazimo se između dva nacionalna parka, Sjevernog Velebita i Plitvičkih jezera. Turistička zajednica Općine Brinje mora istaknuti svoje komparativne prednosti i privući ulagače u turističku infrastrukturu. Jedna od kvalitetnijih udruga u razvoju turizma je Lovačka

udruga iz Brinja koja razvija lovni turizam. Ovih su dana izgradili uzgajalište divljih svinja, a slijedeće godine planiraju izgradnju pješačke staze oko jezera Brodić. Izgradnjom kogeneracijskog postojenja, pokretanjem poduzetništva u poslovnim zonama kao i razvojem turizma, Općina Brinje trebala bi imati sigurnu i stabilnu budućnost.

Vila: Kako ste se odlučili kandidirati za načelnika općine?

Godinama sam bio direktor komunalnog poduzeća „Vodovod“ u Brinju. Riječ je o poduzeću od posebnog interesa za općinu. Nažalost, zbog lošeg gospodarstva, nedostatka stanovnika (ujedno i potrošača), ova tvrtka je uvijek radila s minimalnim brojem ljudi, u vrlo teškim uvjetima, bez financijske isplativosti. Bivša općinska vlast nije prepoznala ili nije htjela prepoznati važnost ove komunalne tvrtke za Općinu Brinje pa su izostale financijske potpore neophodne za redovno poslovanje. Zbog takve situacije i sve većeg mimoilaženja s bivšim načelnikom, smijenjen sam u prosincu prošle godine. Nakon nekoliko propalih pokušaja da nađem posao u struci, u veljači sam donio konačnu odluku da se kandidiram na svibanjskim izborima. Ponudio sam mjesto zamjenika svom dugogodišnjem prijatelju Josi Vukoviću te smo zajedno osmislili cijelu kampanju. Kao nezavisnim kandidatima potporu nam je dala koalicija HSS-HSLS.

Vila: I za kraj recite nam par riječi o sebi?

Imam 34 godine. Oženjen sam i otac dvoje djece. Po struci sam inženjer prometa. Jedanaest godina sam bio direktor brinjskog „Vodovod-a“ i dva mandata član Županijske skupštine. Član sam mnogih udruga. Po političkom opredjeljenju sam demokršćanin, a po vjerskom rimokatolik.

Tradicija stara 30 godina

Ni ova godina nije mogla završiti bez jubilarnog okupljanja Pazariške ulice u Gospiću.

Naime prije mnogo godina ekipa iz Pazariške se dogovorila da će se svake godine, ma gdje god živjeli, prvu

gornje i donje Pazariške je "kapija" vojarnje). Utakmica je puna naboja i žustrine kakve se nebi posramili ni derbiji profesionalnih liga. Ekipa su

subotu poslije Velike Gospe okupiti u Gospiću i proveselit se uz nogometnu

utakmicu. To je naime postala lijepa tradicija gdje se ljudi koji su se kao mali družili i igrali, mogu ponovno vidjeti, makar neki živjeli u Zagrebu, Sisku, Rijeci, Lučkom, Zaprešiću pa čak i Frankfurtu. Na tom se druženju okupljaju razne generacije pa se može vidjeti kako se djedovi prisjećaju mladosti, njihovi sinovi zabavljaju uz karte, a oni najmlađi uživaju uz loptu. Kad se vidi kako najmlađi uživaju na tom okupljanju, uopće nije upitno da će se ono nastaviti i kad oni odrastu.

Početak okupljanja je nogometna utakmica, imaju dvije momčadi: "Gornji" i "Donji" (granica između

toliko "nabrijane" kao da igraju finale Lige Prvaka. Čovjek kad ih gleda nebi nikad rekao da su to dobri prijatelji, ali čim utakmica završi, i slika se mjenja. Ljuti protivnici sa terena postaju stari prijatelju i svi

zajedno kreću na Velebno gdje ih čeka hladno piće i gdje se već priprema kotlić i peku janjci. Na Velebnom svi zajedno izgledaju kao velika obitelj. Kad se sve završi, svi sa nestrpljenjem čekaju iduću godinu da se ponovi okupljanje.

V

Za Vilu piše: Josip Milinković

V

Za Vilu piše: prof. Ana Šebalj

Poštovani čitatelji!

U ovom broju poklanjamo poster - kalendar nogometaša Pazariške ulice u Gospiću.

GRADITELJ SVRATIŠTA

Graditelj svratišta d.o.o.
za graditeljstvo, trgovinu i uvoz - izvoz
HR - 10 000 ZAGREB, Ivana Česmičkog 16
Tel: +385 (0)1 4501 - 450
Fax: +385 (0)1 4572 - 829
E-mail: info@graditeljsvratista.hr

GRADITELJSTVO

izgradnja, rekonstrukcije, adaptacije

ODRŽAVANJE I UPRAVLJANJE OBJEKTIMA

Facility Management

TRGOVINA

boje i lakovi, alati i okovi

TELEKOMUNIKACIJE

izgradnja i održavanje

ZIMSKA SLUŽBA

održavanje prometnica

**Svi govore o BUDUĆNOSTI, mi je stvaramo,
a POVIJEST poštujemo.**

www.graditeljsvratista.hr

VII. Likovni simpozij u Karlobagu

Ljeto koje se pamti

I ovo ljeto Karlobag je bio mjesto gdje se kupalo, sunčalo, plivalo, odmaralo... I bilo bi tako cijelo ljeto da „odmor u odmoru“ nije bila dječja likovna kolonija koju je vodio poznati akademski slikar Sergije Mihić. Ovom radionicom djeca su učila, radila, stvarala, razvijala svoju kreativnost, zabavljala se i sklapala nova prijateljstva.

Naime, sedmu godinu zaredom u Karlobagu djeluje Udruga „Otvoreni atelier“ iz Zagreba. Cilj ove udruge je očuvanje kulturne baštine Karlobaga i Ličko – senjske županije. Udruga okuplja zainteresirane pojedince koji specifične značajke kulturne baštine drže vrijednim i žele ih u okviru javnih akcija očuvati i prenijeti budućim naraštajima.

Sergije Mihić, rođen u Rijeci 1942. g. diplomirao je slikarstvo na Aka-

demiji likovnih umjetnosti 1966. g. u Zagrebu. Suradnik je Ede Murtića na izradi mozaika u Rijeci, mozaika u Selcu, na Košljunu... Samostalno je izlagao nekoliko puta u domovini i inozemstvu. Za Karlobag ga vežu brojne uspomene iz djetinjstva, a veći dio godine i živi u njemu.

Uz veliku pomoć supruge Marine i ovu godinu organizirao je VII. međunarodni likovni simpozij na temu „Mediterranski vrt“. U sklopu simpozija, osim ostalih hvalevrijednih akcija, bila je i dječja likovna radionica. Koliki je interes izazvala, govori nam podatak da je kroz ovu radionicu prošlo i 70-ak djece, što iz Karlobaga, a što iz

Svi su htjeli utisnuti svoj kamencić

ostalnih dijelova Hrvatske i Europe. Starosne dobi od 3 do 16 godina, svakom djetetu je bila ponuđena aktivnost primjerena njegovoj dobi. Djeca su bila podijeljena u dvije grupe koje su radile na dvjema lokacijama; u vrtu Kava i u prostorijama Kapucinskog samostana. Za sve koji su pokazali zanimanje u izradi mozaika prostor je bio u mediteranskom vrtu Kava, gdje su djeca izradila mozaik „Dupin“. Isti taj poklonjen je Osnovnoj školi Karlobag i ugrađen u pod hodnika. Posebnu notu tom

Sergije Mihić

Umjetnik Mihić u društvu sa dogradonačelnikom Karlobaga Borisom Smojverom

mozaiku dala su baš karlobaška djeca, jer su željeli izraditi nešto svojoj školi na dar. Druga grupa „igrala“ se bojama; slikala, crtala, modelirala, oblikovala papir... Sve ovo ne bi bilo ovako veliko i zanimljivo da svoju pomoć nisu ponudili umjetnici sa raznih strana Hrvatske i Europe. Pa tako su osim dviju učiteljica Karlobažanki pomogle umjetnice iz Austrije Angelika

Kreilinger (grafičarka) i Barbara Michl (keramičarka), iz Velike Britanije Sabine Engelhardt (arhitektica), iz Zagreba Ružica Smrcek (geomant), Biserka Šavora (dipl. ing. arhitekture), Ivica Spehar (akad. slikar), Maja Arčanin Spehar (akad. slikarica) i Ivančica Cvitić Znidarčić (akad. keramičarka).

Pet dana brzo je prošlo, a otvaranje izložbe dječjih radova bilo je jako dobro posjećeno. Uz ponosna lica roditelja, baka i djedova najsretniji su bili baš organizatori. Kao i djeca, i oni su bili puni prekrasnih iskustava. Iznenađeni zainteresiranošću djece za rad, te njihovom kreativnošću i smislom za likovni izražaj, obećavaju i sljedeću godinu novu likovnu radionicu sa još više sadržaja. Zahvaljuju se svim sponzorima i ponosno stoje iza svoga rada,

jer podatak da je ovoj radionici pristupilo 70-ak djece govori nam da je ovo bilo još jedno ljeto koje će mnoge generacije sa sjetom pamtit.

Za Vilu piše: Ana-Maria Devčić

Da se ne zaboravi !

Ličani na Titanicu

**Korišteni podaci
«Državnog arhiva» u Gospiću**

Teški uvjeti života, neimaština i bijeda tjerali su ličane kao i uvijek i početkom 20. st. da krenu u svijet u potragu za boljim životom. Mnogi su na tom putu i život ostavili ne dočekavši cilj kuda su krenuli, a za nazad više nisu imali novca jer su dali sve što su imali za onu kartu u jednom smjeru. Računa se da je najviše naših ljudi iselilo iz Ličko-senjske županije u razdoblju 1900 – 1910. godine u Ameriku. Ljudi su tada u Lici živjeli u zadrugama pa su zdravi i jaki nosioci zadruge odlazili dok su kod kuće ostavljali žene, djeci i stare roditelje. Tko zna što li su sve proživljavali onu noć kad su znali da sutra odlaze, ostavljaju svoje drage i Liku i odlaze u nepoznati i surov svijet.

Putnički parobrod „Titanic“ vlasništvo je britanske korporacije „White Star Line“, a porinut je u more 1911. godine u Belfastu. Na svoje prvo putovanje isplovio je 10. travnja 1912. iz Sant Hamptona prema New Yorku. U svoje vrijeme, sa svom raskoši, sa barovima i restoranima, bio je simbol moći i bogatstva. Ljudi

su ga smatrali nepotopljivim dok... 10. travnja 1912. određen mu je datum polaska prema New Yorku na čelu sa kapetanom Edwardom J. Smithom. Taj kapetan bio je iskusan čovjek sa 25 godišnjim stažom i vjerovalo se u njega. U Titanicu bogatije i raskošnije prostorije činili su bogataši Amerike i Velike Britanije dok su se u onim trećeg razreda vozili siromašni iseljenici,

Talijani, Francuzi, Nijemci, Hrvati, ... 14. travnja 1912. godine uvečer temperatura mora počela je opadati, a putnici u 1. i 2. Razredu su se zabavljali u raskošnim salonima uz glazbu. Putnici u 3. razredu su većinom spavali jer za njih nije bilo prilike za provod. Brodu je javljeno da nailaze na ledene površine u moru, ali brzina broda nije smanjena te je

Titanic tog nesretnog 14. travnja, negdje oko 23:40 udario u santu leda. Kad je počela navirati voda, tražena je pomoć s broda, ali nije mogla tako brzo stići. Glazba je u salonima za bogate svirala i dalje, a brod je počeo tonuti. Ostalo je zapisano da je brod nestao s površine mora u 02:20 min. Ono malo čamaca bačenih u more bilo je malo za sve putnike koje je zahvatila panika i bijeg u more. Kažu da je spašeno oko 700 ljudi negdje oko 4 sata ujutro, a brod spasioc se zove „Carpatia“.

Na potonulom brodu Titanic bio je 31 putnik iz Hrvatske, u ono doba upisanih kao državljani Austrije, jer je Hrvatska bila pod Austro-Ugarskom. Od tih 31 putnika petnaest je bilo iz Like i o njima ćemo u nastavku. Nikad nije utvrđen broj koliko je točno ljudi bilo na Titanicu.

„Titanic“ – simbol moći, bogatstva i ljudskog stradanja bio je grobnica ovim našim ljudima: Grgo Čaćić (Martinov) rođen 10. veljače 1894. godine – živio u širokoj kuli kućni broj 199, Luka Čaćić (Šimunov) rođen 6. listopada 1873. godine – široka kula kućni broj 140, Mara Čaćić (Martinova) rođena 01. svibnja 1875. – široka kula 199, Manda Čaćić

(Josina) rođena 21. rujna 1881. – široka kula 425, Luka Orešković (Lukin) rođen 27. siječnja 1892 – š. kula 104, Mate Pocrnić rođen 1894. živio u Bukovcu kućni broj 10 – Perušić, Tomo Pocrnić rođen 1888 god – Bukovac 79 – Perušić, Joso Čulumović rođen 1895 – Prvan selo

76 – Perušić, Petar Čalić iz Brezika kućni broj 20 – Gospić, Jovo Čalić iz Brezika, kućni broj 48 – Gospić, Jovan Dimić – Ostrvica 131, Gospić i Mile Smiljanić – PISAĆ kućni broj 65 s Udbine.

Veliku sreću u svojoj ovoj nesreći imao je Ivan Nikšić (Milin) rođen 24. Svibnja 1884 s kućnog broja 17 iz široke kule koji je zbog bolesti očiju ostao u St. Gallenu i nije isplovio u brodu smrti.

Nakon što su saznali za ovu tragediju članovi obitelji u svoj tuzi za

poginulim članovima mole i pišu za pomoć od kotara do konzulata i ambasade Austro-Ugarske, ali je sve to bilo malo ili nikako tako da je žalosno i tužno čitati pisma koja vape za pomoć, ali sve je to bilo slabo. Dio novca za potporu supruge i djeca dobili su nakon prve godišnjice od tragedije, a ostalo je podijeljeno na više rata, jedan su dio dobili 1916. godine, a preostalo su trebali dobiti po završetku rata.

Valja spomenuti kako su u to vrijeme ljudi živjeli u obiteljskim zajednicama i kako je nestankom nositelja zajednica i zadruga ostalo puno sirotinje koja je živjela od poljoprivrede i nešto malo blaga na krševitoj i neplodnoj zemlji. Ti naši ličani novac za kartu prema smrti posuđivali su na pola godine jer se tako onda jedino moglo. A kakva je sirotinja ostajala, jedan primjer na znanje našim mladim čitateljima kakve su onda bile prilike: Luka Čaćić iz Široke kule, kućni broj 140 star 36 godina, broj karte za vožnju 315089, ostavio je iza sebe devetero male djece, 8 kćeri i sina starog mjesec dana. Iza pokojnika Luke ostala je udovica Ana, stari otac Šimun star 62 godine i maćeha Jeka stara 60 godina, Luka je ostavio zauvijek svoju obiteljsku zadrugu s 9 rali zemljišta, te 2 konja, 3 goveda, 7 ovaca.

Treba istaći kako je većina naših stradalih (njih 8) bilo iz široke kule koja je stradala u svim ratovima po poginulima. I u ovom posljednjem Domovinskom, stradalo je 34 ličana. I dalje snagu vjere u bolje sutra i široku kulu svjedoče i postavljanjem kamena temeljca za novu crkvu 1998. godine.

**bric
vijesti**

Gospić

**Upaljena prva
Adventska svijeća**

U središtu Gospića je 28. studenoga, u večernjim satima uoči prve nedjelje Došašća, upaljena **PRVA ADVENTSKA SVIJEĆA** u stiliziranom "vijencu" kod spomenika Marti vodarici ispred katedrale. U nazočnosti gradonačelnika Gospića Milana Kolića i njegovih najbližih suradnika, ove je godine čast da upali prvu gradsku adventsku svijeću pripala mladenki Željki Tušak..., koja je nekoliko trenutaka prije toga u katedrali sklopila sakrament svete ženidbe sa svojim zaručnikom Željkom Županom. Tome svečanom činu pridružili su se i svatovi. Nakon što je sve kratko pozdravio gospićki župni vikar don Anđelko Kačunko, molitveni dio obreda predvodio je bivši gospićki župnik vlč. Stipe Zeba, danas na službi u Korenici. On je u kraćem nagovoru istaknuo simboliku adventskog vijenca i znakovitost paljenja svijeća, idući ususret Božiću - dolasku spasonosnog Svjetla za cijeli svijet i svakog čovjeka. Povezujući Božić također kao blagdan rođenja Života i vjenčanje kao sakrament rađanja potomstva Crkvi i narodu, vlč. Zeba je čestitao mladencima i zaželio im blagoslovljenu budućnost. Nakon što je adventska svijeća zasjala, mladim supružnicima je svoju čestitku uputio i gradonačelnik Kolić, zaželjevši im mnogo ljubavi u zajedničkom životu i što više djece. Veliki broj nazočnih zadržao se potom u idiličnom atmosferi gradskog središta, uživajući u također u adventskoj iluminaciji kojom je upravo te večeri prije spomenute svečanosti ukrašen grad.

V

Za Vilu piše: Milan Ladišić

Ispravak !

U prošlom broju časopisa (br 17), na str. 19, objavljen je članak o Miji Mataniću, pod nazivom «Moj put istina i život - od Podlapače do starosti» s potpisanim krivim autorom.

Pravi autor teksta je Milan Ladišić. Uredništvo mu se ovom prilikom ispričava na pogrešci te objavljuje ostale prispjele članke u ovom broju.

7. Lička noć u Bizovcu

Više od 300 ljudi proslavilo je 7. Ličku noć koja je u organizaciji vrijednih ljudi članova zavičajne udruge ličana „Gacka“ Bizovac održana u hotelu „Termia“ u Bizovcu 7. veljače 2009. godine u 19 sati. Dobro je poznato kako ovi članovi s puno emocija dočekuju svaku ličku noć a kad prođe, rado komentiraju sve što je bilo dobro, a i što im je smetalo. Ali i

i sjetilo Kosinja, Otočca, rijeke Gacke ili Jurkovića dola. Domaćini ni ovoga puta nisu mogli a da ne pozovu nekog iz „starog kraja“

Milan Jurković, ali je bio spriječen. Od Ličana po Slavoniji tu su bili članovi Belišća te članovi krovne udruge iz Zagreba.

opet nagodinu dođu i opet su veseli i zapjevaju, a dođu i neki novi. Tako su i ove godine uz sir škripavac i tradicionalnu ličku večeru domaćini, a i svi gosti, do jutra proslavili još jednu noć. U tim pričama sjetilo se mladosti, lijepih trenutaka u Lici, zažalilo što nekih više nema živih, ali

tako da su dame bile u većini. Bila je gosp. Dragica Rogić iz F. D. Otočac, Mirjana Brkljačić iz Perušića, a za sigurnu vožnju do Slavonije došao je i Milan Grahovac iz Sinca, dobar prijatelj „Gacke“ Bizovac, kod kojeg su prošle godine boravili. Trebao je doći i sam župan Ličko-Senjski

Za dobru atmosferu pobrinula se glazbena skupina „Kočije“ iz Narda koji su na noge podigli sve prisutne setom ličkih pjesama prije večere. Poslije večere očekivao se nastup folklorne skupine KUD „Cret“ iz istoimenog sela. A kada su izašli u narodnim nošnjama Ličkog kraja, a

momci u crvenim kapama te zaigrali ličko kolo, nastalo je oduševljenje. Uz članove KUD-a „Cret“ zapjevali

Zabava je trajala sve do jutra, a obećanje koje su rekli iz obitelji Ružić iz Beča – „Doćemo ope ako nas

Gosti:

Milan Grahovac - sinac, Mirjana Brkijačić iz Perušića i Dragica Rogić iz Otočca

su i članovi upravnog odbora „Gacke“ Bizovac. I ovaj put kapnula je i pokoja suza na stari lički obraz gledajući mlade kako igraju kolo koje oni sami nisu dugo zaigrali. I to je ono što nas vraća nekog u mladost, a nekog ljubav prema kraju iz kojeg su potekli ili srce bolje zakuca kad su tamo. Plesni podij bio je ispunjen kroz cijelu večer, a radost što su prisutni među svojim vidjela se i na licu gostiju iz Like. Zavičajna udruga „Gacka“ Bizovac i ovaj put na 7. Ličkoj noći imala je u Sali svoje

Bog poživi“ vrijedi i za sve koji su bili na 7. Ličkoj noći. Vidimo se dragi naši!

Kao ova tradicionalna Lička noć, tako i piknik Ličana koji se održava svake godine vraćaju Ličane u mladost i uvijek se pitamo što nas to vraća na svako okupljanje i pjesma ili sjeta za danima kad su bili mladi i ništa im nije bilo teško. Da li su to prela i čuvanje ovaca na dragim zelenim dolinama i slušanje priča svojih starih koji su došli od „Slavonije do (A)merike“. I prošlogodišnji piknik 30. kolovoza uz dobro društvo i šale završio je uz ojkanku koji je započeo Josko Barković i pozvao na naše iduće skupove.

članove iz Našica i Martina, Bizovca sve do Osijeka, a opet su došli i Ličani iz Kuševca. Valjalo bi i u Đakovu osnovati zavičajnu udrugu Ličana, ima i tamo naših ljudi. Oko pola noći izvučene su i tombole.

6116
vijesti

Gospić

STOP Okrugli stol **NASILJU !**

U dvorani Kulturno informativnog centra u Gospiću, Budačka 12, održan je okrugli stol „Stop nasilju“ kojeg su organizirali Grad Gospić i Vijeće za prevenciju Grada Gospića. Današnji okrugli stol održao se povodom

obilježavanja Međunarodnog dana borbe protiv nasilja nad ženama. Uz organizatore na današnjem okruglom stolu sudjelovali su: Policijska postaja Gospić, Obiteljski centar Ličko-senjske županije, Zavod za javno zdravstvo Ličko-senjske županije i Centar za socijalnu skrb Gospić. Sve nazočne uvodno je pozdravila zamjenica gradonačelnika Grada Gospića gospođa Marta Grgurić ispred Grada i zamjenik gradonačelnika Grada Gospića ujedno i Predsjednik Vijeća za prevenciju gospodin Ivan Biljan u ime Vijeća za prevenciju. Na okruglom stolu izlagači su iznijeli više aspekata koji utječu na nasilje u obitelji počevši od same definicije nasilja, vrsta nasilja, vrsta nasilnika te iznošenja stanja na području grada Gospića. Okrugli stol je završen zaključkom da se nasilje u obitelji može efikasno rješavati samo suradnjom svih relevantnih ustanova i pravovremenom prijavom nasilnika.

V

Za Vilu piše: Milan Ladišić

Kabel servis

■ ■ ■ poduzeće za izgradnju, trgovinu i usluge d.o.o.

T. +385 1 369 60 81
F. +385 1 369 60 82
M. +385 98 454 945
E. kabel-servis@zg.t-com.hr

Njihovi suborci, prijatelji, obitelji te predstavnici županijske i gradske vlasti svake godine obilježavaju 13. listopada kao dan sjećanja na trojicu

Tako su na mjestu pogibije, kod spomen obilježja u Starom Selu, dužan pijetet odali gradonačelnik Otočca Mario Barković, župan ličko-senjski Milan Jurković, predstavnici

Županijske skupštine. Položeni su vijenci i zapaljene svijeće. Gradonačelnik Otočca Mario Barković kazao je da je svaki puta kada pokleknemo treba se sjetiti žrtava

Oni vječno žive s nama

MATE DEVČIĆ. TOMO DUJMOVIĆ i PETAR ROŽMAN 13. listopada 1991. godine kao pripadnici voda Vojne policije HV u tadašnjem srbočetničkom uporištu Staro selo izgubili su živote braneći oltar Domovine.

hrvatskih vitezova koji su svojim životima utkali temelje slobodne države Hrvatske.

udruga proisteklih iz Domovinskog rata, HV, MUP-a, obitelji, predstavnici Gradskog vijeća,

rata, jer je to jedini način da shvatimo kako naša žrtva nije niti približna njihovoj, te nam kao takve trebaju biti uzor u traženju snage na daljnjem putu.

Župan ličko-senjski Milan Jurković izrazio je sućut obiteljima poginulih, kazavši da kako se bez krvi ne rađa dijete, pa tako ni država.

Kod Središnjeg križa u Gradskom groblju u Otočcu zamjenici Gradonačelnika Otočca Hrvoje Ostović i Tomo Orešković - Toša, zapalili su svijeće te odali štovanje svima poginulima u Domovinskom ratu. Sveta misa zadušnica služena je u crkvi Sv. Križa u Prozoru.

V

Za Vilu piše: Dražen Prša

Piše:

Stjepan Zdunić

Životopis

Rođen 1935. godine; Bicko selo, žup. Slav. Brod. Gimnaziju završio u Slav. Brodu. Živi i radi u Zagrebu od 1961. godine. Pradjed Bartol-Bariša je rođen u Lovincu 1828. godine, gdje je proveo život.

Obrazovanje:

- 1974. Doktorat znanosti na Ekonomskom fakultetu-Zagreb- iz područja lokacijskih i regionalnih teorija i metoda analize;
- 1968. Magisterij znanosti - područje teorija i metoda planiranja; Jugoslavenski institut za ekonomska istraživanja u Beogradu ;
- 1968/69. Studij urbane , regionalne i matematičke ekonomije u USA, Wayne State University ,Detroit;
- 1959. Diplomirani ekonomista , Ekonomski fakultet, Sveučilište u Zagrebu.

Radno iskustvo:

- 2000-2002 (rujan) savjetnik Predsjednika Republike Hrvatske za gospodarstvo
- 1991/1992. ministar u Vladi Republike Hrvatske,
- 1990 ministar u Vladi Republike Hrvatske,
- 1985 do mirovine 2005. znanstveni savjetnik, Ekonomski institut Zagreb,
- 1962 znanstveni asistent, Ekonomski institut Zagreb,
- 1962 do 2005. zaposlen u Ekonomskom institutu Zagreb, voditelj mnogobrojnih projekata i rukovodilac ustrojstvenih jedinica za teoriju i politiku razvoja.

Područja istraživanja i djelovanja:

- Teorija i politika gospodarskog i regionalnog razvoja ,
- Makroekonomska teorija, te monetarna i tečajna politika,
- Gospodarski sistem i strategija razvoja .

Objavio mnoštvo znanstvenih i stručnih radova. Znatan broj radova registrirano u hrvatskoj znanstvenoj bibliografiji.

Hrvatski ekonomski suverenitet i recesija

U članku se raspravlja pitanje politike oporavka hrvatskoga gospodarstva u današnjim globalnim i europskim prilikama sa stajališta ekonomskoga suvereniteta. Utvrđuju se dva modela ekonomske politike: prvo, koordinirani model sa Europskom unijom i, drugo, model nacionalne ekonomije, kao moguća polazišta. Članak sadrži ove dijelove: Opće okolnosti; Globalni i europski kontekst; Strategija izlaza iz recesije europskih tranzicijskih zemalja i hrvatska zamka.

1. Opće okolnosti

Krize ili recesije su duge tradicije, koliko i kapitalizam. U ekonomskoj,

a posebno bankarskoj praksi, uvijek se povezivala stopa privredne aktivnosti, pa otuda i recesija, sa nekom novčarskom varijablom: kamata, kreditni plasmani, tečaj prema zlatu ili nekoj "superiornijoj valuti". Keynes je uveo i fiskalnu varijablu u igru, tj. da se manipuliranjem agregatne potražnje može potaknuti agregatna ponuda, a time oživjeti dinamičan rast odnosno oporavak privrede.

Širenjem kapitalizma čitavim globusom važna komponenta postaje sistem međunarodnih ekonomskih odnosa, i to trgovina robom i uslugama, a po tom sistem slobodnoga kretanja kapitala. Nakon drugoga svjetskog rata,

putem platno bilančne regulacije, stvaraju se novi elementi svjetskog financijskoga i monetarnoga sistema. To je ideja J.M. Keynesa i još nekih američkih i europskih ekonomista. Na toj osnovi nastaje Međunarodni monetarni fond (MMF) i Svjetska banka (WB). Osnovna svrha im je pospješivanje međunarodne robne razmjene uz politiku uravnoteženja platne bilance, čemu je podvrgnuto i financijsko tržište, t.j. tržište kapitala. Svaka zemlja ima pravo regulirati kretanje kapitala ovisno o potrebama svojega razvoja, t.j. iz toga proizlazeće tečajne politike. To je vrijeme suverenih monetarnih sistema. Ubrzo nastaju krize inflacije te platno bilančne krize zbog neefikasne

alokacije akumulacije, te stranoga i domaćega kapitala u zemljama u razvoju.

Postupno se dolazi do uvjerenja, da puna liberalizacija kretanja kapitala treba biti svojevrsni garant i kontrolor inflacije, ali i efikasna konkurentnoga razvoja pojedine zemlje. Od vlada zemalja u razvoju počinje se zahtijevati da stvore uvjete za novi model liberaliziranoga svjetskoga financijskoga sistema. Nastaje vrijeme "stabilizacija" i aprecijacija nacionalnih valuta zemalja u razvoju, temeljem nagloga ulaza stranoga kapitala motiviranim visokim profitima. Popratno se ipak često stvaraju nekonkurentne nacionalne privrede na osnovi apreciranih valuta, što uvjetuje platnobilančne krize i pojavu raznih "kreditnih lomova". Ponavlja se, dakle, faza visokih vanjskih dugova zemalja u razvoju, čemu se ovaj puta pridružuju i novonastale t.zv. tranzicijske zemlje.

Uloga MMF se u međuvremenu promijenila, t.j. od pomaganja politike platnobilančne ravnoteže u funkciji razvoja pojedine zemlje transformira se u instituciju, koja prvenstveno podupire financijsku stabilnost pomoću fiskalne i, tek djelomično, platnobilančne ravnoteže u funkciji eksterne likvidnosti zemlje. U tome se ustalilo dugoročno toleriranje financiranja tekućih deficita stranim kapitalom. Takva je politika proizvela ekstreman rast vanjskih dugova, posebno tranzicijskih zemalja. Rast i razvoj je postupno izgubio mjesto prvoga prioriteta. Temeljna strateška paradigma postaju "strukturne reforme" s ciljem troškovnoga "prilagođavanja", radi uravnoteženja proračuna i tek zatim platne bilance, t.j. održanja vanjske likvidnosti zemlje. Ta paradigma znači t.zv. fleksibilizaciju tržišta rada, proračunske restrikcije s posljedicom smanjenja društvenoga standarda stanovništva, ali i nedovoljne stope rasta bruto domaćega proizvoda i zaposlenosti. U toj fazi se sada nalazi Hrvatska.

Završile su, dakle, dvije faze razvoja poslijeratnoga kapitalizma, pa sada

2. Globalni i europski kontekst

valja naći novu "paradigmu" svjetskoga i europskoga ekonomskoga poretka, s ciljem "prevladavanja" recesije i krize današnjega liberalnoga kapitalizma. Živimo u času traženja te paradigme, kojom dominira tendencija, kompjuterski rečeno, korištenja systemske "zakrpe" na postojeći sistem! Ta "zakrpa" će pojačati uloge središnjih banaka razvijenih zemalja uz jaku podršku kvazi fiskusa. Koordinacijom među razvijenim zemljama na svjetskoj razini nastoji se prevladati recesija i kriza na općoj globalnoj razini. To će vjerojatno uspjeti, ali cijena "prilagođavanja" zemalja u razvoju i tranzicijskih zemalja bit će vrlo visoka. To zbog njihovih zavisnih monetarnih i bankarskih sistema u smislu tečajnih režima i stranoga vlasništva. Naime, te zemlje u pravilu ne mogu održati svoju likvidnost i stabilnost financijskoga sistema bez podrške globalnoga kapitala, pa čak i fiskusa Europske unije, kada su u pitanju tranzicijske zemlje EU i kandidatske zemlje. Nužna posljedica toga modela fiskalnog i platnobilančnoga "uravnoteženja" bit će kontrakcija privrednih aktivnosti tih zemalja, i to radi rasta cijene stranoga kapitala, precijenjenih nacionalnih valuta, fiskalnih restrikcija i suzdržanosti daljnega dolaska stranoga kapitala. U tim uvjetima politika reprograma postojećih vanjskih dugova postaje neophodna i presudna.

Postavlja se, dakle, pitanje strategije izlaza pojedine zemlje iz tako

3. Strategija izlaza iz recesije europskih tranzicijskih zemalja i hrvatska zamka

usmjerenih globalnih kretanja. Za tranzicijske zemlje Europe i Hrvatsku vidim dva moguća puta:

a) Preuzimanje EUR i uključivanje nacionalnih središnji banaka u sistem Europske centralne banke (ECB). To s ciljem da se antirecesijska politika u svom monetarnom aspektu "digne" na europsku razinu. Zatim, da odgovarajuću ulogu u tome ima

europski fiskalni sistem. Današnji Maastricht kriteriji, primjerice, koji su se unapredno nametnuli tranzicijskim zemljama, suviše djeluju prorecesijski. Vidjet će se koliko će Europa biti sklona što više recesijskoga troška prebaciti na periferne zemlje, a koliko će biti spremna Europu gledati kao jedinstven ekonomski sistem. Naime, europski ekonomski sistem je već u visokoj mjeri jedinstven, pa bi bila logična jedinstvena antirecesijska politika. Takva jedinstvena antirecesijska politika nije suviše nova ideja! Nju je za prilike Europske zajednice 1957. godine već predlagao veliki ekonomist keynesianac Meade. Njegov tadašnji prijedlog bio je da odgovornost za antirecesijsku politiku, a to znači za politiku pune zaposlenosti, preuzmu europske institucije. Danas također ponovo postoje protagonisti te ideje. Europska unija zasada ima velikih teškoća s tim principom, osobito u fiskalnom sistemu. Zona monetarne unije je bliža realizaciji te ideje, jer postoji jedinstven monetarni sistem.

b) Ukoliko taj put ne bi bio ostvariv, onda preostaje put razvoja po modelu "nacionalnih ekonomija". U osnovi to bi bio poslijeratni Keynesov model, koji je realiziran početnom postavom MMF i Svjetske banke. Danas smo, međutim, dosta daleko od toga modela, jer je međunarodni financijski poredak veoma "impregniran" i motiviran neoliberalizmom. Do koje mjere i da li će se taj model restrukturirati u pravcu keynesianskih načela, vidjet će se. Sadašnja politika t.zv. G20 zemalja i MMF, su mješavina strategije "systemske zakrpe" i donekle keynesianisma za svoje zemlje. Mogućnosti korištenja toga modela u tranzicijskim zemljama vrlo su nejasne i mogu uvjetovati predugotrajnu recesiju. Po mojem mišljenju, Hrvatska se nalazi u svojevrsnoj zamci, i to s obzirom na obje opisane varijante:

1) Prvi put, dakle, varijanta europeizacije naše recesije, ne bi mogao izbjeći iscrpno troškovno prilagođavanje svih oblika potrošnje radi

otplate postojećih vanjskih dugova i održanja mikroekonomske konkurentnosti na svjetskom tržištu. Osobito ako bi Europa tretirala cjelinu dugova zemlje, privatnoga i javnoga sektora, kao jedinstvenu nacionalnu obvezu. Ta varijanta ne bi garantirala povećanje privrednih aktivnosti i zaposlenosti u primjerenom roku. Ako bi se, pak, cjelina vanjskih obveza dezagregirala na javni dug i posebno na dug privatnoga sektora na način da se za privatne plasmane banaka i drugih privrednih aktera traži rješenje u tom sektoru, izlaz iz "zamke" bio bi olakšan, ali svejedno uz dosta izglednu recesijsku krizu, ali i daljnji rast vanjskoga duga. Nastajanje nove ili produljenje postojeće recesije, moglo bi se ipak prevladavati politikom lokalne države skupno s europskim institucijama i bankama, koje bi utvrdile stanovitu zajedničku antirecesijsku politiku, t.j. i politiku pune zaposlenosti nacionalnih resursa i radne snage.

2) Ako se ne bi ostvarila povoljnija verzija prvoga puta preostaje domi-

nantno keynesianska verzija, t. j. put karakterističan za model nacionalne ekonomije sa uspostavom i korištenjem punoga ekonomskoga suvereniteta: to bi značilo precizan reprogram otplata vanjskoga duga, programirana stopa rasta bruto domaćega proizvoda (BDP) i zaposlenosti, programiranje štednje te rast potrošnje u današnjim okolnostima znatno ispod rasta BDP. Taj bi program ličio na predlagane programe osamdesetih godina, od kojih su neki bili uspješni. On bi uključivao regulaciju kretanja stranoga kapitala u zemlju i iz zemlje, autonoman tečajni režim s napuštanjem režima fiksnoga tečaja, resuverenizaciju monetarnoga i fiskalnoga sustava sa ukidanjem deviznih klauzula, što bi omogućilo ekspanzivnu monetarnu i fiskalnu politiku sa odgovarajućom politikom depreciacije nacionalne valute. Zatim, to bi uključilo absolutnu odgovornost za platnu bilancu zemlje i ciljanu stabilnost cijena i realnih kamatnih stopa.

Ocrtani modeli već danas jedva da su

predmet "slobodnoga izbora" hrvatskih vlasti! No, oni se moraju alternativno razraditi i valorizirati sa gledišta društvenih troškova s ciljem očuvanja i rasta standarda u zadanim okolnostima. Izbor modela ili utvrđivanje njihove stanovite kombinacije odredit će okolnosti na koje Hrvatska danas samo donekle može utjecati. To je posljedica dugotrajnoga procesa pretjerane desuverenizacije hrvatskoga ekonomskoga prostora i modela ekonomske politike u cjelini. No, Hrvatska i u tim okolnostima mora znati izgraditi i odabrati poželjan model i biti osposobljena za njega se izboriti. To će pak ovisiti o kompetentnosti i pripremljenosti naših državnih, posebno monetarnih i fiskalnih vlasti! Valja naglasiti, da eventualnim ulaskom u Europsku uniju naznačeni problemi i potrebne politike neće po sebi nestati.

V

Za Vilu piše: dr.sc. Stjepan Zdunić

Humanost na djelu

Otočki «Rajderi» oboljelom Karlu darovali 7.000 kn

Petnaestogodišnjem Karlu Buriću koji od pete godine boluje od distrofije mišića, članovi Moto kluba „Otočac“ darovali su ček od sedam tisuća

kuna kao pomoć u daljnjem životu.

Karlu je tajnik kluba Nikola Oršanić-Mika darovao kapu i majicu moto kluba Otočac dok je predsjednik

kluba Emil Kotvica iskazao spremnost i na daljnju pomoć, jer je Karlo postao punopravan član njihovog kluba. Ovo je tek jedna u nizu humanitarnih akcija koje provode članovi moto kluba Otočac.

Poštovani čitatelji!

Objavljujemo neke od hrvatskih domoljubnih pjesama napisanih između 1831. i 1941. godine čiji su autori poznati Hrvatski pjesnici. Većina pjesama nikad nije ušla u školske udžbenike poslije 2. svj. rata u vrijeme komunističkog režima.

HRVATSKA DOMOVINA

Hrvatsko rodoljubno pjesništvo

Tiskano u Zagrebu, 1942.

1909.

Na vješalima. Suha kao prut.
Na uzničnome zidu. Zidu srama.
Pod njome crna zločinačka jama,
Ubojstva mjesto, tamno kao blud.
1909.

Ja vidjeh negdje ladanjski taj skut,
Jer takvo lice ima moja mama,
A slične oči neka krasna dama:
Na lijepo mjesto zaveo me put!

I mjesto nje u kobnu rupu skočih
I krvavim si njenim znojem smočih
Moj drski obraz kao suzama.

Jer Hrvatsku mi moju objesiše,
Ko lopova, dok njeno ime briše,
Za volju ne znam kome, žbir u suzama.

A.G. Matoš

Himna hrvatskoj trobojnici

O zdrav nam, st'ježe tisućljetni,
Što pravedni Te čuva Bog!
Tri neven-lista raj je cv'jetni
Vrh čista spleo polja Tvog
I u tri svete blistaš boje,
Tri krila slavi našoj v'jek,
Kud guslar Tvoju pjesan poje
I tambure nam drhti zvek.

O zdrav nam, st'ježe sa Karpata
Što hrvatski Te preni djed,
Kad junak-div je igro ata
Na sedmer bajnih župa red,
Pa s velebitskog Svetog Brda
Nad trojak Ti se viješ kraj;
Sve braću, desna ruka tvrda,
U jedan pašeš zagrljaj!

O zdrav nam, st'ježe, prvi svuda,
Kud junačka nas zvala kob,
Gdje krv nam pila tuđa gruda,
Al bar pod Tvojom sjenom grob!
Ah, otac kad je izdisavo,
Tvoj zadnji bje mu cjelov vruć,
A čedu svom Te sin predavo
I gino za Te - pjevajuć!

O zdrav do zadnjeg našeg časa
Vrh nepolomna koplja Svog,
Kud Tvoj se Hrvat pjesmom glasa,
Il tih mu uzdah čuje Bog.
Vjekovit nam se, mlad, vijori,
Kud hrvatska Te diže pest:
Nad složnom braćom sjaj i gori
Ko tvrdi štit, ko - bolja v'jest!

S.S. Kranjčević

Najmanje govedo na svijetu je lička buša, još jedna autohtona hrvatska pasmina koju je intenziviranje poljoprivredne proizvodnje istisnulo među domaće pasmine kojima prijete izumiranje. Do prije 100-injak godina buša je prehranjivala ličku obitelj - malo je pritom davala, ali je još manje tražila. Njeni prinosi mlijeka u odnosu na

Među prvima u Lici Katica i Ivica Franić počeli su uzgajati buše na svome obiteljskom gospodarstvu u Smiljanu, trenutačno imaju više od 20 grla, a kako nam kaže Ivica Franić, inače tajnik Udruge uzgajivača buša, i pretprošlog je tjedna prodao nekoliko grla. Kupci stižu odsvakuda, od Zagreba do Dubrovnika. U Hrvatskoj trenutačno ima oko 160

tnika, nego i znamenitih ljudi ovoga kraja. Smatra mda bar toliko mogu učiniti za sljedeće naraštaje, da mogu očuvati jedinstveno ličko govedo koje ima strašan genetski potencijal, kaže Franić.

Smatra da bi struka trebala učiniti daleko više, ljudi koje vode stočarstvo previše su 'papirnati' i kao da nemaju previše sluha za probleme

Bos brachyeros europeus

LIČKA BUŠA

Najmanje govedo na svijetu

današnje standarde prilično su mali, muznost je u prosjeku od 700 do 1.200 litara mlijeka godišnje, ali kad se uzme u obzir da je skromnih prehrambenih prohtjeva i praktički ne traži nikakva ulaganja, lako se dođe do pozitivne ekonomske računice. Tim više što je mlijeko buše, hranjene isključivo ispašom, izvrsne kakvoće i sadrži od 4 do 6 posto mliječne masti te jako puno bjelančevina i proteina. Sir od takvoga mlijeka po kvaliteti i punoći okusa nema premca.

grla buše. Na pitanje koji je motiv držanja buša, Franić nam je odgovorio da je glavni razlog u tome što je Ličanin.

- Svaki narod vrijedi koliko drži do svoga nasljeđa i koliko poštuje pretke, pa ako su Zagorci puni hvale za zagorskoga purana, Istrani za boškarina, Slavonci pod svaku cijenu hoće očuvati podolsko govedo, Dalmatinci magarca, valjda ima i 10 Ličana koji će sačuvati bušu, tu kravicu koja je othranila generacije i generacije, ne samo običnih smr-

uzgajatelja jer ponekad nameću gabarite koje je vrlo teško ispoštovati. Navodi kako su prošle godine na njegovu imanju boravili stručnjaci iz poljoprivrednog instituta u Osijeku i uzeli uzorke buše za gensku analizu. Uzorci su otišli u Ljubljanu, a pritom je dobio obećanje da će dobiti obavijest o rezultatima.

- Smatram da sam zaslužio bar toliko da dobijem povratnu informaciju, ali do danas ništa. Bilo bi interesantno znati kako stojimo jer sustavno uništavanje buše kreće od početka 20. stoljeća kada su iz Austro-Ugarske uvezene bikovi. Genetika ličke

buše prilično je narušena i trebat će puno vremena i truda da se dođe do izvorne genetike. Godine 1957. veliki broj grla buše otpremljen je u Izrael, a siguran sam da ona tamo nije uništena i da bi se preko tamošnjega ministarstva poljoprivrede moglo doći do izvornoga genskog materijala, a onda i uvesti par bikova radi daljnega genskoga čišćenja, navodi Franić. Također je mišljenja da se puno priča o velikoj količini bjelančevina i minerala u mlijeku, te

visokoj masnoj jedinici, ali da struka slabo poduzima korake da se to i dokaže.

- Ja imam hranu i dobru volju, ali bi struka morala učiniti daleko više za opstanak buše, smatra Franić. Na svome imanju ugošćuje rado i stručne ekscurzije s fakulteta agronomije i veterine, a i jedno društvo iz Švedske interesiralo se za genetiku buše.

Trenutačni sramotan i jadan položaj mljekara pak može biti i odskočna daska upravo za bušu, mišljenja je Franić, jer se može dogoditi da će sve manje mljekara držati visokomliječne krave uz nikakve cijene mlijeka. Upravo u krizi otvaraju se dobri vidici za ličku bušu, jer će puno familija u ruralnim dijelovima uzeti baš nju koja jamči najjeftiniji izvor mlijeka i mliječnih proizvoda za cijelu obitelj, i to vrhunske kvalitete.

Jedan od prvih zadataka Odsjeka za udomaćene svojte, osnovanog prije tri godine pri Državnom zavodu za zaštitu prirode, bilo je upravo vraćanje buše u planinska područja Hrvatske, što bi u konačnici imalo za cilj i očuvanje velebitskih pašnjaka koji zarastaju u šikare upravo zbog nestanka tradicionalnog stočarstva. No, na stranu toliko potrebno očuvanje biološke raznolikosti i vrijednost genetskog materijala, čak i proklamirana ekološka proizvodnja, ako nema ekonomske isplativosti.

I računice ima, kad se na papir stave ukupni troškovi držanja buše, pa se dodaju visoki poticaji za kravu i tele, uključujući i dodatni poticaj za područja od posebne državne skrbi, konačni izračun nije uopće loš. Kad se tome još pribroji visoka kvaliteta mlijeka koja jamči proizvodnju pravog, izvornog ličkog sira škripavca, na čijem bi plasmanu i brendiranju itekako trebalo poraditi, onda i ekonomskog rezona za spašavanje buše svakako ima.

Nevjerovatno ali istinito. Senjski poduzetnik Milan Čudić, rodom iz Donjeg Babinog Potoka iz ličke Općine Vrhovine, u posrnujoj senjskoj stvornici trikotaže „NEDA“ 2001. godine pokrenuo je proizvodnju rublja i danas slovi kao najpoznatiji europski proizvođač gornjeg i donjeg

monopol u vešu za bebe i djecu od 8 do 12 coli, za to je tržište specijaliziran ženski slip koji se izdvaja od drugih proizvođača jer nema šava u crijevu pa se žene ugodno osjećaju dok ih nose. Šiva se od super češljanog pamuka i sva je roba je neškodljiva, s certifikatom EKO 100 koji je za kvalitetu dobiven u Beču. Čudićev veš prodaje se u najpoznatijim europskim trgovačkim centrima Quelle, Neckermann, Metro, Karstat, a njegovih 120 radnika redovito prima plaće.

- Dok mnogi propadaju, meni dobro ide, kaže Čudić te dodaje da je tajna uspjeha u stručnosti i marketinškom opredjeljenju jer proizvodimo ono što tržište traži. Kvaliteta je bitna jer u zadnjih pet godina nismo imali niti jednu reklamaciju. To je najbolja borba protiv 167 milijuna ljudi koji rade u tekstilnoj industriji u Kini koja jeftinom robom pravi pravu pomu-

Čudićeve gaće i potkošulje osvajaju Europu

rublja.

Godišnje milijun i pol komada donjeg i gornjeg rublja za bebe, djecu i odrasle Čudić izveze preko granice u najpoznatije robne kuće u Njemačkoj, Austriji, Francuskoj, Češkoj.

„Neda“ na njemačkom tržištu drži

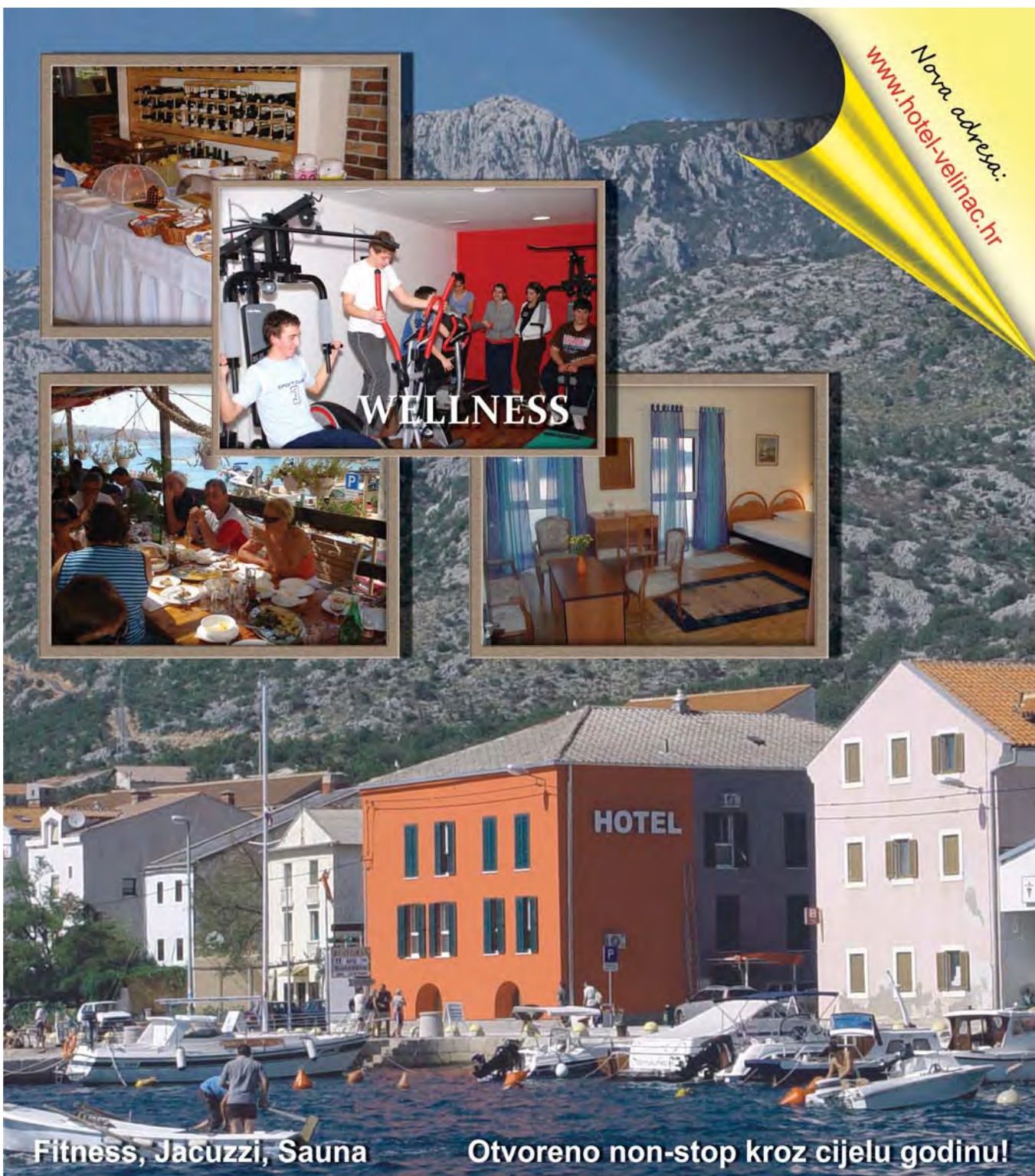
tnju među našom tekstilnom industrijom.

Krediti banaka ga ne zanimaju i do sada nije zabilježio niti jednu reklamaciju na svoj proizvod.

Za Vilu piše: Dražen Prša

Za Vilu piše: Dražen Prša

Nova adresa:
www.hotel-velinac.hr

Fitness, Jacuzzi, Sauna

Otvoreno non-stop kroz cijelu godinu!

Hotel - Restoran - Wellness **Velinac**

KARLOBAG

53288 Karlobag, Trg F. Tuđmana 1 – Tel./fax: +385 53 694 008 – mob.: +385 98 470 569
www.hotel-velinac.hr – E-mail: velinac@hotel-velinac.hr

gruntu kod Jastrebarskog. Taj grunt je privatno vlasništvo deset prijatelja mahom iz Pazariške ulice, koji su odlučili kupiti zemljište i tamo napraviti kućicu i igralište za nogomet. Turnir je bio prilika da se sklope nova prijateljstva, makar to na terenu nije izgledalo tako. Što je turnir odmicao kraju, tako su se i glave "hladile". U finalu su se našli stari protivnici od prošle godine, momčadi "Veleposjednici" i

ELKRO KUP

I drugu godinu zaredom organiziran je turnir u malom nogometu "ELKRO KUP".

Po riječima organizatora Josipa Milinkovića taj turnir će biti ugodna tradicija.

Naime ove godine je turnir bio odlično organiziran, u rangu profesionalnih turnira. Nastupale su momčadi: "Elkro", "HEP", "INTER HB", "Pakt Elektro", "Legrand Hrvatska", "Veleposjednici", "Graditelj Svratista".

Osim nogometnog turnira bio je organiziran i turnir u kartaškoj igri "BELA", a za sve ostale bilo je

slobodno igralište za boćanje i stol za stolni tenis. Naime turnir se igrao na

"Graditelj Svratista". Obadvije momčadi su sasvim zaslužno ušle u finale, a makar je posljednji meč bio dosta izjednačen, na kraju je slavila momčad "Graditelja Svratista". Turnir je potvrdio odličnu organizaciju jer su uzvanici mogli uživati u lijepim i napetim utakmicama. Nakon turnira je uslijedila fešta, uz odličan kotlić, a kasnije su došli i slasni janci. Vrhunac svega je bio kada su se pojavili tamburaši i zapjevali. Slavlje je trajalo dugo u noć. Svi na nestrpljenjem očekujemo iduću godinu i novi "ELKRO KUP", da uživamo u nogometnim majstorijama, ali i u novostečenim prijateljstvima.

V

Za Vilu piše: Josip Milinković

Kulturocid u Gospiću

Na Veliku Gospu prošle godine otkriven je nestanak skulpture Hercegovka, postavljene još davne 1907. Skulptura je rad poznatog hrvatskog kipara Ivana Rendića koji ju je napravio po narudžbi za Lovru Pavelića, gospićkoga trgovca i rodoljuba. Nestanak je prijavila njegova nasljednica Jadranka Sarić, no do danas nema nikakvih obavijesti o pronalasku skulpture.

Navršila se točno godina dana otkada se objavilo u svim vijestima u nas da je s područja gradskoga groblja sv. Marije Magdalene u Gospiću nestala skulptura našeg poznatog kipara Ivana Rendića. U kolovozu prošle godine (2008.), potomci obitelji Pavelić, u svom uobičajenom obilasku groblja, otkrili su nešto neočekivano. Naime, sa zaprepaštenjem su uvidjeli da je skulptura, koju su svi nazivali Majka Božja, nestala s obiteljske grobnice. Radilo se o Rendićevoj skulpturi iz serije Hercegovka, koja je stojeći niz godina na tom grobnom mjestu pokupila onu patinu, kakvu vidamo na starim spomenicima, te tako narodu sklonom vjeri, prirasla sru kao Majka Božja, unatoč očiglednoj narodnoj nošnji južnijih krajeva, odnosno pokrivaču s dukatima (talijerima) i bijeloj kapi ispod, te prsluku s vezom. Mnogi naši dnevni

listovi senzacionalno su donijeli vijest, u rubrici kulture, ili mogli smo i očekivati, kako je netko nepoznat,

otuđio poznato djelo još poznatijeg kipara, čija je vrijednost procijenjena na stotinu tisuća kuna, u Gospiću na

gradskom groblju. Vijest i ne bi bila tako značajna da se nije postavilo još jedno, puno zanimljivije pitanje: tko je uopće znao da je skulptura tako vrijedna i da je djelo poznatoga autora? Možda ju je netko odnio da bi mu krasila kućni oltar? Ili je ljubomorno htio imati lijepi kip nad svojim grobnim mjestom? U tom slučaju, ne bi znali da nije riječ o Majci Božjoj, već o Hercegovki i Ivanu Rendiću. Tko je zamislio sebe kako se bez imalo srama, straha i bojazni, prikrada po tom starom groblju i krade spomenike s obiteljskih grobnica? Kome je uopće moglo doći na ideju da se obogati preko noći, ili preko dana, pošto se ne zna ni u koje je vrijeme nestala, krađući od mrtvih? Bilo bi dobro vjerovati kako je riječ o nekoj osobi, jer da zna za recimo vrlo bogato varaždinsko groblje, ili još bolje Mirogoj, ne bi mu dostajala samo jedna Hercegovka, i to tek jedna iz

serije, jedna od mnogih, nego bi imao cijelu paletu različitih grobnih ornamenata i skulptura da zadovolji svoju kradljivu narav. Nažalost, o neukosti kradljivca se možemo samo nadati, jer i zagrebački Mirogoj je također postao izložbeni prostor naručiteljima takvih (zlo)djela.

Nažalost, ovdje je riječ o nečemu puno goremu. Riječ je o potpunom nepoštivanju kulturne baštine, o izbjegavanju vlastite savjesti i zatvaranju očiju pred, ne samo zakonima, već i vlastitim moralom, odgovornošću i osjećajem ljudskosti. No netko je bez premissljanja pronašao svoja opravdanja tipa zašto sam ja najzaslužnija osoba da ovo ukradem ili zašto baš meni treba ovaj spomenik? No, da se priupitamo, zašto je baš gospićkom groblju trebao ovaj spomenik? Groblje sa stoljetnom tradicijom, vrlo lijepo uređenim rasporedom grobnih mjesta, i još ljepšom alejom sa stablima koja nas uvode prema središtu groblja. A na samom kraju aleje, prekrasna kamena kapelica sv. Marije Magdalene s kraja devetnaestoga stoljeća koja kao da označava malu jezgru najstarijeg dijela gdje se i nalazi spomenuta grobnica. Sama atmosfera groblja je nešto što izaziva strahopoštovanje u čovjeku, a ako k tome još pridodamo kontinuitet koje imaju sve te godine, počevši od polovine 19. stoljeća, sva ta imena i prošlost vezana uz njih, groblje je održavalo svoj život, paradoksalno rečeno, zahvaljujući starim grobnim stelama koje su ga resile. S obzirom na broj stanovnika toga ličkoga mjesta i na običaje da se pokapaju izvan grada, ovisno od sela ili općine iz okolice gdje su rođeni, Gospićani imaju groblje na kojemu bi im mogla pozavidjeti mnoga druga mjesta te veličine. Na tom su se groblju pokapali mnogi ugledni građani mjesta, od kraljevskih namjesnika i doktora, pa do onih ne tako uglednih, ili tek rođenih, jer velika smrtnost djece nije bila strana u ono vrijeme. Radeći na nadgrobnom spomeniku

Lovre Pavelića u Gospiću, Rendić je imao čak i sudski proces na svojim leđima, jer su ga optuživali da je neke svoje radove radio po tuđemu predlošku, gdje ga je i neki bečki klesar tužio da je izvodio djela prema njegovim modelima i nacrtima. Parnica je za Rendića prošla dobro, no popularnost Hercegovke je sve više rasla, i potražnja za njenim narudžbama nije prestajala. Stoga i ne čudi da je Rendić osim za obitelj

Pavelić i Murković, istu skulpturu radio i u Trstu (1883. Ivankovićeva grobnica), te vjerovatno i na drugim neznanim mjestima, no svugdje u različitim varijantama. Vrlo sličnu kopiju Hercegovke izlaže Rendić i 1901. godine na zagrebačkoj Proljetnoj izložbi te 1908. godine na splitskoj Dalmatinskoj umjetničkoj izložbi. Sukob oko ovoga spomenika je nastao i zbog Rendićeve odluke da klesarsku izvedbu povjeri sušačkom klesaru Rubešu, a ne gospićkom Vukeliću. Skulptura Hercegovke s gospićkog groblja nije bila izvedena u punoj veličini, ako je usporedimo s drugim istoimenim verzijama. Kipar je samo iskoristio odljev gornjeg dijela tijela skulpture. To je vidljivo i u samom pokretu mlade djevojke koja ima nagnutu glavu, kao da nešto radi, no to nešto se nije moglo vidjeti.

Na ideju za ovakav tip skulpture, i to namijenjen grobnoj arhitekturi i skulpturi Rendić je došao uporno sakupljajući elemente narodnog folklora po čitavoj ondašnjoj Austro – ugarskoj Monarhiji (posebno u našim predjelima) i to u materijalima koji su varirali od kamena, metala, drveta do tekstila i dr. U gospićkoj Hercegovki odlučio se on na mramorno poprsje (makedonski kamen sivac) u niši natkritoj lukom od višebojnih stakala, s edikulom na kojoj su uklesani folklorni elementi u kamenu. Grobnica obitelji Pavelić i Murković osim skulpture u niši sadržava i podzemnu kriptu s ogradom, te povrh toga nadgro-bnu stelu.

Za skulpturu se znalo da ju je naručio Lovro Pavelić, bogati gospićki trgovac, koji je imao trgovinu građevinskim materijalom, a bio je poznat i po tome što je sinu Stjepanu početkom dvadesetog stoljeća kupio najstariju kuću u gradu - kulu age Senkovića na rijeci Novčici koja je i danas u vlasništvu njegove obitelji. Planirano je bilo napraviti grobnicu samo za obitelj Pavelić, no Stjepan je odlučio pokopati u istoj grobnici i svoju sestru Dragicu Pavelić, udanu Murković, koja je prerano umrla od tifusa. Grobnica je bila postavljena 1907. i otada je bila na počivalištu te obitelji, te su godine koje su prolazile vjerno na njoj ostavljale traga i govorile o starosti samoga groblja.

Vijesti koje su pratile ovu novonastalu situaciju na gospićkom groblju nisu uspjele potaknuti lokalnu vlast da poduzme nešto više od samog komentiranja te situacije. Obitelj koja je oštećena pomirila se s nemogućnošću nepronalaska tate, a dotada gospićko groblje i dalje stoji otvoreno za sve (zlo)namjernike, no ovaj put, nemaju više Rendića u ponudi.

*Za Vilu piše: Antonia Došen
dipl. pov. umjetnosti*

LOVINAC

Odstrijeljen prvi Albino medvjed

Krajem listopada (29.10.) oko 5,45 sati u predjelu lovišta Paklarić, kojim gospodari LU „Cvituša“ iz ličke općine Lovinac, Ivica Miletić (37) odstrijelio je sa čeke medvjeda.

Nebi to bila neka novost da ni sam lovac nije ostao u čudu kada je ugledao albino medvjeda.

- „ostao sam zatečen, vidio sam da dolazi medvjed i da je svjetliji nego obično, no da je baš bijel to me iznenadilo“ - kazao je Prpić.

Albino medvijed odstrijeljen u lovinačkom lovištu zasigurno je prvi medvjed takve vrste u Hrvatskoj, jer ni najstariji stanovnici Like ne pamte bijelog medvjeda.

Prpić kaže da je dvije noći dolazio na čeku ali da nije ništa opazio. Zadnju noć oko 04,00 krenuo je put čeke, smjestio se i čekao. Oko 04,15 primjetio je šuškanje a potom i obrise medvjeda malo čudne boje. Kaže da nije dvojio ni trenutka, jedan je metak

bio dovoljan jer je medvjeda pogodio u vrat.

U Lovincu je danas opća strka. Učenici i nastavnici, staro i mlado „okupiralo“ je lovački dom „Cvituša“ kako bi se nagledali, kako kažu, čuda neviđenog.

Medvjed ima 143 kg i star je po nekim procjenama između osam i deset godina.

Osim svijetle dlake i bijelih pandži,

crvene oči svjedoče da je riječ o doista rijetkom primjerku smeđeg medvjeda koji je albino, te da je jedinstveni primjerak medvjeda u

Hrvatskoj.

Lovci će krzno dati u Sl. Brod na prepariranje a meso će kako kaže Prpić podijeliti između sebe.

Inače, lovačko društvo Cvituša osnovano je, još davne, 1946. godine inicijativom dvanaest lovaca i od tada, s iznimkom razdoblja Domovinskog rata, kontinuirano djeluje i danas te ima čak 220 članova. Time je najbrojnija i najorganiziranija udruga u općini.

Do Domovinskog rata, Lovačko Društvo Cvituša gospodarilo je jednim lovištem u kojem se, do kraja pedesetih godina dvadesetog stoljeća, lovila uglavnom sitna divljač, a od šezdesetih i krupna divljač, i to uglavnom divlje svinje.

Nakon Domovinskog rata, LD Cvituša počinje uspješno gospodariti s čak dva lovišta i to državnim - Vrh Jelovi i zajedničkim (županijskim) - Lovinac. Ukupna površina tih lovišta je oko 22 000 hektara, a glavnina

lovnih površina nalazi se u trokutu Udbina-Gračac-Lovnac. Poput svake druge lovačke udruge, Lovačko društvo ima zadatak uzgoja i zaštite divljači, a odstrel se temelji na lovno-gospodarskim osnovama i planovima gospodarenja divljači i lovišta. Od krupne divljači u lovištima LD Cvituša nalazimo smeđeg medvjeda, divlje svinje, srneću divljač i samo u prolazu - jelensku divljač, a od vrsta sitne divljači nalazimo zečeve, divlje patke, šljuke, prepelice, lisice, kune i

jazavce. Stanje divljači, obzirom na kvalitetno gospodarenje i održavanje u skladu s lovnogospodarskom osnovom, je izuzetno dobro, posebno zahvaljujući dobrom gospodarenju nakon ratnog razdoblja. Osim lova matičnih članova, LD Cvituša se uspješno bavi i lovnim turizmom tako da već desetak godina ugošćuje grupu talijanskih lovaca koji su zadovoljni pruženim uslugama i željni novih posjeta. Dobrom suradnjom i kvalitetnim gospodarenjem lovačko društvo

stvara preduvjete za uspješan razvoj i elitnog vida lovnog turizma - lova na krupnu divljač. Međutim, za takvo što potrebna su znatna financijska sredstva, za koja su uvjereni da će ih lakše osigurati nakon završetka radova na lovačkom domu i izgradnje preostalih lovnotehničkih i lovnogospodarskih objekata. Prvenstveno je riječ o posebnom uređenju jednog dijela lovišta koje bi bilo određeno i uređeno na način da ima uzgojno – komercijalni karakter, a krajnji cilj je unapređenje lovnog turizma ponudom lova autohtone visoko trofejne

Za Vilu piše: Dražen Prša

Dragim čitateljima,
sadašnjim i budućim
članovima Udruge
te svim ljudima dobre volje

*Blagoslovljen Božić
te
sretnu i uspješnu
Novu 2010. Godinu
želi Vam
Udruga Ličana
"Vila Velebita"
Zagreb*

Udruga Ličana «Vila Velebita» Virovitica

Zajedništvo

Udruga Ličana «Vila Velebita» Virovitica podijelila je prve članske iskaznice Udruge. Prve iskaznice je podijelila naša predsjednica Željka Grahovac i to nama osnivačima. Sastali smo se kod našeg Joje, najstarijeg Ličana i dopredsjednika Udruge. Tako je bilo puno radosti i entuzijazma.

Ovo doživljeno večeras, šteta bi bilo ne zabilježiti!

Promatram naše Ličane i vidim suzu radosnicu. Možda ja osjećam i vidim što drugi možda ne vide. Osjeća se zajedništvo, osjeća se pripadnost, da nekome pripadamo! Toliko radosti u

bi protiv sebe moro....nemoj sine protiv Boga, nisu naši takvi bili i najteže kad je bilo i suzu su svoju krili....» i sjetim se bake moje Mande i njezinih riječi: «Jedi rano moja, nemoj biti gladna» i suzu ne mogu

Podravini. Moja majka i njezine sestre, kopali su zemlju cijeli dan za čup mlijeka i malo brašna, a u Udbini su imali sve! Nikada se nisu vratili u Liku. Povijest se ponovila i u ovom Domovinskom ratu. Majka moja Anka i teta Roža, ostarile, i sve se više mislima vraćaju u Liku. O Bože, kako volim slušati njihove priče iz djetinjstva i onoga rata! Sjetim se djeda moga Stipele koji je bos došao iz Njemačke u ratu i svih njegovih muka ali je uvijek imao Hrvatsku u srcu! Kada bih navraćala sa rukometnog prvenstva iz Zagreba, donijeviši medalje, a djed bi rakao: «Deder diko, daj mi malo da odrežem ove zastavice crven bijeli plavi», pa bi je poljubio i stavio na obiteljsku sliku, a ja to onda, kao mlada, nisam baš sve razumjela. I opet ne mogu suzu skriti!

Predsjednica Željka i naš najstariji Ličanin - JOJA

nama svima! Pa, konačno smo i mi osnovali Udrugu i već imamo iskaznice! Procjenjuje se da u Slavoniji i Podravini ima preko 5.000 Ličana, što rođenih u Lici, što njihovih potomaka. Ponosna sam što imam ličke korijene.

Pišem ovaj tekst, a na radiju Kićina pjesma: «Nije moja duša prazna, da

skriti! Naiđe moj sin i upita. «Mama, ti plačeš, a ja odgovaram. «Ma, ne, ne sine, nešto me peku oči», a on se samo blago nasmiješi mojem suosjećanju.

Moja baka Mande, uvijek nas je kao djecu tjerala jesti, jer je ona bila gladna. Protjerani iz Udbine u 2. svjetskom ratu, naselili golu zemlju u

Da su živi, radovali bi se, radovali bi se ovom našem zajedništvu! Puni smo ideja, ljubavi!. Kada se nešto radi s ljubavlju, ne može propasti! Naša Željka puna je energije i vjerujemo da ćemo uspjeti u svemu zacrtanom. Dogovorili smo se da ćemo imati Ličku večer 3. rujna i već se radujemo, jer ćemo biti svi zajedno, biti će to pravo zajedništvo, pravo druženje sa našim gostima!

V

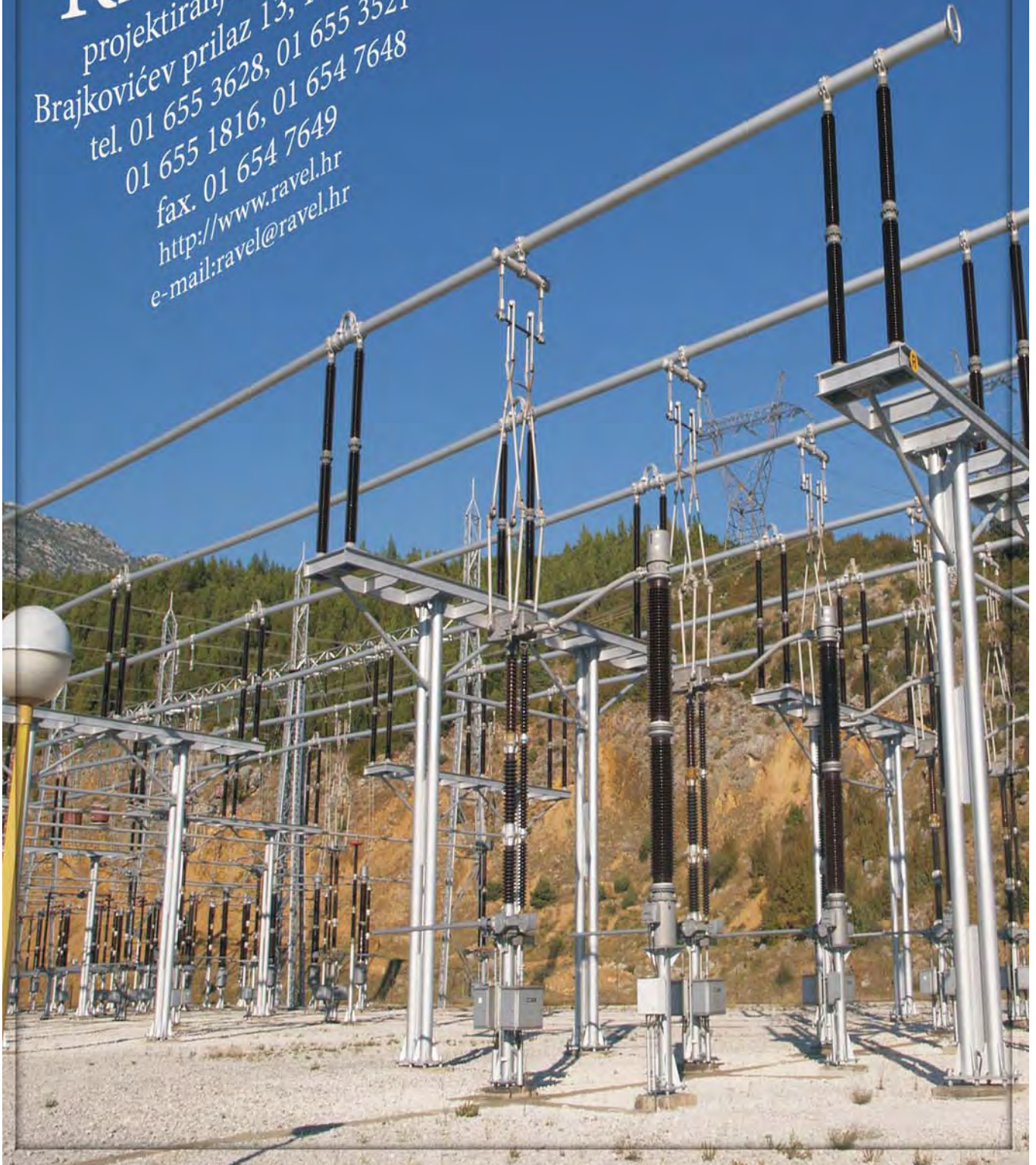
Za Vilu piše: Ivanka Weiss

ISO 9001

RAVEL d.o.o.

projektiranje, nadzor i gradnja
Brajkovićev prilaz 13, 10020 Zagreb
tel. 01 655 3628, 01 655 3521
01 655 1816, 01 654 7648
fax. 01 654 7649
<http://www.ravel.hr>
e-mail: ravel@ravel.hr

Interview

Ivan Tomljenović - Mima novi «kapetan broda» Općine Karlobag

Pobjedom na posljednjim lokalnim izborima Općina Karlobag dobila je novog načelnika Ivana Tomljenovića – Mimu. Kao rođeni Karlobažanin, točnije Oštarac, nastoji Karlobagu i okolici pomoći postići zavidno mjesto u Ličko – Senjskoj županiji. U razgovoru s njim doznali smo njegove planove vezane za razvoj Općine Karlobag.

Vila: Za sve one koji Vas ne poznaju, kako biste se predstavili široj javnosti?

Rođen sam 1956. godine u Baškim Oštarijama, a osnovnu školu pohađao sam u Oštarijama i Karlobagu. 1976. g. zaposlio sam se u Poduzeću za ceste – Gospić. Dvije godine kasnije osnovao sam svoj privatni obrt i radio

do početka rata. 1991. g. prijavio sam se kao dragovoljac, radio u MUP- u i 1999. g. otišao u mirovinu.

Vila: Koji su bili Vaši ciljevi kada ste se odlučili preuzeti kormilo Općine Karlobag?

Kao dugogodišnji privrednik u ovoj

Općini osjećao sam da mogu mnogo pomoći. U mom obiteljskom obrtu radi veći broj Karlobažana. U razgovoru s njima i ostalim žiteljima s ovog područja smatram da sam prepoznao njihove najveće probleme. Kako svako mjesto ima problema ali i ambicija, smatram da sam u mogućnosti pomoći ovom narodu i

omogućiti im pristojan život na ovim područjima. Moje obiteljsko poduzeće bavi se s više djelatnosti: šumarske usluge, mesna industrija, građevinarstvo i drvna industrija.

Bitan projekt za ovu Općinu svakako je i razvoj marikulture, gdje se planira zaposliti dio stanovništva. U pripremi je i izrada dokumentacije

Zgrada Općine

Pošto sam svoje poduzeće postavio na čvrste noge, te adekvatno osigurao svoju obitelj, smatram da još uvijek mogu ovoj zajednici dati mnogo više. Želim ovoj Općini vratiti onaj stari sjaj, jer znam da ovi ljudi to i zaslužuju.

Vila: Vaši dugoročni planovi vežu se za razvitak Općine. Koje biste izdvojili kao najhitnije i najbitnije?

Što se tiče investicija u Općini Karlobag, zbog nezavidne situacije u kojoj se ona trenutno nalazi (velike nepodmirene i stvorene obaveze koje su ostale za bivšom vlasti) u nemogućnosti smo realizirati neke projekte. Ali, neke od projekata koje smo obećali u predizbornoj kampanji svakako ćemo nastojati riješiti. Jedan od najbitnijih projekata ovog trena je kvalitetna opskrba Lukova Šugarja i Barić Drage (Južnog odvojka) električnom energijom i pitkom vodom. Južni dio naše Općine nema primjerenu opskrbu pitkom vodom, te sve napore ulažemo u izgradnju vodovoda.

za ribarsku luku – pristanište u samom Karlobagu, gdje će nam u susret izaći Vlada RH sa 80 % učešća u financiranju.

Vila: Općina Karlobag turistička je destinacija koja je u ovo vrijeme velike ekonomske krize pokazala optimistične rezultate. Smatrate li da i na tom polju možete nešto promijeniti te postići još bolje rezultate?

Ovogodišnja turistička sezona je bila više nego pozitivna u našem djelokrugu. Međutim, smatram da možemo postići i bolje. Proširenjem turističke ponude već ovu zimu očekujemo pozitivnu promjenu s tendencijom rasta. Naime, širimo ponudu i na zimski turizam. Uspostavili smo suradnju s vlasnikom hotela „Velebno“ koji je izrazio želju za proširivanjem smještajnog kapaciteta i obogaćivanjem ponude samog hotela. Sama ponuda bi se trebala očitovati prije svega izgradnjom wellness centra i uređenjem i proširenjem skijaške staze. Ista bi trebala biti u funkciji već ovu zimu, s čim očekujemo i veći broj posjetitelja i gostiju. Turističke sadržaje u Općini potrebno je obogatiti kvalitetnom prezentacijom naše Općine. Smatram da bismo se trebali orijentirati na posebnosti našeg kraja. Posebnosti se očituju kroz povijesne i tradicionalne vrijednosti i prirodne ljepote. Ustrajati će mo na intenzivnoj suradnji s Parkom prirode Velebit, te svakako ljepote ove planine približiti turistima.

Vila: Kulturno – društveni život u Karlobagu svodi se na ljetnu zabavu i tradicionalne maškare. Od Vašeg imenovanja načelnikom Općine nemoguće je neprimjetiti da se situacija mijenja. Budi li se Karlobag?

Dopredsjednik Boriš Smojver

blic
vijesti

Karlobag je nekada obilovao mnoštvom događanja, ali zadnjih godina sve je pomalo stalo. Sada ponovno okupljamo KUD, te smo krenuli u restauraciju instrumenata. U pregovorima smo oko izrade karlobaške narodne nošnje, koja u ovoj Općini ne postoji od 18. st. Uz KUD i narodne nošnje također idu i tradicionalni plesovi ovog kraja. Naravno, najbitnije je uključiti što više mladih jer na njima sve ostaje.

Vila: Ove godine Općina Karlobag nastupila je i na „Jeseni u Lici“. Kako ste zadovoljni rezultatima?

Ovim predstavljanjem Općine na manifestaciji plodom je urodilo upravo zajedništvo: mudrost starijih i volja mladih. Sa sposobnim suradnicima rezultati nikada ne izostaju.

Vila: Vaša desna ruka je zamjenik Boris Smojver. Ukratko nam ga predstavite.

Smatram da se mladima svakako treba pružiti prilika da pokažu koliko su sposobni. Svojim radom on opravdava dano mu povjerenje, te ste s pravom rekli da je moja desna ruka. Ovom mjestu nedvojbeno nedostaje mladih ljudi. Boris je pravi primjer da mladi ne moraju napuštati ovu Općinu, te se nadamo da će mo zaustaviti negativnu tendenciju iseljavanja mladih u veće gradove.

Životnim poduzetničkim iskustvom gosp. Tomljenovića i mladošću i ambicioznošću njegovog zamjenika Borisa Smojvera stvorene su potrebne predispozicije za kvalitetan razvoj ove općine. Na nama građanima ostaje samo poželjeti im mnogo uspjeha u radu i mnoštvo realiziranih projekata.

V

Za Vilu piše: Ana-Maria Devčić

Gospić, 02.listopada 2009.

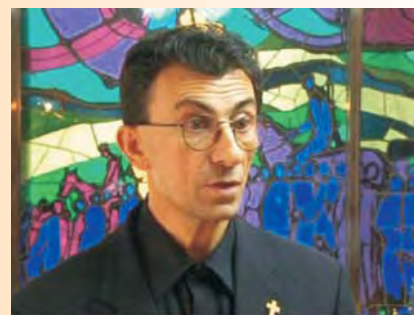
Tribina o umjetnoj oplodnji

U Gospiću je 2. listopada u prepunoj dvorani Kulturno-informativnog centra održana tribina o temi Umjetna oplodnja - razlozi za

obranu i osporavanje novoga zakona, na kojoj je nastupio ministar zdravstva i socijalne skrbi mr. Darko Milinović. Nazočne, među kojima su bili i visoki predstavnici vjerskog, kulturnog i političkog života Grada Gospića i Ličko-senjske županije, kao i mnogi ugledni članovi medicinskih i pedagoških ustanova i djelatnici policije ter veliki broj mladih, najprije je u ime organizatora, župe Navještenja BDM i Grada Gospića. pozdravio voditelj tribine don Anđelko Kačunko, a potom je svima pozdravnu riječ uputio gradonačelnik Milan Kolić. Nakon što je vlč. Kačunko učinio kratak uvod u temu, mr. Milinović je uz video-prezentaciju izložio glavne razloge za donošenje Zakona o medicinskoj oplodnji ter je objasnio izvore njegovog osporavanja. Sve prednosti toga novog Zakona, kakav je izglasovan u hrvatskom Saboru, ministar je usporedio s takvim zakonom u drugim europskim zemljama ter je svoje argumente potkrijepio primjerima iz svijeta. U diskusiji koja je slijedila nakon ministarova izlaganja, a koju je moderirala ministarova tajnica Zora Lažeta, došli su do izražaja svi vidovi fenomena tzv. humane reprodukcije: moralno-etički, pravni,

filozofski, osobni itd., kao i stav Katoličke crkve o umjetnoj oplodnji. Ministar Milinović odgovarao je pitanja zainteresiranih slušatelja i dodatno pojasnio pojedine nedoumice. Planirani niz od devet redovitih mjesečnih tribina pod nazivom "Mladi petak" odvijat će se tijekom školske i akademske godine svakog prvog petka u mjesecu. Tribina, pokrenuta o 10. obljetnici uspostave Gospićko-senjske biskupije, namijenjena je u prvom redu mladima - studentima i (starijim) srednjoškolicima, ali je otvorena i svim ostalim građanima. Glavna svrha i osnovni cilj te aktivnosti je duhovna i intelektualna izgradnja

mladeži, u smislu dopune obrazovnom procesu koji provodi škola i pomoć odgojnom naporu koji ulaže obitelj. U duhu vrednovanja hrvatske vjerničke i kulturne baštine, tribine bi trebale dati poticaj široj duhovnoj obnovi i moralnoj preobrazbi našega društva, kako bi bilo spremno obogatiti i buduće europsko zajedništvo. A mladima bi ta aktivnost trebala doprinijeti izgradnji u zdrave i zrele osobnosti koje će sutra moći preuzeti odgovorne javne dužnosti i poslove od važnosti za Grad Gospić i Liku, kao i za cijeli narod i državu.

Don. Anđelko Kačunko

Piše: prof. Luka Maršić

ostavljena poruka prelazi u vječnost, u istinu koju će svjedočiti i razumijevati oni koji dolaze ili čekaju svoje mjesto u budućnosti da bi bili sudionikom nedjeljivog duha sažetoga u lijepom.

Budući da je čovjek kompleksan u biološkoj i društvenoj komponenti, on je time i nepredvidljiv u svom općenju s okolinom, pa svoje poruke i razumijevanje iskazuje kroz različite medije. Bitni mediji egzistencijalnog i esencijalnoga djelovanja su različite forme izraza preko jezika, glazbe, likovnosti, kiparstva, kazališne i filmske scene i drugih izričaja koje preskaču duh vremena u kojima nastaju.

rekao da je svijet u svojoj realnosti vječno vraćanje istoga i kao takav postaje neizdrživ, umjetnost je bijeg i iskorak iz tog i takvog istinitog a svijeta u svijet vidljive (pojavne) ljepote ili one ontološke (promišljajuće) koja zahtijeva temporalnost u isčitavanju vlastite estetike u prostoru ne realnosti i bez vremenitosti. Kad se misli realnost podrazumijeva se da tehnički umjetničko djelo nastaje, dobiva obrise, u realnom povijesnom vremenu i epohi kojoj pripada. Samu poruku koju djelo nosi trebalo bi moći i htjeti isčitati (promisliti) u vremenskoj distanci u odnosu na nastanaka umjetničkog dijela, što mu iz te pozicije daje sasvim drugi

Umjetnost kao sjaj istine

Čovjek je postao kulturnan onog trenutka kada je postao svjestan svojega duha kao njegova pokretača za boljim, ljepšim, pravednijim, jednostavnijim zadovoljavajući tako svoje vlastito blaženstvo na pojedinačnom planu, dok globalno postaje kulturna tek suzbijanjem svojih nagona i racionalnijim odnosom prema prirodi. Pokušava je razumjeti i prilagoditi sebi stvarajući tako objektivne zakone.

«Obuzdavanjem «nagona, koje stavlja u određene običajne-moralne okvire, i pretvaranjem viška energije u potrebe u kojima će uživati više sudionika nekoga životnoga ciklusa, rađa se umjetnost kao najljepši izraz čovjeka i prirode iz koje je čovjek «pobjegao». Bježeći čitavoga života od prirode, sve do svoje smrti koja joj je definitivni povratak, zatvara se krug, a ostaje samo kulturno dobro, zapisi koji govore i pokazuju da je nešto(duh) bilo i prije nas, kad su ljudi živjeli u skladu sa svojim neskladom tražeći ravnotežu između svoje biološke datosti (života) i vremena (prirode). U tom tjesnacu

Koliko je različitih naroda, toliko je različitih izričaja kroz umjetnost. Umjetnost je ogledalo i slika ne samo pojedinca koji stvara umjetničko djelo, nego i naroda koji se mijenja i utapa u različite kulturne i povijesne tradicije ostavljajući nam tek dah naše prošlosti i kod razumijevanja naše budućnosti.

Most razumijevanja između različitosti istoga iskazanog u duhu prošlosti, bljesku trenutka i očekivanja budućnosti jest umjetničko djelo iskazano u nekom mediju kojeg konzumiramo kroz kontekst lijepoga, vječnoga. U tom činu nisu nam potrebni nikakvi posrednici ni pregovarači kako bi sebe doveli u poziciju spoznaje lijepoga i istinitoga, a samim time i do dobroga i pravednoga života.

Umjetnik, odnosno njegovo umjetničko djelo pokušava promijeniti, preobraziti sami trenutak u kojem djelo nastaje, a posebice vrijeme koje će doći i iz mrtvila egzistencije autora stvarati i poticati na promišljanje i rast u duhu. Kao što je i Nietzsche

karakter iščitavanja, mijenjajući ili prevodeći trodimenzionalnost djela (prošlost, sadašnjost, budućnost) u apstrakciju subjektivne svijesti, koja želi kao i u realnom svijetu stvoriti novu vrijednost ne bi li se što jasnije rasvijetlili odnosi života i duha, istine i zbiljnosti. Spekulativna tumačenja i instinktivna, intuitivna slika svijeta u promatračkom, pasivnom odnosu sa nekim umjetničkim uratkom mora biti veliki poticaj za život. Po Nietzscheu umjetničko djelo i njegova prezentacija nije mjerilo istine, već se izlaskom iz realnosti ulazi u tragičnost. U promatračkom (pasivnom) odnosu sa nekim umjetničkim uratkom, spekulativna tumačenja i intuitivna slika svijeta mora biti poticaj za život.

Razumsko doživljavanje svijeta je rjeđi oblik poimanja svijeta, na nivou razine odgovornosti. Intuitivni stil je bazičan dio ljudske prirode. Kao primjer uzimimo pokretne slike (film, reklame, razni izbori za ovo i ono). U vrijeme intenzivnog promatranja, postajemo «sami svoji režiseri» te se stvara nova slika o životu, dok se život sam, uz sve svoje (dugotrajne)

minorne promjene ne doživljava u punini svih detalja. Upravo ovo apstrahiranje uz intenzivni emotivni doživljaj, koji je povezan sa nesvjesnim, dovodi do toga da je doživljaj umjetničkog djela metafora iz življenog i onog skrivenog u nama. Tajna umjetnosti je tajna života – odnosno ljepota života skrivena od nas samih. Univerzalnost umjetnosti je u tome što su bazična ljudska, većinom slična, «velika» umjetnička djela sastavni dio «velikog mita» – nesvjesnog prenošenja kulture i estetskih kriterija koji su jedinstveni za ljude jednog kulturnog kruga. Jedinstvenost se može očitovati u emotivnom doživljaju – bila ono pozitivno ili negativno. Upravo osporavanje neke stare «estetike» značajan je čimbenik kreativnosti – traganja za novom reinterpretacijom života i «kolektivnog mita». Novi mit nije antagonizirajući – već evoluirajući, budući da su umjetnička sredstva izražavanja bazično uvijek u evolutivnom procesu, pa umjetnost na neki način mora biti i šokantna – budući da na taj način biva zapažena. Šokantnost može biti i u konstanti – primjerice popularna glazba stara 100 – 200 godina nije moderna, svi ju «poznaju» na nivou prepoznavanja, no ona se rasprostire u novom kontekstu, koji je nužno šokantan u svojoj bezvremenosti. Test vremena značajan je stoga na nivou ukorjenjivanja mita kroz estetiku.

Bit djelovanja same umjetnosti leži u njenoj zabludi, tragičnosti, dubini i nevidljivosti njenog programskog zadatka, otvorenosti u savršenstvu forme i sadržaja.

Umjetničko djelo u sebi nosi mogućnost iščitavanja onog nevidljivoga i onog neizrecivog. U realnom životu i sam umjetnik i konzument su vidljivi, svakidašnji, a u samom promatranju umjetničkoga dijela ulazimo u nevidljivu sferu u traženja smisla, ljepote, tragičnosti konačnosti i beskonačnosti.

V

Za Vilu piše: prof. Luka Maršić

General zbora OS RH Josip Lucić, ličko-senjski župan Milan Jurković, gradonačelnik Otočca Mario Barković, dogradonačelnica Gospića Marta Grgurić te načelnik Općine Udbina Ivan Pešut sa suradnicima u Otočcu su razgovarali o suradnji između Glavnog stožera Oružanih snaga republike Hrvatske i Ličko-senjske županije.

američke države osigurale su novac za cijevi i instalacije pri čemu i sama Općina Udbina pruža nemjerljivi doprinos.

Župan Ličko senjski Milan Jurković kazao je da je ovo samo nastavak suradnje Ličko senjske županije i Oružanih snaga RH.

„Mi na svaku vojnu postrojbu i vojni objekat gledamo kao mogućnost razvoja županije, zapošljavanja ali i

General Lucić u Otočcu

Vojska pomaže u izgradnji komunalne infrastrukture

„Razgovarali smo o zajedničkim aktivnostima jer vojska sudjeluje u svakodnevnom životu na ovim prostorima. Namjera je da se prepozna namjera i doprinos vojske u razvoju ovoga prostora jer će ona ovdje dugoročno ostati“ - kazao je general Lucić.

osnažavanje financijske moći županije. Dogovorili smo da na nivou Županije napravimo plan građevinskih radova gdje bi se vojska sa svojim strojevima, inženjerskim postrojbama mogla uključiti i na taj način pomoći jedinicama lokalne samouprave u izvršenju pojedinih radova“ – kazao je župan Jurković.

Na sastanku je bilo riječi i o korištenju otočkog aerodroma u funkciji određenih aktivnosti za aerodrom na Udbini.

Gradonačelnik Otočca Mario Barković kazao je da ga raduje ponovni dolazak vojske jer to znači veliki pomak nabolje u sveukupnom životu stanovnika Otočca ali i Like.

Veliku pomoć stanovnici Like imat će od vojske u izgradnji komunalne infrastrukture i stanogradnje. General Lucić kazao je da vojska unatoč nekim špekulacijama ostaje u Gospiću pri čemu će se u grad Otočac vratiti jedna logistička postrojba, dok će na Udbini također vojska imati puno posla vezano za aerodrom ali i za sam razvoj Općine Udbine na oživljavanju prostora, izgradnje infrastrukture čime će se povećati zaposlenost i sigurniji život. General je dodao da je vojska uključena u izgradnju vodovoda na Udbini dugog 5 km što je jedna od prvih faza, jer slijedi izgradnja vodovoda i za vojni kompleks. U taj posao vojska je angažirana iskopom, Sjedinjene

General zbora Lucić, župan Jurković, gradonačelnici i načelnik te suradnici položili su vijence i zapalili svijeće kod križa ispred crkve Presvetog Trojstva u Otočcu.

V

Za Vilu piše: Dražen Prša

Najteža jadranska regata

Vodice - Jabuka - Vodice

Ovogodišnje sedmo izdanje Jabuke pružilo je vrhunski užitak. Tko je nakon svih onih prijašnjih izdanja, koja su mahom punila redove crnih kronika, mogao očekivati na startu 74 jedrilice i više od 576 jedriličara. Istina, razlog za tako brojnan odaziv leži u činjenici da je ove godine prognoza najavljivala lagane i umjerene južne vjetrove te znatno toplije vrijeme u odnosu na olujne bure po kojima je Jabuka nadaleko poznata. Start je, kao i obično, petkom navečer. Ekipe i družine skupljaju se tijekom cijelog dana. Neki su tu par dana ranije. Oni koji su nepokolebljivi u svojoj vjeri u uspjeh, vade i najmanji teret s broda. Ne žele ništa prepustiti slučaju. Mi smo malo različiti od njih. Mi cijeli dan prikupljamo piće, hranu i ostale

potrepštine na brod. St. Maria je puna, prepuna. Nama težina broda nije opterećenje. Imamo klizno vrijeme starta od 20 do ponoći, a ove

godine je odluka pala na 23 sata kada je startnu liniju ispred vodičkog "parapeta" presjeklo 74 kompleta navigacijskih svjetala. Jabuka je

jedna od rijetkih regata s noćnim startom koji se pokazao kao prvo-razredna atrakcija za jedriličare kao i za sve posjetitelje Vodica toga dana. U našoj družini su Darko Banožić, Mile Vranić - vlasnik krasnog broda, Milan Vrkljan, Ivo Čičin, Ratko Bjelobrajić, Tomislav Zorić i Davor Sladović. Većinom je to stara, već poznata, posada. Novi je Tomislav Zorić, odvjetnik iz Zagreba. Još nam je taj napravio, kako kuha. Nikada nisam vidio niti probao ništa

bolje i ukusnije. Tomislav kuha bolje i od Ane. On je osigurao svoje mjesto u ekipi. Nezamjenjiv je. Uz vrhunsku kuhinju ide i vrhunsko vino a toga nije nedostajalo. Ima vina ali ima i volje da se u njemu uživa. Neki su se uspjeli i povrijediti jer su prvi puta nešto takli svojim rukama na brodu. Inače su stalni članovi posade godinama. Trpimo ga, može zatrebati. Nije mu se za zamjerit. Sreća da je tu Ratko. Koliko taj može stajati uz kormilo. Jedemo, spavamo, pijemo, ponovno jedemo, ponovno spavamo a on stalno na kormilu. Nezamjenjiv. Mile ove godine slabo pije, zabrinuti smo, potihom komentiramo. Oslao na brodu sve super. Da, zaboravih kazat da smo se pred sami cilj uspjeli spasiti fenjera. Nismo nikoga prestigli. Upalili smo motore pa su nas diskvalificirali. Barem se ne zna da smo bili zadnji. Al' koga briga, družili smo se vrhunski.

V

Za Vilu piše: Milan Vrkljan

Umjesto nekog dosadnog teksta, **OVDJE** može biti **VAŠA REKLAMA !**

Zakupite oglasni prostor u časopisu koji u tiskanom izdanju ili internet formatu čitaju mnogi u Hrvatskoj i izvan nje !

Oglas za vas mogu izraditi i naši dizajneri iz tima uredništva

E-mail: urednistvo@vila-velebita.hr

Fotoamaterski kutak

Ana Marija Vrkljan

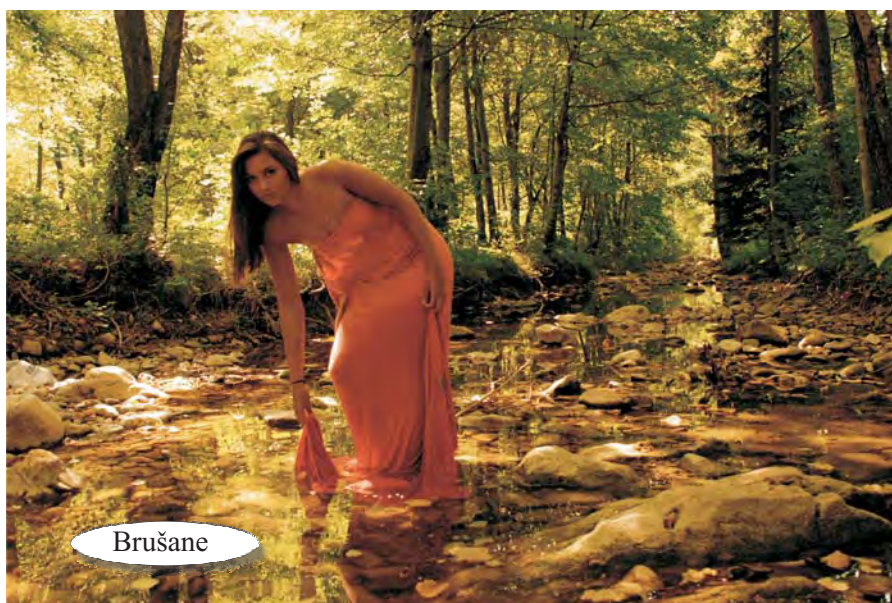
Ana Marija Vrkljan, rođena 1986. u Zagrebu. Student medicine. Fotografijom se bavi od ljeta 2008. godine. Do sada je imala nekoliko zamješćenih fotografskih uradaka te radi u timu poznatog hrvatskog fotografa vjenčanja. Poseban joj je interes modna fotografija, portreti, priroda i ulična fotografija. Donosimo fotografije inspirirane Likom, Velebitom i podvelebitskim primorjem.

Karlobag

Karlobag

Brušane

D80 - DSLR

Nikon

Foto: Ana Marija Vrkljan

Udruga «Vila Velebita»

Izborna skupština 2009.

Izborna skupština Udruge Ličana «Vila Velebita» u skladu sa statutom udruge održana je dana 25. listopada 2009. godine. s početkom u 11.00 sati u prostorijama šumarske kuće «Krušak» (na cesti

kvorum za normalno održavanje skupštine, predsjednik doc.dr.sc. Milan Vrkljan pozdravio je prisutne i predložio radno predsjedništvo kojim predsjedava Ivan Krpan, te članovi Katarina Kolaković i Ivica Francetić.

mandatu iznio je njen predsjednik do.dr. sc. Milan Vrkljan, vrlo iscrpno i argumentirano potkrijepljeno kako riječju tako i slikom.

Iz izvješća predsjednika udruge koji na početku svog mandata 2005. godine nije naišao na idilično stanje u društvu nego je trebalo riješiti mnogobrojna pitanja napose financijska, a onda i ona druga, a to su odnosi među članovima, problem izlaženja lista, blokiran račun i ostalo. Takvo stanje nije bilo razlog za uzmak, naprotiv bio je to izazov da se zajedničkim snagama prevladaju teškoće, a onda su i vrata budućnosti Udruge «Vila Velebita» širom otvorena.

Na početku svog mandata predsjednika udruge sa odabranim članovima upravnog i nadzornog odbora, vrsnih stručnjaka raznih profesija i nadasve zaljubljenika u rodni zavičaj, obećao je vratiti Udrugu na put njenih osnovnih načela a ta su promicanje kulturnih i povijesnih vrednota Like kroz znanstvene skupove vraćanjem iz zaborava povijesnih ličnosti i događaja; suradnja s Ličko-senjskom županijom na bazi prijateljstva i partnerstva s našim mogućnostima a u skladu s njihovim potrebama za

Velika Gorica – Kravarsko). Nakon državne himne Lijepa naša, himne društva pjesme «Vila Velebita» i odavanja počasti poginulim preminulim i nestalim članovima Udruge minutom šutnje, uz nazočnost članstva kojim je zadovoljen

Nakon usvojenog dnevnog reda, izbora ostalih radnih tijela i usvajanja poslovnika slijedila su iscrpna izvješća o radu udruge u protekle četiri godine i izvješće Nadzornog odbora.

Izvješće o radu udruge u proteklom

boljitak stanovnika Like; suradnja s Gospićko – senjskom biskupijom na čelu s biskupom preuzvišenim Milom Bogovićem. Također Udruga kao krovna organizacija svih

društava treba razvijati suradnju s novoosnovanim ličkim društvima diljem lijepe naše. Ne treba zane-mariti niti naše iseljeničtvo koje je dalo ne mali obol u stvaranju moderne samostalne hrvatske države, a to je najučinkovitije putem medija, a za Ličane je to list Vila Velebita čiji je prvi broj izašao 15. rujna 1992. godine i njegov kontinuitet izlaženja treba uz bilo koji način omogućiti. Organizirati treba i tradicionalne ličke večeri koje će omogućiti članovima društva druže-

nje uz dobru kapljicu, stara lička jela, pjesmu i kolo, evociranjem uspomena a u cilju očuvanja tradicije.

Iz izvješća predsjednika Udruge vidljivo je na zadovoljstvo svih da je učinjeno mnogo više od toga, a prezentirano je kronološki od 2005. do 2009.

Slijedilo je izvješće Nadzornog odbora koje je podnio predsjednik Nikola Kostelac upotpunjen financijskim izvješćem u suradnji s dopredsjednikom udruge Petrom Rajkovićem.

Skupština je jednoglasno usvojila

izvješće predsjednika i nadzornog odbora. Predsjedavajući je zatim obrazložio izmjene i dopune statuta a to je slijedeće: Upravni odbor će sačinjavati 15 članova umjesto 11, čiji mandat traje 4 godine. Nadzorni odbor ima 5 članova umjesto do sada 3 i također se bira na 4 godine. Glavni urednik lista Vila Velebita po položaju je član upravnog odbora udruge.

Izvjestitelj kandidacijske komisije gospodin Petar Rajković u ime komisije predložio je kandidata za

predsjednika Udruge uz kraći životopis. Predloženi kandidat je gospodin Željko Radošević koji jednoglasno izabran na tu dužnost. Novoizabrani predsjednik Udruge predložio je kandidate upravnog i nadzornog odbora koji su jednoglasno prihvaćeni.

Predsjednik radnog predsjedništva gospodin Ivan Krpan dao je na javno glasovanje razrješnicu za dosadašnjeg predsjednika i članove upravnog i nadzornog odbora koje je skupština jednoglasno prihvatila.

Izborna skupština završila je radom u 12.30 sati, a ugodno druženje uz lovački ručak poslije uspješnog 4-godišnjeg mandata je nastavljeno u vjeri i nadi uspješne budućnosti Udruge Ličana “ Vila Velebita “ Zagreb.

Upravna tijela Udruge

Predsjednik Udruge i Upravnog odbora:

Željko Radošević

Dopredsjednici:

Nikola Kostelac

Ivan Krpan

Članovi:

Milan Vrkljan

Stjepan Bičan

Tomislav Crnić

Ivica Francetić

Nikola Jurković

Katarina Kolaković

Josip Milinković

Damir Miškulin

Milan Murgić

Petar Rajković

Ivan Šimunović

Mile Vranić

Predsjednik Nadzornog odbora:

Josip Zdunić

Članovi:

Drago Asić

Darko Brkljačić

Predrag Čudina

Nikica Marković

Ovlašteni za zastupanje Udruge:

Željko Radošević - predsjednik

Nikola Kostelac - dopredsjednik

Ivan Krpan - dopredsjednik

Za Vilu piše: Katarina Kolaković

03. svibnja 1991.

Gospićani prvi u obrani Hrvatske države

Gospićani su među prvima u Hrvatskoj pokazali što misle o JNA čija zadaća očito nije bila obrana naroda od «neprijatelja», te im se direktno suprostavili u namjeri da postave tenk na početku Budačke ulice.

Građani Gospića spontano i hrabro osjetili su namjeru JNA da postave tenk na početku Budačke ulice, a u nepo- u tadašnje vrijeme, a ove slike su iz jedinog snimljenog materijala o tome, snimljen amaterskom video kamerom.

nasuprot Policijske postaje u Gospiću. Da li je to zaista slučajno ili ne, izazvalo je ogorčenje i revolt građana Gospića, koji su se odmah počeli okupljati, opkolili tenk i posadi tenka jasno dali do znanja da će se morati na bilo koji način maknuti iz grada u vojarnu. Tim činom su se hrabri građani Gospića suprotstavili velikoj sili JNA, koja je očito imala za cilj zastrašivanje, a što se točnim i pokazalo kasnijim događanjima u Hrvatskoj. Gospićani su prepoznali namjeru JNA te su jasno i glasno time izrazili svoje opredjeljenje.

srednoj blizini Policijske postaje Gospić, te tako prvi u Hrvatskoj otvoreno stali u obranu Hrvatske

Kako je sve počelo!

Dana 3. svibnja 1991. g. oko 16 sati i 30 minuta na početku Budačke ulice u Gospiću zaustavila se "labudica" JNA vojske, natovarena tenkom, pod izlikom da se pokvarila. Tenk odmah silazi sa nje i zauzima položaj

Povlačenje JNA

Nakon ovoga "labudica" se za divno čudo sama popravila, tenk se popeo na nju i pod pratnjom mnoštva građana iz Gospića, Perušića i okolnih mjesta uz pjesmu, sirene i klicanje otpraćen do vojarnje. Vojarna je bila, iz sigurnosnih razloga, naredna tri dana potpuno blokirana kamionima i teškom mehanizacijom gospićkih autoprijevoznika, a odblokirana je tek na osobnu intervenciju Ministra obrane Republike Hrvatske generala Martina Špegelja.

države i njenog suvereniteta. Vijest o ovom događaju munjevito se proširila po cijeloj bivšoj Jugoslaviji

Za Vilu piše: Milan Krznarić
LikaWorld.net

Gacka dolina u svako godišnje doba, može pružiti nešto novo i neponovljivo, toliko različito od urbane svakidašnjice. Podjednako zanimljiva svakom gostu, Gacka je sretan izbor i pogodno odredište gdje se ujedinijuju

na Gacku koju ste danas upoznali i zavoljeli.

Malo je onih koji nisu čuli za rijeku Gacku, za njezin fenomen, malo je strastvenih ribolovaca koji nisu barem jednom posjetili ovu rijeku, ali to nije sve. Gacka još uvijek čuva

Tako za 100 kn preko agencije "Gacka tours" može se u Gackoj ručati, posjetiti izvore rijeke Gacke, vidjeti kako se melje žito u mlinicama, saznati nešto više o antičkim spomenicima iz I. stoljeća, obići najljepšu rijeku na svijetu Gacku. U Hrvatskom centru za autohtone vrste riba i rakova krških voda za desetak kuna moći će te naučiti sve o ribama i rakovima, dobiti brošure, razgledati centar i upiti znanja od stručnog voditelja. U muzeju Gacke u Otočcu stručni voditelj ispričat će vam puno priča, o Etnografskoj zbirci, Otočcu kroz povijest, Japodima ali i Otočcu u Domovinskom ratu.

Zasigurno je destinacija "Velebitskog utočišta za napuštene medvjede" itekako interesantna za jednodnevni posjet velebitskom mjestu Kuterevo. Za desetak kuna upoznat će te kako žive medvjedi sa ljudima, što vole i ne vole. Jedinostvena je to prilika da ih sami nagradite hranom ili da se za uspomenu aparatom ovjekovječite sebe sa jednim od tamošnjih medvjeda.

Ni svetište Majke Božje od Krasna i velebitska sirana "Runolist" nije manje zanimljiva. Možete u sirani na Velebitu kupiti ali i degustirati ličke sireve a potom obići križne postaje na Svetišću.

želje za odmorom, rekreacijom, zabavom, neposrednim susretom s prirodom. Tu suvremeni Robinzoni, ribolovci i planinari, ljubitelji prirode, športaši i rekreativci mogu pronaći svoj dio svijeta. Zdrava klima i nedirnuta priroda, kvaliteta vode i bogata lovišta, pružaju izvanredne mogućnosti za ugodan odmor od svakodnevnih vreve i razlog su za ponovni dolazak. Prirodni fenomen bez premca je rijeka Gacka, uz koju se prirodno nižu i druge zanimljivosti i rijetkosti biljnog i životinjskog svijeta.

Kada ste u Gackoj, slobodno možemo preporučiti da iskoristite trenutak i izaberite iz bogate i raznovrsne ponude ponešto i za sebe, kušajte specijalitete njezine kuhinje i ponesite sa sobom uspomene koje će Vas do slijedećeg susreta podsjećati

neke posebnosti koje su već pomalo pale u zaborav, jer malo je poznato da se ovdje melje žito u mlinicama smještenim na samom Vrilu rijeke i da se ovdje još u stupama valja sukno. Također je malo poznato da na ovom području postoji nekoliko hramova boga Mitre i da je ovo područje naseljeno još u kasno brončano doba. Gacka krije još mnogo toga neistraženog, nepoznatog, a zapravo iskonskog i pruža priliku da se odmor ovdje provede na dinamičan, nov i pomalo drugačiji način. Upravo oni koji jednom dođu u Gacku biti će najvjerniji i najuspješniji turistički predstavnici, koji će u svakoj prilici osvjedočiti o potencijalu i vrijednosti, o ljepoti i specifičnostima, o gostoprimstvu koje su ovdje našli, a za ponovni dolazak imati će valjan razlog.

U svakom kutku Gacke doline možete probati i iznenaditi se ličkim specijalitetima, ličkom janjetinom, pastrvom na "sto načina", ličkim domaćim jelima, te probati ličku rakiju šljivovicu, od koje dobijete toplinu ali i snagu za daljnje upijanje znanja o ovom nedirnutom kutku prirode.

V

Za Vilu piše: Dražen Prša

Izložbeni dio bio je ispunjen brojnim sadržajima, a održane su i brojne radionice i prezentacije. Liku se moglo vidjeti, kušati i slušati na brojnim štandovima.

Između tih svih štandova nedvojbeno se ove godine istaknuo i štand Općine

Tako se u „karlobaškoj kućici“ moglo vidjeti mnogo lijepih i zanimljivih stvari: od zanimljivih mozaika, slika, drvoreza, radova od školjki, učeničkih radova, heklanja, te prezentacija i izrada predmeta od drveta. Ali nije se samo gledalo, miris koji se širio oko kućice donio je Lici

ruke Karlobažanki koje su ispekile više vrsta kolača po tradicionalnoj recepturi: pite od grožđa, smokava, kolače od badema, sira, buhtle, frite i fritice, štrudle..., a sve skupa se moglo zaliti vinom i travaricom!

Bitno je spomenuti da se od svih gore navedenih delicija naplaćivale samo

Općina Karlobag na «Jesen u Lici '09»

I ove godine, 11. put za redom, u Gospiću je održana dvodnevna izložba tradicijskih proizvoda „Jesen u Lici“. Prepuna sportska dvorana i dio oko nje pokazali su da je broj izlagača iz godine u godinu sve veći i veći, tako da je ove godine brojio čak 240.

Jelena predstavlja delikatesnu ponudu hotela Velinae

Karlobag, točnije drvena kućica u kojoj je Općina Karlobag ove godine prvi put izlagala na „Jeseni u Lici“. Naime, proteklih godina s područja Općine Karlobag izložbi je nazočila samo Osnovna škola Karlobag. U organizaciji Općine svoj prilog predstavljanju ovog lijepog dijela Ličko – senjske županije dalo je mnogo ustanova, obrtnika i pojedinaca.

miris Mediterana; lavanda, ružmarin, kadulja i lovor uvezeni u „Bašku kiticu“ bili su lijep poklon za sve

posjetitelje ovog štanda.

A za sve ljubitelje dobre i ukusne hrane i ovdje se pronašlo nešto: prženi gavuni, carpaccio od oslića i plave ribe, kulen, šest vrsta sira, med, smokvenjaci, liker od dunja, smokve u crnom vinu ...

Za desert su se pobrinule vrijedne

porcije gavuna, i to simboličnom cijenom od 10 kuna, za koju ste dobili gavune, kruh i čašu vina. Prihodom od prodaje gavuna kupiti će se novi tv prijemnik za djecu Dječjeg vrtića

Karlobag.

Ocjene posjetitelja našeg štanda bile su više nego zadovoljavajuće, a dobru ocjenu dao nam je i organizator koji je Općini Karlobag dodijelio posebno priznanje za zajedničko sudjelovanje izlagača. Nadajući se još boljim rezultatima sljedeće godine, Općina Karlobag ostaje u pripremanju. A gdje je volje, poznato je da i rezultati ne izostaju.

Za Vilu piše: Ana-Maria Devčić

Velika, ali i samozatajna ljubav tinja godinama između Zagreba i Like, jer su nam iz nje desetljećima stizali kršni momci i hrvatski domoljubi. Jedan takav je i umjetnik gospodin Branko Radešić. Rođen u Zagrebu 1923. godine, ali ličkih korijena, pa se može

njegovu životu.

Studirao je slikanje kod profesora i poznatoga nam slikara Ljube Babića, a s njim je u generaciji bio i Edo Murtić. 1941. godine zatekao ih je rat, koji ih je kao i mnoge Hrvate razdvojio, što je imalo posljedice na

litralo je zatvorom, u kojemu je proveo skoro 16 godina, a iz kojega je tiho i bez znanja javnosti izašao 1962. godine. Nakon uvjetne „slobode“ i ostalih ne prilika odlazi 1969. u Njemačku gdje nastavlja živi i radi u Stuttgartu.

Branko Radešić

Umjetnik iz sjene

UMJETNIK, RATNIK, ZATVORENIK, EMIGRANT I ZALJUBLJENIK U ZAGREB I HRVATSKU

reći, kako Zagreb i Lika dijele njegovo srce. Uz sve to, beskrajno je zaljubljen u svoju i našu hrvatsku domovinu, koliko god to bilo bolno u

njihove sudbine, ali i na umjetnost. Mladi je Radešić pristupio hrvatskoj vojsci, a Murtić partizanima. Radešićevo iskreno domoljublje rezu-

U Njemačkoj nastavlja svoj umjetnički rad kojim osigurava svoju životnu egzistenciju. Svoje radove izlagao je po Austriji i Njemačkoj, njegove slike krase brojne hrvatske restorane i domove hrvatskih i njemačkih prijatelja. Njegov život u inozemstvu bio je, osim umjetnosti, posvećen i borbi za hrvatsku istinu i slobodu, koliko god je to bilo u mogućnosti njemu i njegovim prijateljima.

Od kada se ratom i novim žrtvama naša Hrvatska osamostalila, gospodin Radešić živi na relaciji Stuttgart-Zagreb. Tu je imao tek tri, javnosti poznate izložbe. Jednu u galeriji „Dar“ u Zaprešiću 1994. godine, drugu u dvorani Matice umirovljenika „Centar“ u Zagrebu 2003. godine i treću u galeriji „Kordić“ u Velikoj Gorici 2005. godine. Sve tri ►►

izložbe, uz ostale krajolike, bile su posvećene zagrebačkim vedutama. Za one motive koje sam vidjela, mogu posvjedočiti da otkrivaju njegov umjetnički dar, ljubav prema Zagrebu i prema hrvatskoj domovini.

Odmah po stvaranju hrvatske države uključio se, zajedno sa svojom ženom, gospođom Ingeborg Radešić u materijalnu i novčanu pomoć svojoj domovini, a što svjedoče zahvalnice od Vlade Republike Hrvatske - Ureda za prognanike i izbjeglice, Humanitarne zaklade za djecu Hrvatske, Fonda donacije Braće Radića, Psihijatrijske bolnice Jankomir u Zagrebu, a posebno vrijednu sliku još 1987. poklonio je Franjevačkom samostanu u Duvnu.

Umjetnik, sa „zatvorskom aka-

Kamenita vrata

demijom“, Branko Radešić je također doživio iznimnu čast, kada su Hrvati Njemačke u Münchenu, baš njegovu sliku, darovali Svetom Otcu Papi Ivanu Pavlu II, prigodom njegova posjeta Njemačkoj.

Trg Bana Jelaičića

Kako je njegova umjetnost istinska, majstorski realistična, sa sjetom okrenuta prošlosti, bilo da se radi o Zagrebu, povijesnim ili domolju-

Vila Velebita

bnim motivima, ona nikoga ne može ostaviti ravnodušnim. Iz njegovih slika izvire Božji dar, ljepota i iskrenost. Od kada se dijelom vratio u svoju Hrvatsku, načinio je još jedan prilog toj svojoj ljubavi, oslikavši jednu staru drvenu Turopoljsku hižu, te uz nju dogradio mjesto svoga boravka. No, kako godine prolaze, a starost i bolest dolaze, gospodin Radešić se nada kako će se naći osoba, jednako zaljubljena u svoju domovinu, a koja bi znala cijeniti to njegovo djelo, te ga kupiti i nastaviti njegovati, jer nažalost on i gospođa Ingeborg nemaju nasljednika.

Ako netko želi vidjeti taj oslikani spomenik - Povijesnu Turopoljsku hižu, adresa je Poljana Čička bb, Velika Gorica. Možete ju vidjeti na priloženoj slici, naravno uz istaknutu

našu lijepu trobojnicu. Kao što crvena, bijela i plava boja simboliziraju Crvenu i Bijelu Hrvatsku te more, tako i Lika sa svojom crvenom zemljom, bijelim kamenom i plavim nebom oponaša taj simbol.

Radešićeva sudbina zadesila je mnoge Ličane, ali Lika je bila i mnogo gorim sredstvima etnički čišćena. Noževima i puškama, i prije i poslije 1941. godine, sve do „Oluje“. Nadam se kako se to više neće događati, a za to su nam potrebni mnogi Radešići. „Oj ti Liko naša roda diko, Velebit, Plitvice i Gacka ljepoto Hrvatska“ rekao bi gospodin Branko Radešić.

Za Vilu piše: Lidija Gregorati

Braća Antonio (25), Sebastijan (30), majka Mandica (54) i otac Ratko (55) Mašić iz Gospića zasigurno su apsolutni prvaci Hrvatske u obaranju ruku. Oni su to potvrdili na brojnim

ruke pune mišića zasigurno da svakog natjecatelja i prije same borbe iznenade no smiješak na njegovom licu odaje dobrotu i dobar duh. Majka Mandica kaže da je sve počelo u krugu obitelji i prijatelja. „Ma ja sam vam još u srednjoj školi

uvijek pobjeđujem. Želja mi je da svoju snagu ja i brat pokažemo i u Italiji u studenom, no pitanje je da li će mo to ostvariti jer je upitno financiranje našeg boravka i nastupa“ – kazao je Antonio. Sedam članova gospićkog „Arktos“-

Najjači

Hrvati

OBITELJ MAŠIĆ IZ GOSPIĆA NAJJAČA U HRVATSKOJ

natjecanjima diljem Hrvatske odmjerajući snagu s najjačim Hrvatima i Hrvaticama, ali i šire. Tako su u Gospiću Antonio i Sebastijan potvrdili svoju sanagu

pobjeđivala sve muškarce u obaranju ruku, a moj suprug ima isto veliku snagu. Djeca su to nasljedila od nas. Redovno treniraju, pravi su sportaši ali bogami i puno jedu, pogotovo Antonio koji ima 138 kg. Ni jedan objed nije bez mesa, u stvari mi smo obitelj koja jede jako puno. Žao nam je ali ja i suprug smo odlučili da prestanemo sa natjecanjima, jer uvijek pobjeđujemo pa želimo drugima pružiti mogućnost natjecanja, no ipak će mo sa prijateljima za večeru i piće odmjeriti snagu“.

a redovno treniraju i nastupaju na natjecanjima i kako kažu, želja im je da se u Hrvatskoj osnuje još nekoliko klubova kako bi mogli oformiti savez.

„Treba znati da je ovaj sport u svijetu

Otac Ratko kaže da je stvar u genima, prirodi, treninzima a tek pet posto je stvar talenta.

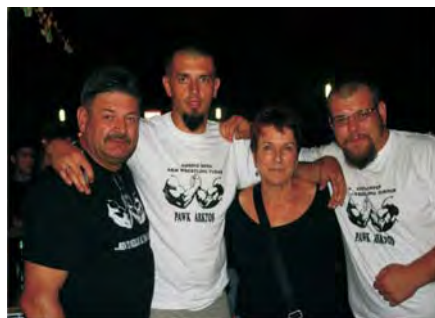
Apsolutnu pobjedu Antonia i Sebastijana mnoštvo okupljenih popratili su bučnim odobravanjem.

„Nema tu nikakvih mudrosti, riječ je o snazi, nikakvo drugo mudrovanje ne dolazi u obzir. Vjerovao sam u

itekako poznat i prihvaćen. Oko prvaka u obaranju ruku vrti se itekako dobra lova, a postoje i svjetska prvenstva. Moram reći da u Lici ali i u Hrvatskoj zaista ima strašno jakih ljudi, samo nemaju gdje snagu odmjeriti, naša obitelj začetnik je ovoga sporta i nadamo se da će se proširiti u Hrvatskoj“ - kazao je otac Ratko.

pobjeđivši snagatore u obaranju ruku u kategorijama od 110 i 110 plus kilograma. U kategoriji 110 kg Sebastijan Mašić pobijedio je svoje suparnike dok je njegov brat Antonio još jednom potvrdio da je najjači u Hrvatskoj u obaranju ruku u kategoriji 110 kg plus. Sabastijan je svoju snagu potvrdio i na brojnim natjecanjima diljem Hrvatske na seoskim olimpijadama ali i u BiH. Njegovih 138 kg i

pobjedu, kad nastupam sve zaboravam, usredotočim se na borbu i

Na natjecanju su nastupile i četiri žene, a najjača je bila srednjoškolka Mirjana Rukavina iz Gospića. Ovo je inače bilo 4. Otvoreno natjecanje obaranja ruku prema WAF (World Armwrestling Federation) na kojem se natjecalo 30-tak muškaraca i četiri žene.

V

Za Vilu piše: Dražen Prša

ELKRO d.o.o.

Poduzeće za trgovinu, proizvodnju i usluge
ZAGREB, Pašmanska 2

- montaža i popravak električnih instalacija i postrojenja svih vrsta i namjena, telefonskih, kompjutorskih, razglasnih i signalizacijskih instalacija, zvučne i svjetlosne signalizacije
- izvedba svih vrsta elektromontažnih i instalacijskih radova jake i slabe struje
- izvedba gromobranskih instalacija
- proizvodnja raznog elektro pribora
- remont, popravak, održavanje i servisiranje električnih strojeva i ostalih elektrotehničkih aparata
- protuprovala, vatrodojava, videonadzor

Tel.: 01/61 80 132, fax: 01/61 80 134
www.elkro.hr, E-mail: elkro@zg.t-com.hr

IZRADA RAZVODNIH ORMARA

KONČAR

ETI

AEG

legrand

WAGO

Schneider

GE

Vila Velebita

2005. - 2009.

kronika aktivnosti

Gospić - Kod Biskupa Mile Bogovića

02.12.2005.

Tijekom posjete Vile Velebita Biskupu Mili Bogoviću u Gospiću, predsjednik Udruge doc. Milan Vrkljan predao mu je prigodan poklon. Članovi Udruge posebno su se interesirali za aktivnosti oko izgradnje Crkve Hrvatskih Mučenika na Udbini.

17.02.2006.

Sabor - kod dr. D. Milinovića

Odmah nakon izborne Skupštine, članovima Vile Velebita jedna od prvih aktivnosti bila je i posjeta dopredsjedniku Sabora dr. Darku Milinoviću.

13.04.2006.

Iz tiska izašao 9. broj (101) časopisa

Promocija tematskog broja Vile Velebita posvećena Crkvi Hrvatskih Mučenika na Udbini bila je u starom okupljalištu Ličana, restoranu Stara Poštarica. Domaćin g. Nikola Jurković vodio je brigu da gostima ništa ne nedostaje.

10.07.2006.

Smiljan - 150. godina rođenja Nikole Tesle

U povodu obnove i uređenja kuće Nikole Tesle u Smiljanu Vila je organizirano bila nazočna sa preko 40 svojih članova. Nakon obilaska obnovljene kuće, uživali smo u najboljem škripavcu u Lici koji smo probali u restoranu Potkova.

Iz tiska izašao 10. broj (102) časopisa

SRPANJ, 2006.

05.08.2006.

Knin - dan Domovinske zahvalnosti

Članovi Vile Velebita organizirano su posjetili Knin u povodu Dana Domovinske zahvalnosti. Taj stari kraljevski hrvatski grad ponovno je oduševio naše članove. Tim povodom predsjednik Vile imao je zapažen govor na Hrvatskom Radio Kninu. Nakon posjete navratili smo u obližnji restoran i uživali u pravoj janjetini Dalmatinske Zagore.

04.11.2006.

Žitnik - Ante Starčević, 110. obljetnica smrti

Udruga Vila Velebita organizirala je posjet spomen kući Ante Starčevića. Tim povodom upisali smo se u knjigu sjećanja i kupili par tematskih razglednica. Na žalost u kući nema mogućnost za поближе upoznavanje sa djelom Ante Starčevića. Prilazni put je prilično neprohodan tako da smo autobus morali ostaviti stotinjak metara dalje od kuće.

04.11.2006.

Karlobag - Kapucinski samostan

Udruga Ličana Vila Velebita posjetila je Kapucinski samostan u Karlobagu gdje je početkom 19. st. radio hrvatski jezikoslovac i pisac prve gramatike na hrvatskom jeziku Šime Starčević. Tim povodom Udruga je poslala pismo namjere i želje da se škola u Karlobagu nazove imenom Šime Sarčević.

Iz tiska izašao 11. broj (103) časopisa

PROSINAC, 2006.

08.12.2006.

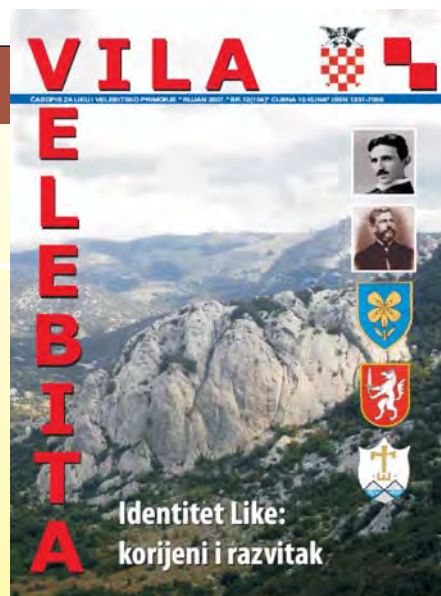
Hotel Sheraton - 12. tradicionalna Lička Večer

Udruga Vila Velebita organizirala je 12. tradicionalnu Ličku večer u hotelu Sheraton. 420 gostiju zajedno s članovima Hrvatske Vlade na čelu sa dr. Ivom Sanaderom veselila se do dugo u noć.

Iz tiska izašao 12. broj (104) časopisa

RUJAN, 2007.

02.10.2007.

Karlobag -Odbor za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću

Udruga Ličana "Vila Velebita" na svome sastanku od 02.10.2007. godine donijela je odluku o formiranju Odbora za izgradnju spomenika Šimi Starčeviću u Karlobagu. Natječaj za izgradnju spomenika objavljen je u "Vili Velebita" broj 12 na stranici 65. U Odbor su izabrani i prihvatili su rad u njemu sljedeći uglednici i prijatelji "Vile Velebita":

Branko Jažić - Karlobag, Josip Bošnjak - Zagreb, Martin Pastuović - Zagreb, Tomislav Zorić - Zagreb, Andrija Fiamengo - Zagreb, Stjepan Bergovec - Karlobag, Mile Vranić - Zagreb, Željko Holjevac - Zagreb, Luka Matanić - Rijeka, Mile Borčić - Zagreb, Ivan Bošnjak - Zagreb, Božan Šutalo - Zagreb, Ivan Došen - Rijeka, Luka Maršić - Zagreb, Zorislav Lukić - Zagreb, Manja Kovačević - Gospić, Milan Vrkljan - Zagreb, Željko Radošević - Zagreb, Ivica Francetić - Zagreb, Ivan Krpan - Zagreb, Josip Milinković - Zagreb, Stjepan Bićan - Zagreb, Tomislav Crnić - Zagreb, Nikola Jurković - Zagreb, Damir Miškulin - Zagreb, Nikola Kostelac - Zagreb, Predrag Čudina - Zagreb, Josip Zdunić - Zagreb, Ante Bežen - Zagreb, Tihomir Marjanović - Zagreb, Petar Rajković - Zagreb, Katarina Kolaković - Zagreb, Petar Dolić - Zagreb, Vlado Marić - Zagreb, Ivan Šimunić - Zagreb, Zlatimir Bačić - Zagreb.

06.10.2007.

Gospić - Izložba "Jesen u Lici"

Članovi Udruge posjetili su izložbu "Jesen u Lici". Tim povodom obišli su mjesto pogibije zagrebačkog dragovoljca Dubravka Šake na ličkom ratištu. Na večer bili smo gosti u poznatom ličkom restoranu "Albatros" u Perušiću.

26.10.2007.

Karlobag - Odbor za izbor idejnog rješenja spomenika Š. Starčevića

U Karlobagu se sastao Odbor za izbor idejnog rješenja spomenika Šimi Starčeviću u Karlobagu. Domaćin nam je bio fra Stjepan Bergovec. Nakon pregleda pristiglih ponuda jednoglasno je izabrano idejno rješenje kipara Ivana Golca iz Gospića.

Iz tiska izašao 13. broj (105) časopisa

PROSINAC, 2007.

14.12.2007.

Zagreb - Odluka o uređenju trga ispred Crkve sv. Karla Boromejskog

Nakon uspješno organizirane i provedene donatorske večere u Zagrebu, donesena je odluka da se prikupljenim sredstvima proširi projekt i uredi trg na kome će biti postavljen spomenik Šimi Starčeviću. Arhitekt Ante Pađen dobio je projektni zadatak da osmisli uređenje trga ispred Crkve sv. Karla Boromejskog. Nakon uvida u projekt od strane fra Stjepana Bergovca i članova Odbora projekt je prihvaćen.

Iz tiska izašao 14. broj časopisa

VELJAČA, 2008.

01.03.2008.

Zagreb - U organizaciji Udruge, predstava "Ličko prelo" u kazalištu VIDRA

U Satairičkom kazalištu VIDRA u Zagrebu održan je scenski prikaz starog Ličkog običaja "Ličko prelo"

Još jedna od aktivnosti Udruge je i ova, organizacija Ličkog prela. Oduševljena publika koja je popunila sva mjesta kazališta uživala je u predstavi Folklornog ansambla „dr. Ante Starčević“ iz Gospića, uz voditeljicu i koreografkinju Maju Rukavinu.

14.03.2008.

Krušak - Izvještajna skupština Udruge Ličana - 2008

Udruga Ličana VILA VELEBITA iz Zagreba održala je Izvještajnu skupštinu u prostorijama Šumarske kuće "Krušak"

Članovi Udruge okupili su se u lugarnici Krušak, u mjestu Krušak, 20-ak km južno od Velike Gorice, u prekrasnom prirodnom okolišu. g. Damir Miškulin (upravitelj šumarice V. Gorica), potrudio se da kao domaćin osigura ugodnu radnu i zabavnu atmosferu uz ukusnu večeru i dobru kapljicu.

17.05.2008.

Karlobag - Otkriven spomenik Šimi Starčeviću ispred crkve sv. Karla Boromejskog

U organizaciji Udruge i organizacijskog odbora iz Karlobaga, otkriven je spomenik Šimi Starčeviću u Karlobagu. U bespriekornoj pripremi ovog povijesnog događaja omogućena je službena ceremonija kao i "zakuska" u hotelu Velinac, na kojoj su bili nazočni mnogi ugledni gosti, te oko 400 građana iz bliže i dalje okolice zajedno sa članovima podružnica Udruge Ličana iz cijele hrvatske. Spomenik je otkrio Gospićsko-senjski biskup mons. Mile Bogović.

Iz tiska izašao 15. broj časopisa

SRPANJ, 2008.

Iz tiska izašao 16. broj časopisa

PROSINAC, 2008.

05.12.2008.

"Lička večer" - hotel Laguna u Zagrebu

05. prosinca 2008. godine u hotelu Laguna u Zagrebu, u organizaciji Udruge Ličana "Vila Velebita" održano je tradicionalno okupljanje Ličana i svih prijatelja Like koji su kroz predstavljanje svojih folklornih običaja sačuvanih kroz generacije pokazali da su i te kako povezani sa svojom rodnom likom. Uz zabavu i večeru uz domaće specijalitete ništa nije nedostajalo, osim jedne stvari,..... još 300 mjesta, jer je prijava bilo više nego je ova sala mogla primiti.

12.03.2009.

Osnivačka skupština Udruge Ličana u Slatini

Još jedna Udruga Ličana osnovana je 12.03. ove godine u gradu Slatini u ravnoj Slavoniji. Ova podružnica nosit će isto ime kao i njena krovna Udruga iz Zagreba „Vila Velebita“.

(Ne)očekivan broj više od 150 slavonskih Ličana, budućih članova, čiji su preci prije više od stotinu godina došli iz Like u ovaj kraj Hrvatske, nazočilo je ovom povijesnom događaju osnivanja Udruge u restoranu tvrtke Agroduhana.

14.04.2009.

Osnivačka skupština Udruge Ličana u Virovitici

U gradu Virovitici 14.04.2009 godine, s početkom u 18 sati, restoran Jadran bio je domaćin prvoj osnivačkoj skupštini pod nazivom udruga Ličana „Vila Velebita“ Virovitica.

Osnivačku skupštinu udruge Ličana „Vila Velebita“ vodila je dogradonačelnica grada Virovitice i dipl. pravnik Željka Grahovac.

Iz tiska izašao 17. broj časopisa

TRAVANJ, 2009.

24.04.2009.

Lička večer Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Slatine

U restoranu «DUHAN» u Slatini, 24. travnja 2009. godine upriličena je prva Lička večer u organizaciji novonastale Udruge Ličana «Vila Velebita» iz Slatine. Domaćini, «Slavonski Ličani» na čelu s predsjednikom Udruge Đurom Matovinom ugostili su mnoge uglednike s područja Općine i Županije, kao i predsjednika krovne Udruge iz Zagreba docenta Milana Vrkljana. Teško je bilo odoljeti posluženim buncekom kuhanim u kiselom kupusu i palentom kao prilogom. Da se te kalorije ne bi «primile», pobrinuo se tamburaški sastav «Fijaker» uz kojeg su gosti uz ples i druženje dočekali jutro.

13.05.2009.

Sastanak predsjednika Udruge i pjevača Thompsona

Predsjednik Udruge Ličana „Vila Velebita“ doc. Milan Vrkljan sastao se u Zagrebu sa Markom Perković Thompsonom. Na prvom kratkom sastanku dogovorena je obostrana suradnja poznatog pjevača i Udruge. Doc. Vrkljan izrazio je želju da Thompson bude gost na Tradicionalnoj Ličkoj večeri koja se održava u Zagrebu svake godine u prosincu. Također je iskoristio je ovaj susret da Thompsonu predstavi nekoliko novijih brojeva časopisa „Vila Velebita“, kvartalni list preko kojeg se prenosi Hrvatska riječ kroz životne priče Hrvata iz Like i Velebitskog primorja, a čiji je izdavač upravo Udruga Ličana.

30.05.2009.

Prva godišnjica spomenika Šimi Starčeviću

30. svibnja 2009. godine u Karlobagu je obilježena prva godišnjica postavljanja spomenika Šimi Starčeviću.

Organizator proslave „Vila Velebita“, uz pomoć donatora i sponzora, omogućio je prijevoz članovima Udruge iz Zagreba do Karlobaga kao i ugodan boravak u mjestu uz ručak, druženje i zabavu uz živu glazbu u hotelu Velinac.

Dan hrvatskih mučenika na Udbini

12.09.2009.

Udruga Ličana «VilaVelebita» na čelu s predsjednikom Udruge doc. Milanom Vrkljanom bila je nazočna slavlju povodom Dana hrvatskih mučenika koja je 12. rujna svečano proslavljena na Udbini koncelebriranim euharistijskim slavljem koje je ispred Crkve hrvatskih mučenika u izgradnji predvodio hvarsko bračko-viški biskup Slobodan Štambuk.

Gospić - Izložba „Jesen u Lici 2009“

03-04.10.2009.

Članovi Udruge Ličana «VilaVelebita» iz Zagreba u organizaciji Društva Gospićana, posjetili su i ovu godinu izložbu ličkih i ostalih delicija „Jesen u Lici“. Izložba „Jesen u Lici“, koju organiziraju Ličkosenjska županija i Centar za razvoj poduzetništva Ličko-senjske županije najveći je i najposjećeniji događaj sezone na ovom prostoru. Pokrovitelji su Ministarstvo gospodarstva, rada i poduzetništva te Ministarstvo poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva, supokrovitelj je Hrvatska agencija za malo gospodarstvo.

25.10.2009.

Krušak - Izborna skupština Udruge- 2009.

Izborna skupština Udruge Ličana "Vila Velebita" u skladu sa Statutom Udruge održana je dana 25. listopada 2009. godine, s početkom u 11.00 sati u prostorijama šumarske kuće "Krušak" (na cesti Velika Gorica-Kravarsko). Nakon 4 godine mandata predsjednika doc.dr. Milana Vrkljana, jednoglasno je izabran novi predsjednik Željko Radošević, dipl.ing., te novi izmjenjen i proširen sastav Upravnog i Nadzornog odbora.

11 / 2009.

Sastanak s vlč. Zlatkom Sudcem

Početkom studenog 2009. godine, član Upravnog odbora Udruge Ličana "Vila Velebita" i glavni urednik istoimenog časopisa doc.dr.sc. Milan Vrkljan sastao se s poznatim karizmatikom, svećenikom Zlatkom Sudcem.

Velečasni poznat po svojoj stigmati u obliku križa i seminarima duhovne obnove koje održava u hrvatskoj i izvan nje, izrazio je zadovoljstvo željom Udruge za njegovo uključivanje u razne oblike obostrane suradnje.

Iz tiska izašao 18. broj časopisa

PROSINAC, 2009.

Hotel Laguna - Lička večer 2009.

11.12.2009.

Posjetite našu internet stranicu

Naslovnica | O nama | Vijesti | Aktivnosti | Kontakti | Linkovi | Časopis | Učlanjenje

DOBRODOSLI NA INTERNETSKJE STRANICE UDRUGE LIČANA "VILA VELEBITA" ZAGREB, HRVATSKA

UDRUGA LIČANA VILA VELEBITA

ZAKUPITE OGLASNI PROSTOR JOS DANAS U ČASOPISU "VILA VELEBITA"

Make your own banner at MyBannerMaker.com

Hosted by ImageShack.us

traži... **TRAŽI**

ANKETE

Znate li tko je Šime Starčević?

znam sve o njemu

znam malo o njemu

nije mi poznat

Pošalji **Rezultati**

Naslovnica | O nama | Vijesti | Aktivnosti | Kontakti | Linkovi | Časopis | Video | Učlanjenje | Brzi pristup sadržajima | Službeni ulaz za Upravu | Web administrator

BROJ POSJETITELJA

051909

Danas: 66
Jučer: 90
Ovaj tjedan: 348
Ovaj mjesec: 1409

Visitors Counter 1.0.2

TKO JE ONLINE

Gostiju online: 3

PRIJAVA

Registrirajte se besplatno, i imat će te dodatni izbor opcija.

Korisničko ime:

Šifra:

Zapamti Me

Prijava

Ako još nemate korisnički račun, možete ga kreirati ovdje.

PRISTUPNICA za članstvo u Udruzi

Udruga Ličana VILA VELEBITA

Poštovani budući članovi Udruge Ličana "Vila Velebita", ispunite pristupnicu i pošaljite je ovim putem. U najkraćem roku dobit ćete na svoj E-mail koji ste naveli, podatke za uplatu godišnje članarine, kao i popunjenu pristupnicu u pdf formatu. Isprintajte ju, potpišite i pošaljite na dolje navedeni fax.

Tel/fax: 00 385 1 4635888 (0-24)

Molim unesite Vaše podatke (polja pod upozorenjem moraju se popuniti)

IME I PREZIME:

JMBO:

DATUM ROĐENJA:

MJESTO ROĐENJA:

ZANIMANJE:

ADRESA STANOVANJA:

TELEFON ZA KONTAKT:

E-MAIL ADRESA:

NAPOMENE:

Obriši unose **Pošalji pristupnicu**

Powered By Shima Home Studio

- Čitajte o aktualnim događanjima u Lici i Hrvatskoj
- Saznajte sve o Udruzi Ličana Vila Velebita
- Uživajte u fotografijama i videu vezano za aktivnosti Udruge
- Propustili ste kupiti neki broj časopisa? - imate ga na stranici!
- Registrirajte se ON-LINE i postanite član Udruge
- Sudjelujte u anketama
- Pogledajte aktualni tečaj kune i koristite kalkulator za konverziju
- ... itd,... itd

www.hotel-laguna.hr

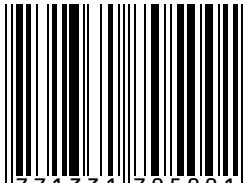
L HOTEL LAGUNA

*Hotel Laguna d.d.
Zagreb*

ISSN 1331 - 7059

9 771331 705001